

**WET van,
houdende aanpassing van
de bestaande wetgeving in
verband met de invoering
van het nieuwe Burgerlijk
Wetboek (Aanpassingswet
nieuw Burgerlijk Wetboek)**

ONTWERP

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is in het kader van de herziening van het Burgerlijk Wetboek de bestaande wetgeving aan te passen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

Wijziging van het bestaande Surinaamse Burgerlijk Wetboek

In het bestaande Surinaamse Burgerlijk Wetboek (G.B. 1860 no. 4, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 25) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. De naam van het wetboek komt te luiden: Burgerlijk Wetboek.
- B. Het Eerste Boek vervalt.
- C. Het Tweede Boek vervalt.
- D. Het Derde Boek wordt gewijzigd als volgt:
 - 1. Het boek wordt vernummerd tot Boek 7A.
 - 2. Het opschrift van het boek wordt vervangen door: Bijzondere overeenkomsten; vervolg.
 - 3. De eerste tot en met de vierde titel (inhoudende de artikelen 1254 tot en met 1477) vervallen.
 - 4. De vijfde titel wordt vernummerd tot vijfde titel A.
 - 5. Het opschrift van de titel wordt vervangen door: Van koop en verkoop op afbetaling.
 - 6. De eerste tot en met de vijfde afdeling (inhoudende de artikelen 1478 tot en met 1560) vervallen.

7. De zinsnede ‘zesde afdeling’ en het opschrift van die afdeling ‘Van koop en verkoop op afbetaling’ vervallen.
8. De aanduiding ‘§ 1’ wordt vervangen door: Afdeling 1.
9. Artikel 1561 wordt vervangen door:
 1. Koop en verkoop op afbetaling is de koop en verkoop, waarbij partijen overeenkomen dat de koopprijs wordt betaald in termijnen, waarvan twee of meer verschijnen, nadat de verkochte zaak aan de koper is afgeleverd.
 2. De overeenkomst is niet van kracht voordat partijen de door de koper te betalen prijs hebben bepaald.
 3. Alle overeenkomsten, welke dezelfde strekking hebben, onder welke vorm of welke benaming ook aangegaan, worden als koop en verkoop op afbetaling aangemerkt.
 4. Koop en verkoop op afbetaling in de zin der wet zijn niet de overeenkomsten welke betrekking hebben op:
 - a. onroerende zaken,
 - b. zeeschepen waarvan de bruto-inhoud ten minste twintig kubieke meters of de bruto-tonnage ten minste zes bedraagt, die teboekstaan of teboekgesteld kunnen worden in de openbare registers, bedoeld in Boek 3, titel 1, afdeling 2;
 - c. luchtvaartuigen die teboekstaan in de openbare registers, bedoeld in Boek 3, titel 1, afdeling 2.
 5. Het in deze titel bepaalde vindt overeenkomstige toepassing op vermogensrechten, niet zijnde registergoederen, voorzover dat in overeenstemming is met de aard van het recht.
10. In artikel 1561a worden de woorden ‘dezer afdeling’ vervangen door: van deze titel.
11. De aanduiding ‘§ 2’ wordt vervangen door: Afdeling 2.
12. Artikel 1561h eerste lid komt te luiden:

Huurkoop is de koop en verkoop op afbetaling, waarbij partijen overeenkomen, dat de verkochte zaak niet door enkele aflevering in eigendom overgaat, maar pas door vervulling van de opschortende voorwaarde van algehele betaling van wat door de koper uit hoofde van de koopovereenkomst verschuldigd is.
13. In artikel 1561j derde lid wordt het woord ‘overdracht’ vervangen door: aflevering.
14. Artikel 1561k komt te luiden:

Ter zake van huurkoop kan de koper, indien hij bij het aangaan van de overeenkomst werkelijke woonplaats in Suriname heeft, geen woonplaats kiezen, behalve voor het geval dat hij te eniger tijd geen bekende werkelijke woonplaats in Suriname mocht hebben.
15. Artikel 1561l wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). het eerste lid komt te luiden:

De verkoper is verplicht de verkochte zaak aan de koper te leveren door aan deze de macht over de zaak te verschaffen. Op zijn verdere verplichtingen zijn de bepalingen van titel 1, afdeling 1 tot en met 3, van Boek 7 van toepassing.

- (2). in het tweede lid wordt het woord 'overgedragen' vervangen door: afgeleverde.
16. Artikel 1561m wordt gewijzigd als volgt:
- (1). het vierde lid komt te luiden:
De zaak is voor risico van de koper van de aflevering af. Het tweede, derde en vierde lid van artikel 10 van Boek 7 zijn van toepassing.
 - (2). het vijfde lid komt te luiden:
Van deze bepalingen kan bij overeenkomst worden afgeweken. Van het vierde lid kan echter bij een consumentenkoop niet ten nadele van de koper worden afgeweken.
17. In artikel 1561n derde lid wordt het woord 'overgedragen' vervangen door: afgeleverde.
18. De artikelen 1561o en 1561p vervallen.
19. In de artikelen 1561r, 1561s en 1561v wordt het woord 'overgedragen' vervangen door: afgeleverde.
20. Artikel 1561w wordt gewijzigd als volgt:
- (1). in het eerste lid wordt het woord 'overgedragen' vervangen door: afgeleverde.
 - (2). het tweede lid vervalt.
21. De zesde tot en met de elfde titel (inhoudende de artikelen 1562 tot en met 1758) vervallen.
22. Artikel 1761 vervalt.
23. In artikel 1762 tweede lid wordt de zinsnede 'het geleende goed' vervangen door: de geleende zaak.
24. Artikel 1763 wordt gewijzigd als volgt:
- (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'het geleende goed' vervangen door: de geleende zaak;
 - (2). in het tweede lid wordt een punt geplaatst na de zinsnede 'bepaald is'; de daarop volgende zinsnede vervalt;
 - (3). het derde lid vervalt.
25. Artikel 1768 komt te luiden:
Indien een zaak in bruikleen is gegeven aan twee of meer personen tezamen, zijn zij hoofdelijk verbonden tot teruggave daarvan en tot vergoeding van de schade die het gevolg is van een tekortschieten in de nakoming van die verplichting, tenzij de tekortkoming aan geen van hen kan worden toegerekend.
26. In artikel 1773 wordt het woord 'zaken' vervangen door: goederen.
27. In artikel 1774 wordt de zinsnede 'eigenaar van' vervangen door: rechthebbende op.
28. In artikel 1775 vervalt het tweede lid.

29. De artikelen 1776 en 1777 vervallen.
30. In artikel 1779 wordt de zinsnede 'de zaak' vervangen door: het goed.
31. In artikel 1780 wordt de zinsnede 'een zaak of geldsom' vervangen door: een goed.
32. In artikel 1783 tweede lid wordt de zinsnede 'de geleende zaak' vervangen door: het geleende goed.
33. De artikelen 1784 en 1785 vervallen.
34. Artikel 1786 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). het eerste lid vervalt;
 - (2). in het tweede, thans enige, lid wordt het woord 'interesten' vervangen door: rente.
35. In de artikelen 1787 en 1788 wordt het woord 'interesten' telkens vervangen door: rente.
36. De tweede afdeling van de vijftiende titel vervalt. De aanduiding 'Derde afdeling' wordt gewijzigd in: Tweede afdeling.
37. De zestiende tot en met de achttiende titel (inhoudende de artikelen 1811 tot en met 1885) vervallen.

E. Het Vierde Boek vervalt.

F. Na het nieuw vernummerde Boek 7A wordt toegevoegd:

Algemene slotbepaling

Artikel 2031

1. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de termijnen gesteld in artikel 280 onder b en artikel 281 lid 2 van Boek 1 en artikel 252 van Boek 3, alsmede in titel 10 van Boek 7.
2. Onder algemeen erkende feestdagen worden in dit wetboek verstaan de in artikel 3 van de Algemene termijnenwet als zodanig genoemde en de bij of krachtens dat artikel daarmede gelijkgestelde dagen.

ARTIKEL II

Wijziging van het Surinaams Wetboek van Koophandel

In het Surinaams Wetboek van Koophandel (G.B. 1936 no. 115, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2006 no. 17) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Het Eerste Boek wordt gewijzigd als volgt:

1. De eerste en tweede titel (inhoudende de artikelen 2 tot en met 155) vervallen.
2. De derde en vierde afdeling van de derde titel (inhoudende de artikelen 157 tot en met 157s) vervallen.

3. Het opschrift van de vierde titel komt te luiden: Van voerlieden, en van kapiteins, die de kusten, rivieren en binnenwateren bevaren.
4. De eerste en tweede afdeling van de vierde titel (inhoudende de artikelen 158 tot en met 172) vervallen.
5. In artikel 187 wordt de zinsnede 'tenzij deze de wisselbrief te kwader trouw heeft verkregen of hem grove schuld bij de verkrijging te wijten is' vervangen door: die de wissel te goeder trouw heeft verkregen.
6. In artikel 193 tweede lid wordt de zinsnede 'tenzij deze de wisselbrief te kwader trouw heeft verkregen of hem grove schuld bij de verkrijging te wijten is' vervangen door: die de wissel te goeder trouw heeft verkregen.
7. Artikel 202 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het derde lid wordt de zinsnede 'vergoeding van kosten, schaden en interesten' vervangen door: schadevergoeding;
 - (2). in het zesde lid wordt de zinsnede 'bestaan de schaden en interesten' vervangen door: bestaat de schade.
8. In artikel 214 vierde lid wordt de zinsnede 'op al degenen, die de wisselbrief te kwader trouw hebben verkregen of aan wie bij de verkrijging grove schuld te wijten is' vervangen door: op allen die de wissel niet te goeder trouw hebben verkregen.
9. In artikel 220 vierde lid wordt de zinsnede 'vergoeding van kosten, schaden en interesten' vervangen door: schadevergoeding.
10. Artikel 221 vijfde lid wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). de zinsnede 'kosten, schaden en interesten' wordt vervangen door: schadevergoeding;
 - (2). het woord 'mogen' wordt vervangen door: mag.
11. Artikel 232 vierde lid wordt als volgt gewijzigd:
 - (1). de zinsnede 'kosten, schaden en interesten' wordt vervangen door: schadevergoeding;
 - (2). het woord 'mogen' wordt vervangen door: mag.
12. Artikel 241 komt te luiden:
 1. Degene die een wisselbrief waarvan hij houder was, vermist, kan met inachtneming van artikel 49 derde lid van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek van de betrokkene betaling vragen.
 2. Degene die een wisselbrief waarvan hij houder was, en welke is vervallen, en, zoveel nodig, geprotesteerd, vermist, kan met inachtneming van artikel 49 derde lid van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek zijn rechten alleen tegen de acceptant en tegen de trekker uitoefenen.
13. In artikel 243 vijfde lid wordt de zinsnede 'artikel 1988 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek' vervangen door: artikel 306 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.
14. Artikel 244 tweede lid komt te luiden:

Op de in het vorige artikel bedoelde verjaringen is artikel 321 eerste lid, onder a tot en met d, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing; in de gevallen bedoeld in artikel 321 eerste lid, onder b en c, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek heeft de onbekwame of rechthebbende wiens rechtsvordering is verjaard, verhaal op de wettelijk vertegenwoordiger of bewindvoerder.

15. In artikel 256 tweede lid wordt de zinsnede 'hetzij deze de cheque te kwader trouw heeft verkregen of hem grove schuld bij de verkrijging te wijten is' vervangen door: die de cheque te goeder trouw heeft verkregen.
16. In artikel 261 wordt de zinsnede 'tenzij hij deze te kwader trouw heeft verkregen of hem grove schuld bij de verkrijging te wijten is' vervangen door: indien hij deze te goeder trouw heeft verkregen.
17. In artikel 272 vijfde lid wordt de zinsnede 'op al degenen, die de cheque te kwader trouw hebben verkregen of aan wie bij de verkrijging grove schuld te wijten is' vervangen door: op allen die de cheque niet te goeder trouw hebben verkregen.
18. In artikel 280 vierde lid wordt de zinsnede 'vergoeding van kosten, schade en interesten' vervangen door: schadevergoeding.
19. In artikel 281 zesde lid wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). de zinsnede 'kosten, schade en interesten' wordt vervangen door: schadevergoeding;
 - (2). het woord 'mogen' wordt vervangen door: mag.
20. Artikel 287 komt te luiden:
 1. Degene die een cheque waarvan hij houder was, vermist, kan met inachtneming van artikel 49 derde lid van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek van de betrokkene betaling vragen.
 2. Degene die een cheque waarvan hij houder was, en welke is vervallen, en, zoveel nodig, geprotesteerd, vermist, kan met inachtneming van artikel 49, derde lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek zijn rechten alleen tegen de trekker uitoefenen.
21. In artikel 290 derde lid wordt de zinsnede 'artikel 1988 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek' vervangen door: artikel 306 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.
22. Artikel 291 tweede lid komt te luiden:

Op de in het vorige artikel bedoelde verjaringen is artikel 321 eerste lid, onder a tot en met d, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing; in de gevallen bedoeld in artikel 321 eerste lid, onder b en c, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek heeft de onbekwame of rechthebbende wiens rechtsvordering is verjaard, verhaal op de wettelijk vertegenwoordiger of bewindvoerder.
23. In artikel 298 tweede lid wordt de zinsnede 'artikel 1988 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek' vervangen door: artikel 306 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.
24. De zevende, achtste en negende titel (inhoudende de artikelen 299 tot en met 374) vervallen.

B. Het Tweede Boek wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 375 komt te luiden:
 1. De betekenis van begrippen voorkomende in Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek, met uitzondering van die voorkomende in de artikelen 5, 6 en 10 van dat boek, geldt evenzeer voor dit wetboek.
 2. Onder zeewerkgever is te verstaan de eigenaar of, in geval van rompbevrachting, de rompbevrachter.
2. Het opschrift van de eerste titel komt te luiden: Van zeeschepen.
3. Artikel 376 eerste lid vervalt.
4. Artikel 377 komt te luiden:

In geval van verkoop uit hoofde van artikel 175 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek wordt het schip geacht de hoedanigheid van Surinaams schip niet te hebben verloren.
5. De artikelen 378 tot en met 403 vervallen.
6. In artikel 404 wordt de zinsnede 'artikel 385' vervangen door: de artikelen 210, 211, 213, 217 en 218 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek.
7. Artikel 406 vervalt.
8. In artikel 407 wordt de zinsnede 'artikelen 377-404' vervangen door: artikelen 377 en 404.
9. De tweede titel (inhoudende de artikelen 408 tot en met 435) vervalt.
10. Artikel 439 tweede lid vervalt.
11. In artikel 440 eerste lid wordt de zinsnede 'van het veilig vervoer van de lading' vervangen door: der zaken aan boord.
12. In artikel 447 wordt de zinsnede 'De kapitein en de reder' vervangen door: De kapitein, de eigenaar en de rompbevrachter.
13. Artikel 449 tweede lid komt te luiden:

De kapitein heeft zich buiten Suriname te wenden tot de Surinaamse consulaire ambtenaar, of, bij ontstentenis van zodanige ambtenaar, tot het bevoegd gezag.
14. Artikel 450 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het tweede lid wordt de zinsnede 'lading schade heeft' vervangen door: zaken aan boord schade hebben.
 - (2). het derde lid komt te luiden:

De kapitein heeft zich buiten Suriname te wenden tot de Surinaamse consulaire ambtenaar, of, bij ontstentenis van zodanige ambtenaar, tot het bevoegd gezag.

15. Artikel 451 komt te luiden:
Bij het berekenen van de in de artikelen 449 en 450 genoemde wettelijke termijnen tellen de zondag en de algemeen erkende feestdagen, en, buiten Suriname, de aldaar erkende wettelijke feestdagen niet mee.
16. Artikel 453 tweede lid vervalt.
17. In artikel 456 derde lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: hem, die uit welken hoofde dan ook verantwoordelijk is voor het optreden van de kapitein.
18. Artikel 458 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). de tussenzin 'het innen van de vracht daaronder begrepen' vervalt.
 - (2). het laatste zinsdeel wordt vervangen door: voorzover niet andere personen daarmee zijn belast.
19. De artikelen 459 tot en met 462 vervallen.
20. Artikel 463 wordt als volgt gewijzigd:
 - (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever;
 - (2). in het tweede lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever;
 - (3). in dit tweede lid wordt het woord 'lading' vervangen door: zaken aan boord;
 - (4). in het derde lid wordt de zinsnede 'de artikelen 458-461' vervangen door: artikel 458. De woorden 'de reder' worden vervangen door: de zeewerkgever.
21. De artikelen 464 en 465 vervallen.
22. In artikel 466 wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
23. Artikel 468 vervalt.
24. Artikel 470 vervalt.
25. Artikel 472 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever;
 - (2). het tweede en derde lid vervallen.
26. Artikel 473 vervalt.
27. In de artikelen 475, 476, 477 en 479 wordt de zinsnede 'de reder' telkens vervangen door: de zeewerkgever.
28. In artikel 480 wordt het woord 'lading' vervangen door: zaken aan boord.

29. In de artikelen 481, 482, 483 en 488 wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
30. In het opschrift van paragraaf 2 van de vierde titel wordt het woord 'reder' vervangen door: zeewerkgever.
31. In de artikelen 490, 491, 492, artikel 497, tweede lid, artikel 498 tweede en derde lid, artikel 500 derde lid, de artikelen 501, 504, artikel 506 eerste lid en artikel 507 wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
32. In artikel 509 eerste lid komt de tweede volzin te luiden: Het onderzoek wordt door de Surinaamse consulaire ambtenaar of bij gebreke van deze door het bevoegd gezag ingesteld.
33. In de artikelen 513 en 517 wordt de zinsnede 'de reder' telkens vervangen door: de zeewerkgever.
34. Artikel 514 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'des reders boekhouding' vervangen door: de boekhouding van de zeewerkgever;
 - (2). in het eerste lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever;
 - (3). in het tweede en derde lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever;
 - (4). in het vijfde lid wordt de zinsnede 'in de redersonderneming' vervangen door: in de onderneming van de zeewerkgever.
35. Artikel 518 tweede lid komt te luiden:

Indien hij meent, dat deze bevelen onrechtmatig zijn, is hij bevoegd om in de eerste haven, die het schip aandoet de tussenkomst in te roepen te Paramaribo van de havenmeester en elders in Suriname van het hoofd van het plaatselijk bestuur, en buiten Suriname, indien dit redelijkerwijze zonder oponthoud van het schip kan geschieden, van de Surinaamse diplomatieke of bezoldigde consulaire ambtenaar, die het eerst te bereiken is.
36. In artikel 520 wordt het woord 'lading' vervangen door: zaken aan boord.
37. In artikel 524 vierde lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
38. Artikel 526 wordt als volgt gewijzigd:
 - (1). in het eerste lid vervalt het woord 'wettige';
 - (2). verder wordt in dit lid de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever;
 - (3). in het tweede lid wordt de zinsnede 'de reder' telkens vervangen door: de zeewerkgever.
39. In artikel 528 tweede lid, artikel 534 en artikel 535 tweede en derde lid wordt de zinsnede 'de reder' telkens vervangen door: de zeewerkgever.
40. Artikel 537 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). de zinsnede 'de reder' wordt telkens vervangen door: de zeewerkgever;
 - (2). onder ten 5° wordt de zinsnede 'des reders eigendom' vervangen door: de eigendom van de zeewerkgever.

41. In artikel 538 wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
42. Artikel 540 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'of in Nederland, Nederlands-Indië of Curaçao tot het bevoegd gezag of buiten het Koninkrijk tot de eerst bereikte Nederlandse' vervangen door: of buiten Suriname tot de eerst bereikte Surinaamse;
 - (2). in het derde lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
43. Artikel 542 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). de zinsnede 'de reder' worden vervangen door: de zeewerkgever;
 - (2). verder wordt het woord 'lading' vervangen door: de zaken aan boord.
44. In artikel 543 en artikel 544 eerste lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
45. Artikel 546 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'De reder' vervangen door: De zeewerkgever;
 - (2). het tweede lid komt te luiden:

Eindigt de dienst buiten Suriname, dan mag ieder van de partijen, ter verkrijging van een voorlopige beslissing, zich wenden tot de Surinaamse diplomatieke of bezoldigde consulaire ambtenaar, die hij het eerst heeft bereikt.
46. In de artikelen 548 en 549 wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
47. Artikel 550 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'tot berging van schip en lading' vervangen door: aan het behoud van het schip en de zaken aan boord;
 - (2). in het tweede lid wordt de zinsnede 'berging heeft' vervangen door: werkzaamheden tot behoud hebben.
 - (3). voorts komt in dit tweede lid de tweede volzin te luiden: Buiten Suriname geschiedt de vaststelling door de Surinaamse diplomatieke of bezoldigde consulaire ambtenaar, die het eerst bereikt is.
48. In artikel 551 eerste lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
49. Artikel 552 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever;
 - (2). het derde lid komt te luiden:

De vordering tot schadeloosstelling is bevoorrecht op alle goederen van de zeewerkgever; het voorrecht staat in rang gelijk met dat bedoeld in artikel 288, onder e, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.
 - (3). in het vierde lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
50. In artikel 553 eerste lid wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.

51. Artikel 553 tweede lid komt te luiden:
Geschillen over de uitvoering van deze bepaling beslist buiten Suriname de Surinaamse diplomatieke of bezoldigde consulaire ambtenaar, die het eerst te bereiken is.
52. Artikel 555 tweede lid, komt te luiden:
In de gevallen van artikel 516 vierde lid, artikel 525 vierde lid, de artikelen 546, 550, 551 en 552 kan de beschikking worden gegeven in de vorm bij artikel 430 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bepaald.
53. In artikel 556 eerste en tweede lid, artikel 558 tweede lid en artikel 589 wordt de zinsnede 'de reder' vervangen door: de zeewerkgever.
54. In artikel 590 wordt de zinsnede 'de reder' telkens vervangen door: de zeewerkgever.
55. De vijfde titel (inhoudende de artikelen 567 tot en met 579) vervalt.
56. De paragrafen 1 en 2 van de zesde titel (inhoudende de artikelen 580 tot en met 657) vervallen.
57. De artikelen 658 tot en met 665 vervallen.
58. Artikel 666 komt te luiden:
Voorzover niet anders is overeengekomen is op de tijdbevrachting van een schip dat de Surinaamse vlag voert, titel 5, afdeling 2, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing, onverschillig waar de bevrachting tot stand komt.
59. De artikelen 667 tot en met 718 vervallen.
60. Artikel 719 komt te luiden:
Voorzover niet anders is overeengekomen zijn de artikelen 378 en 484 tot en met 485 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing, indien een reisbevrachting in de zin van artikel 373 van dat boek betreft hetzij een schip dat de Surinaamse vlag voert, hetzij het vervoer van zaken van of naar een Surinaamse haven.
61. Paragraaf 5 van de zesde titel (inhoudende de artikelen 720 tot en met 733) vervalt.
62. De artikelen 734 tot en met 749 vervallen.
63. Artikel 750 komt te luiden:
Titel 5, afdeling 3, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek is van toepassing op het vervoer van personen van Surinaamse havens. Zij is mede van toepassing op het vervoer naar Surinaamse havens met dien verstande echter, dat bedingen die volgens deze afdeling nietig zijn, geldig zijn voorzover zij dit zijn volgens de wet van het land waar de inschepping geschied is.
64. De zevende titel, paragraaf 2, (inhoudende de artikelen 751 tot en met 760) vervalt.
65. De artikelen 761 en 762 vervallen.

66. Artikel 763 komt te luiden:
Voorzover niet anders is overeengekomen is op tijdbevrachting van een schip dat de Surinaamse vlag voert, titel 5, afdeling 3, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing, onverschillig waar de bevrachting tot stand komt.
67. De zevende titel, paragrafen 4 en 5 (inhoudende de artikelen 764 tot en met 773) vervalt.
68. De achtste tot en met tiende titel (inhoudende de artikelen 774 tot en met 891) vervalt.
69. In artikel 892 vervalt de zinsnede ‘, behalve de vereisten bij artikel 325 vermeld,’.
70. Artikel 898 vervalt.
71. De twaalfde en dertiende titel (inhoudende de artikelen 900 tot en met 952) vervallen.
72. Artikel 953 vervalt.
73. Het eerste lid van artikel 954 vervalt.
74. Artikel 955 vervalt.
75. Artikel 957 vervalt.
76. De artikelen 960, 963, 964, 966, 969 en 970 vervallen.

C. Aan het slot van het wetboek wordt toegevoegd:

Algemene slotbepaling
Artikel 971

1. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de termijnen gesteld in de hierna genoemde onderdelen van dit wetboek: van het Eerste Boek: de vijfde en zesde titel; van het Tweede Boek: de derde en vierde titel; zij is echter wel van toepassing op de termijnen gesteld in de artikelen 520 en 561.
2. Onder algemeen erkende feestdagen worden in dit wetboek verstaan de in artikel 3 van de Algemene termijnenwet als zodanig genoemde en de bij of krachtens dat artikel daarmede gelijkgestelde dagen.

ARTIKEL III
Wijziging van de Faillissementswet

In de Surinaamse Faillissementswet (G.B. 1935 no. 81, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1986 no. 82) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Artikel 2 derde lid komt te luiden:
Ten aanzien van een openbare vennootschap kan de indiening ook geschieden waar haar kantoor is gevestigd. De rechter die bevoegd is ten aanzien van een vennootschap, is mede bevoegd ten

aanzien van de voor de schulden der vennootschap verbonden vennoten.

2. Artikel 4 tweede lid komt te luiden:
Een gehuwde schuldenaar kan slechts aangifte doen met medewerking van zijn echtgenoot, tenzij iedere gemeenschap tussen de echtgenoten is uitgesloten.
3. Artikel 6 komt te luiden:
 1. Hangende het onderzoek kan de kantonrechter de verzoeker desverlangd verlof verlenen de boedel te doen verzegelen. Hij kan daaraan de voorwaarde van zekerheidstelling tot een door hem te bepalen bedrag, verbinden.
 2. De verzegeling geschiedt door een bij dit verlof aan te wijzen notaris. Buiten de verzegeling blijven zaken die onder artikel 19 vallen; in het proces-verbaal wordt een korte beschrijving daarvan opgenomen.
4. Artikel 11 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). in het vierde lid wordt de zinsnede 'het Gouvernements-Advertentieblad' vervangen door: het blad waarin van overheidswege de officiële berichten worden geplaatst en in een of meer door de rechter-commissaris aan te wijzen nieuwsbladen;
 - (2). het vijfde lid vervalt.
5. Na de eerste volzin van artikel 14 vierde lid wordt een volzin toegevoegd, luidende: Zij worden bij voorrang boven alle andere schulden voldaan.
6. In artikel 18 vervalt het tweede lid.
7. Na artikel 18 wordt een nieuw artikel 18a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 18a

 1. Ten aanzien van een overeenkomst van levensverzekering vallen voorts buiten de boedel:
 - a. het recht op het doen afkopen van een levensverzekering voorzover de begunstigde of de verzekeringnemer door afkoop onredelijk benadeeld wordt;
 - b. het recht om de begunstiging te wijzigen, tenzij de wijziging geschiedt ten behoeve van de boedel en de begunstigde of de verzekeringnemer daardoor niet onredelijk benadeeld wordt;
 - c. het recht om de verzekering te belenen.
 2. Voor de uitoefening van het recht op het doen afkopen en het recht om de begunstiging te wijzigen, behoeft de curator de toestemming van de rechter-commissaris, die daarbij zonodig vaststelt tot welk bedrag deze rechten mogen worden uitgeoefend. Slechts met schriftelijke toestemming van de verzekeringnemer is de curator bevoegd tot overdracht van de verzekering.
 3. Indien de curator de begunstiging heeft gewijzigd, vervalt deze wijziging met de beëindiging van het faillissement.
 4. Indien de begunstiging na de faillietverklaring onherroepelijk wordt, kan deze onherroepelijkheid niet aan de boedel worden tegengeworpen. De verzekeraar is verplicht een uitkering, waarop de begunstiging betrekking heeft, onder zich te houden. Voorzover vaststaat dat de begunstiging niet zal worden gewijzigd, blijven de eerste en de tweede volzin buiten toepassing. Ten aanzien van de begunstigde is artikel 65 van overeenkomstige toepassing.

5. In afwijking van het vierde lid, tweede volzin, kan de verzekeraar een betaling aan de begunstigde tegenwerpen aan de boedel, voorzover de curator niet bewijst dat de verzekeraar op het tijdstip van betaling op de hoogte was van het faillissement of van een daaraan voorafgegaan beslag ten laste van de verzekeringnemer. In dat geval heeft de curator verhaal op de begunstigde.
8. Artikel 19 eerste lid wordt gewijzigd als volgt:
- (1). het bepaalde onder 1° komt te luiden:
de zaken vermeld in artikel 447, onderdelen a tot en met c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de toerusting van de leden van de krijgsmacht volgens hun dienst en rang en het auteursrecht in de gevallen, waarin het niet vatbaar is voor beslag; alsmede hetgeen in het eerste lid van artikel 448 van genoemd Wetboek omschreven is, tenzij in het faillissement schuldeisers opkomen wegens vorderingen, vermeld in het tweede lid van dat artikel;
 - (2). het bepaalde onder 4° komt te luiden:
een door de rechter-commissaris te bepalen bedrag uit de opbrengst van het in artikel 253/ eerste en tweede lid van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde vruchtgenot, ter bestrijding van de in artikel 253/ derde lid van Boek 1 van dat wetboek vermelde lasten en van de kosten van verzorging en opvoeding van het kind;
 - (3). na het bepaalde onder 4° worden de volgende nieuwe onderdelen 5° en 6° toegevoegd:
5°. het ingevolge artikel 642c van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering gestorte bedrag;
6°. de goederen bedoeld in artikel 56a, derde lid.
 - (4). het huidige onderdeel onder 5° vervalt.
9. Artikel 27 vervalt.
10. Artikel 28 tweede lid komt te luiden:
Gelegde beslagen vervallen; de inschrijving van een desbetreffende verklaring van de rechter-commissaris machtigt de bewaarder van de openbare registers tot doorhaling. Het beslag herleeft, zodra het faillissement een einde neemt ten gevolge van vernietiging of opheffing van het faillissement, mits het goed dan nog tot de boedel behoort. Indien de inschrijving van het beslag in de openbare registers is doorgehaald, vervalt de herleving, indien niet binnen veertien dagen na de herleving een exploit is ingeschreven, waarbij van de herleving mededeling aan de schuldenaar is gedaan.
11. Artikel 29 vervalt.
12. In artikel 30 vervalt de zinsnede 'roerende en onroerende'.
13. De artikelen 31 tot en met 33 worden vervangen door:

Artikel 31

1. Indien op de dag van de faillietverklaring nog niet alle handelingen die voor een levering door de schuldenaar nodig zijn, hebben plaatsgevonden, kan de levering niet geldig meer geschieden.

2. Heeft de schuldenaar voor de dag van de faillietverklaring een toekomstig goed bij voorbaat geleverd, dan valt dit goed, indien het eerst na de aanvang van die dag door hem is verkregen, in de boedel, tenzij het gaat om nog te velde staande vruchten of beplantingen die reeds voor de faillietverklaring uit hoofde van een zakelijk recht of een huurovereenkomst aan de schuldenaar toekwamen.
3. Voor de toepassing van de artikelen 86 en 238 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek wordt degene die van de schuldenaar heeft verkregen, geacht na de bekendmaking van de faillietverklaring, bedoeld in artikel 11, vierde lid, diens onbevoegdheid te hebben gekend.

Artikel 31a

Indien een beding als bedoeld in artikel 252 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek op de dag van de faillietverklaring nog niet in de openbare registers was ingeschreven, kan de curator het registergoed ten aanzien waarvan het is gemaakt, vrij van het beding overeenkomstig artikel 96 of artikel 169, vierde en vijfde lid, verkopen.

Artikel 31b

Aan een gift, door de schuldenaar gedaan onder een opschortende voorwaarde of een opschortende tijdsbepaling, die op de dag van de faillietverklaring nog niet was vervuld of verschenen, kan de begiftigde generlei recht tegen de boedel ontlenen.

Artikel 32

1. Wanneer een verjaringstermijn betreffende een rechtsvordering als bedoeld in artikel 22 zou aflopen gedurende het faillissement of binnen zes maanden na het einde daarvan, loopt de termijn voort totdat zes maanden na het einde van het faillissement zijn verstreken.
2. Het bepaalde in lid 1 is van overeenkomstige toepassing op van rechtswege aanvangende vervaltermijnen.

Artikel 32a

Wanneer een termijn die vóór de faillietverklaring uit hoofde van artikel 55 tweede lid van Boek 3 of artikel 88 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek aan de schuldenaar was gesteld, ten tijde van de faillietverklaring nog niet was verstreken, loopt de termijn voort voorzover dit redelijkerwijze noodzakelijk is om de curator in staat te stellen zijn standpunt te bepalen. De wederpartij kan de curator daartoe een nieuwe redelijke termijn stellen.

Artikel 33

1. Indien een wederkerige overeenkomst ten tijde van de faillietverklaring zowel door de schuldenaar als door zijn wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen en de curator zich niet binnen een hem daartoe schriftelijk door de wederpartij gestelde redelijke termijn bereid verklaart de overeenkomst gestand te doen, verliest de curator het recht zijnerzijds nakoming van de overeenkomst te vorderen.
2. Indien de curator zich wel tot nakoming van de overeenkomst bereid verklaart, is hij verplicht bij die verklaring voor deze nakoming zekerheid te stellen.
3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing op overeenkomsten, waarbij de gefailleerde slechts verbintenissen op zich heeft genomen tot door hem persoonlijk te verrichten handelingen.

Artikel 33a

Voor vorderingen die de wederpartij uit hoofde van ontbinding of vernietiging van een vóór de faillietverklaring met de schuldenaar gesloten overeenkomst op deze heeft verkregen, of die strekken tot schadevergoeding ter zake van tekortschieten in de nakoming van een vóór de faillietverklaring op deze verkregen vordering, kan zij als concurrent schuldeiser in het faillissement opkomen.

14. In artikel 34 wordt de zinsnede ‘in het geval, bedoeld bij het vorige artikel’ vervangen door: in het geval van artikel 33.
15. Artikel 36 komt te luiden:
 1. Werknemers in dienst van de gefailleerde kunnen de arbeidsovereenkomst opzeggen en hun kan wederkerig door de curator de arbeidsovereenkomst worden opgezegd, en wel met inachtneming van de overeengekomen of wettelijke termijnen, met dien verstande echter dat in elk geval de arbeidsovereenkomst kan worden opgezegd met een termijn van zes weken.
 2. Van de dag der faillietverklaring af zijn het loon en de met de arbeidsovereenkomst samenhangende premieschulden boedelschuld.
 3. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op agentuurovereenkomsten.

16. De artikelen 38 tot en met 43 worden vervangen door:

Artikel 38

1. De curator kan ten behoeve van de boedel elke rechtshandeling die de schuldenaar vóór de faillietverklaring onverplicht heeft verricht en waarvan deze bij dit verrichten wist of behoorde te weten dat daarvan benadeling van de schuldeisers het gevolg zou zijn, door een buitengerechtelijke verklaring vernietigen. Artikel 50 tweede lid van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing.
2. Een rechtshandeling anders dan om niet, die hetzij meerzijdig is, hetzij eenzijdig en tot een of meer bepaalde personen gericht, kan wegens benadeling slechts worden vernietigd, indien ook degenen met of jegens wie de schuldenaar de rechtshandeling verrichtte, wisten of behoorden te weten dat daarvan benadeling van de schuldeisers het gevolg zou zijn.
3. Wordt een rechtshandeling om niet wegens benadeling vernietigd, dan heeft de vernietiging ten aanzien van de bevoordeelde, die wist noch behoorde te weten dat van de rechtshandeling benadeling van de schuldeisers het gevolg zou zijn, geen werking, voorzover hij aantoonde dat hij ten tijde van de faillietverklaring niet ten gevolge van de rechtshandeling gebaat was.

Artikel 39

1. Indien de rechtshandeling waardoor de schuldeisers zijn benadeeld, is verricht binnen een jaar voor de faillietverklaring en de schuldenaar zich niet reeds voor de aanvang van die termijn daartoe had verplicht, wordt de aan het slot van artikel 38 eerste lid eerste volzin, bedoelde wetenschap, behoudens tegenbewijs, vermoed aan beide zijden te bestaan:
 - 1°. bij overeenkomsten, waarbij de waarde der verbintenis aan de zijde van de schuldenaar aanmerkelijk die der verbintenis aan de andere zijde overtreft;
 - 2°. bij rechtshandelingen ter voldoening van of zekerheidstelling voor een niet opeisbare schuld;

- 3°. bij rechtshandelingen, door de schuldenaar die een natuurlijk persoon is, verricht met of jegens:
 - a. zijn echtgenoot, zijn pleegkind of een bloed- of aanverwant tot in de derde graad;
 - b. een rechtspersoon waarin hij, zijn echtgenoot, zijn pleegkind of een bloed- of aanverwant tot in de derde graad bestuurder of commissaris is, dan wel waarin deze personen, afzonderlijk of tezamen, als aandeelhouder rechtstreeks of middellijk voor ten minste de helft van het geplaatste kapitaal deelnemen;
 - 4°. bij rechtshandelingen, door de schuldenaar die rechtspersoon is, verricht met of jegens een natuurlijk persoon:
 - a. die bestuurder of commissaris van de rechtspersoon is, dan wel met of jegens diens echtgenoot, pleegkind of bloed- of aanverwant tot in de derde graad;
 - b. die al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, zijn pleegkinderen en zijn bloed- of aanverwanten tot in de derde graad, als aandeelhouder rechtstreeks of middellijk voor ten minste de helft van het geplaatste kapitaal deelneemt;
 - c. wiens echtgenoot, pleegkinderen of bloed- of aanverwanten tot in de derde graad, afzonderlijk of tezamen, als aandeelhouder rechtstreeks of middellijk voor ten minste de helft van het geplaatste kapitaal deelnemen;
 - 5°. bij rechtshandelingen, door de schuldenaar die rechtspersoon is, verricht met of jegens een andere rechtspersoon, indien:
 - a. een van deze rechtspersonen bestuurder is van de andere;
 - b. een bestuurder, natuurlijk persoon, van een van deze rechtspersonen, of diens echtgenoot, pleegkind of bloed- of aanverwant tot in de derde graad, bestuurder is van de andere;
 - c. een bestuurder, natuurlijk persoon, of een commissaris van een van deze rechtspersonen, of diens echtgenoot, pleegkind of bloed- of aanverwant tot in de derde graad, afzonderlijk of tezamen, als aandeelhouder rechtstreeks of middellijk voor ten minste de helft van het geplaatste kapitaal deelneemt in de andere;
 - d. in beide rechtspersonen voor ten minste de helft van het geplaatste kapitaal rechtstreeks of middellijk wordt deelgenomen door dezelfde rechtspersoon, dan wel dezelfde natuurlijke persoon, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, zijn pleegkinderen en zijn bloed- of aanverwanten tot in de derde graad;
 - 6°. bij rechtshandelingen, door de schuldenaar die rechtspersoon is, verricht met of jegens een groepsmaatschappij;
 - 7°. bij rechtshandelingen die ertoe strekken een goed onder een trustverband te brengen.
2. Met een echtgenoot wordt een andere levensgezel gelijkgesteld.
 3. Onder pleegkind wordt verstaan hij die duurzaam als eigen kind is verzorgd en opgevoed.
 4. Onder bestuurder, commissaris of aandeelhouder wordt mede verstaan hij die minder dan een jaar vóór de rechtshandeling bestuurder, commissaris of aandeelhouder is geweest.
 5. Indien de bestuurder van een rechtspersoon-bestuurder zelf een rechtspersoon is, wordt deze rechtspersoon met de rechtspersoon-bestuurder gelijkgesteld.
 6. Een groepsmaatschappij is een vennootschap of rechtspersoon die met een of meer andere vennootschappen of rechtspersonen organisatorisch in een economische eenheid is verbonden.
 7. Voor de toepassing van dit artikel is met de hoedanigheid van bestuurder, commissaris of aandeelhouder gelijkgesteld de hoedanigheid van trustee, protector of begunstigde van een trust.

Artikel 42

In geval van benadeling door een rechtshandeling om niet, die de schuldenaar heeft verricht binnen één jaar vóór de faillietverklaring, wordt vermoed dat hij wist of behoorde te weten dat benadeling van de schuldeisers het gevolg van de rechtshandeling zou zijn.

Artikel 43

De voldoening door de schuldenaar aan een opeisbare schuld kan alleen dan worden vernietigd, wanneer wordt aangetoond, hetzij dat hij die de betaling ontving, wist dat het faillissement van de schuldenaar reeds aangevraagd was, hetzij dat de betaling het gevolg was van overleg tussen de schuldenaar en de schuldeiser, dat ten doel had laatstgenoemde door die betaling boven andere schuldeisers te begunstigen.

17. De artikelen 47 tot en met 57 worden vervangen door:

Artikel 47

1. Hetgeen door de vernietigde rechtshandeling uit het vermogen van de schuldenaar is gegaan, moet door hen jegens wie de vernietiging werkt, aan de curator worden teruggegeven met inachtneming van titel 4, afdeling 2, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
2. Rechten, door derden te goeder trouw anders dan om niet op de terug te geven goederen verkregen, worden geëerbiedigd. Tegen een derde te goeder trouw die om niet heeft verkregen, heeft geen terugvordering plaats voorzover hij aantoont dat hij ten tijde van de faillietverklaring niet ten gevolge van de rechtshandeling gebaat was.
3. Het door de schuldenaar uit hoofde van de vernietigde rechtshandeling ontvangene of de waarde daarvan, wordt door de curator teruggegeven, voorzover de boedel erdoor is gebaat. Voor het tekortkomende kunnen zij jegens wie de vernietiging werkt, als concurrent schuldeiser opkomen.

Artikel 48

1. Voldoening na de faillietverklaring doch vóór de bekendmaking daarvan, aan de gefailleerde gedaan, tot nakoming van verbintenissen jegens deze vóór de faillietverklaring ontstaan, bevrijdt hem, die haar deed, tegenover de boedel, zolang zijn bekendheid met de faillietverklaring niet bewezen wordt.
2. Voldoening, als in lid 1 bedoeld, na de bekendmaking der faillietverklaring aan de gefailleerde gedaan, bevrijdt tegenover de boedel alleen dan, wanneer hij, die haar deed, bewijst dat de faillietverklaring te zijner woonplaats langs de weg der wettelijke aankondiging nog niet bekend kon zijn, behoudens het recht van de curator om aan te tonen, dat zij hem toch bekend was.
3. In elk geval bevrijdt voldoening aan de gefailleerde de schuldenaar tegenover de boedel, voorzover hetgeen door hem voldaan werd ten bate van de boedel is gekomen.

Artikel 49

1. Degene die zowel schuldenaar als schuldeiser van de gefailleerde is, kan zijn schuld met zijn vordering op de gefailleerde verrekenen, indien beide zijn ontstaan vóór de faillietverklaring of voortvloeien uit handelingen, vóór de faillietverklaring met de gefailleerde verricht.
2. De vordering op de gefailleerde wordt zonodig berekend naar de regels in de artikelen 125 en 126 gesteld.

3. De curator kan geen beroep doen op artikel 136 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 50

1. Niettemin is degene die een schuld aan de gefailleerde of een vordering op de gefailleerde vóór de faillietverklaring van een derde heeft overgenomen, niet bevoegd tot verrekening, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.
2. Na de faillietverklaring overgenomen vorderingen of schulden kunnen niet worden verrekend.

Artikel 51

De schuldenaar van de gefailleerde die zijn schuld wil verrekenen met een vordering aan order of toonder, is gehouden te bewijzen dat hij het papier reeds op het ogenblik der faillietverklaring te goeder trouw had verkregen.

Artikel 52

Degene die met de gefailleerde deelgenoot is in een gemeenschap waarvan tijdens het faillissement een verdeling plaatsvindt, kan toepassing van artikel 184, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek verlangen, ook als de schuld van de gefailleerde aan de gemeenschap er een is onder een nog niet vervulde opschortende voorwaarde. De artikelen 125 en 126 zijn van toepassing.

Artikel 53

1. Pand- en hypotheekhouders kunnen hun recht uitoefenen, alsof er geen faillissement was.
2. Bij de verdeling kunnen uit eigen hoofde mede de beperkt gerechtigden opkomen, wier recht vóór de faillietverklaring was gevestigd, maar door de executie door een pand- of hypotheekhouder is vervallen, voor hun recht op schadevergoeding, bedoeld in artikel 282 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.
3. Bij de verdeling van de opbrengst oefent de curator ten behoeve van de boedel mede de rechten uit, die de wet aan beslagleggers op het goed toekent. Deze is gehouden mede de belangen te behartigen van de bevoorrechte schuldeisers die in rang boven de voormelde pand- en hypotheekhouders en beperkt gerechtigden gaan.
4. Zo een rangregeling nodig is, wordt deze verzocht aan de rechter-commissaris. De verdeling geschiedt ten overstaan van deze rechter-commissaris op de wijze voorgeschreven in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 54

1. De curator kan de pand- en hypotheekhouders een redelijke termijn stellen om tot uitoefening van hun rechten overeenkomstig het vorige artikel over te gaan. Heeft de pand- of hypotheekhouder het onderpand niet binnen deze termijn verkocht, dan kan de curator de goederen opeisen en met toepassing van artikelen 96 of artikel 169 vierde en vijfde lid verkopen, onverminderd het recht van de pand- en hypotheekhouders op de opbrengst. De rechter-commissaris is bevoegd de termijn op verzoek van de pand- of hypotheekhouder een of meer malen te verlengen.
2. De curator kan een met pand of hypotheek bezwaard goed tot op het tijdstip van de verkoop lossen tegen voldoening van hetgeen waarvoor het pand- of hypotheekrecht tot zekerheid strekt, alsmede van de reeds gemaakte kosten van executie.

Artikel 55

Indien de opbrengst niet toereikend is om een pand- of hypotheekhouder of een van degenen wier beperkt recht door de executie is vervallen, te voldoen, kan hij voor het ontbrekende als concurrent schuldeiser in de boedel opkomen.

Artikel 55a

1. De artikelen 53 tot en met 55 zijn niet van toepassing wanneer de hypotheek rust op een luchtvaartuig dat teboekstaat in de openbare registers, bedoeld in Boek 3, titel 1, afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek, of in een verdragsregister als bedoeld in artikel 1300, onder d, van Boek 8.
2. Hypotheekhouders wier rechten rusten op luchtvaartuigen als bedoeld in het vorige lid, en andere schuldeisers die op grond van artikel 1317 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek een voorrecht op het luchtvaartuig hebben, kunnen hun recht uitoefenen, alsof er geen faillissement was. Artikel 53 tweede en derde lid is van overeenkomstige toepassing.
3. De curator kan deze schuldeisers een redelijke termijn stellen om tot uitoefening van hun rechten overeenkomstig het vorige lid over te gaan. Heeft de schuldeiser het luchtvaartuig niet binnen deze termijn verkocht, dan kan de curator het luchtvaartuig verkopen. De rechter-commissaris is bevoegd de termijn op verzoek van de schuldeiser een of meer malen te verlengen.
4. Op verkoop door de curator zijn de artikelen 584d en 584f tot en met 584q van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de curator wordt aangemerkt als beslaglegger uit hoofde van een vordering die niet van enige voorrang is voorzien, en dat met het vonnis van faillietverklaring wordt gehandeld als voorgeschreven voor het proces-verbaal van beslag.
5. De rechter-commissaris in het faillissement kan in dat geval bepalen dat een door hem vast te stellen gedeelte van de algemene faillissementskosten als kosten van de executie in de zin van artikel 584n van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zal gelden.
6. De curator kan het luchtvaartuig tot op het tijdstip van de verkoop lossen tegen voldoening van het daarop verschuldigde, alsmede van de reeds gemaakte kosten van executie.
7. Artikel 55 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 56

1. De schuldeiser die retentierecht heeft op een aan de schuldenaar toebehorende zaak, verliest dit recht niet door de faillietverklaring.
2. De zaak kan door de curator worden opgeëist en met toepassing van artikel 96 of artikel 169 vierde en vijfde lid worden verkocht, onverminderd de voorrang, aan de schuldeiser in artikel 292 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek toegekend. De curator kan ook, voorzover dit in het belang is van de boedel, de zaak in de boedel terugbrengen door voldoening van de vordering waarvoor het retentierecht kan worden uitgeoefend.
3. De schuldeiser kan de curator een redelijke termijn stellen om tot toepassing van het vorige lid over te gaan. Heeft de curator de zaak niet binnen deze termijn verkocht, dan kan de schuldeiser haar verkopen met overeenkomstige toepassing van de bepalingen betreffende parate executie door een pandhouder of, als het een registergoed betreft, die betreffende parate executie door een hypotheekhouder. De rechter-commissaris is bevoegd de termijn op verzoek van de curator een of meer malen te verlengen.

4. Betreft het een registergoed, dan dient de schuldeiser, op straffe van verval van het recht van parate executie, binnen veertien dagen na het verstrijken van de in het vorige lid bedoelde termijn, aan de curator bij exploit aan te zeggen dat hij tot executie overgaat, en dit exploit in de openbare registers te doen inschrijven.

Artikel 56a

1. Indien tot het vermogen van de gefailleerde onder bewind staande goederen behoren en zich schuldeisers ter verificatie hebben aangemeld, die deze goederen onbelast met het bewind kunnen uitwinnen, zal de curator deze goederen van de bewindvoerder opeisen, onder zijn beheer nemen en te gelde maken, voorzover dit voor de voldoening van deze schuldeisers uit de opbrengst nodig is. Door de opeising eindigt het bewind over het goed. De opbrengst wordt overeenkomstig deze wet onder deze schuldeisers verdeeld, voorzover zij zijn geverifieerd. De curator draagt hetgeen na deze verdeling van de opbrengst over is, aan de bewindvoerder af, tenzij de andere schuldeisers de onder bewind staande goederen onder de last van het bewind kunnen uitwinnen in welk geval het restant overeenkomstig deze wet onder deze laatste schuldeisers verdeeld wordt.
2. Indien zich slechts schuldeisers ter verificatie hebben aangemeld die de goederen onder de last van het bewind kunnen uitwinnen, worden deze goederen door de curator overeenkomstig artikel 96 of artikel 169, vierde en vijfde lid, onder die last verkocht.
3. Buiten de gevallen, bedoeld in de vorige leden, blijven de onder bewind staande goederen buiten het faillissement en wordt slechts aan de curator uitgekeerd wat de goederen netto aan vruchten hebben opgebracht.
4. De bewindvoerder is te allen tijde, zodra de curator dit verlangt, verplicht aan deze rekening en verantwoording af te leggen.

Artikel 56b

1. Zijn krachtens het vorige artikel goederen buiten het faillissement gebleven en heeft de bewindvoerder opgehouden de schuldeisers te betalen die deze goederen onbelast met bewind kunnen uitwinnen, dan kan de kantonrechter die de faillietverklaring heeft uitgesproken op verzoek van ieder van deze schuldeisers die niet in het faillissement kan opkomen, de curator opdragen ook het beheer van deze goederen op zich te nemen en voor de vereffening te hunnen behoeve zorg te dragen.
2. De bepalingen betreffende faillietverklaring en faillissement zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 57

De echtgenoot van de schuldenaar neemt alle goederen die hem toebehoren en niet in de huwelijksgemeenschap vallen, terug.

18. Artikel 58 vervalt.

19. Na artikel 59 worden twee nieuwe artikelen 59a en 59b toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 59a

1. De rechter-commissaris kan op verzoek van elke belanghebbende of ambtshalve bij schriftelijke beschikking bepalen dat elke bevoegdheid van derden tot verhaal op tot de boedel behorende goederen of tot opeising van goederen die zich in de macht van de gefailleerde of de curator

bevinden, voor een periode van ten hoogste één maand niet dan met zijn machtiging kan worden uitgeoefend. De rechter-commissaris kan deze periode éénmaal voor ten hoogste één maand verlengen.

2. De rechter-commissaris kan zijn beschikking beperken tot bepaalde derden en voorwaarden verbinden zowel aan zijn beschikking als aan de machtiging van een derde tot uitoefening van een aan deze toekomende bevoegdheid.
3. Gedurende de in lid 1 bedoelde perioden lopen aan of door de derden ter zake van hun bevoegdheid gestelde termijnen voort, voor zover dit redelijkerwijze noodzakelijk is om de derde dan wel de curator in staat te stellen na afloop van de periode zijn standpunt te bepalen. Degene die de termijn heeft gesteld kan opnieuw een redelijke termijn stellen.
4. De in de eerste volzin van lid 1 bedoelde beslissing kan ook op verlangen van de aanvrager van het faillissement of van de schuldenaar worden gegeven in het vonnis van faillietverklaring.

Artikel 59b

De faillietverklaring van een openbare of stille vennootschap brengt niet het faillissement van de voor de schulden der vennootschap verbonden vennoten mee.

20. In artikel 62 derde lid wordt de zinsnede ‘de artikelen 145, tweede lid, 151 en 153’ vervangen door: de artikelen 150 tot en met 154.
21. In artikel 63 eerste lid wordt na het woord ‘artikelen’ ingevoegd: 55a, derde lid, 59a.
22. In artikel 64 tweede lid wordt de zinsnede ‘en 54, tweede lid’ vervangen door: 54, tweede lid, 56, tweede en derde lid, en 56a, eerste lid.
23. Artikel 72 gewijzigd als volgt:
 - (1). het woord ‘inzage’ wordt vervangen door: raadpleging;
 - (2). de zinsnede ‘boeken en bescheiden’ wordt vervangen door: boeken, bescheiden en andere gegevensdragers.
24. In artikel 87 wordt na ‘bescheiden’ ingevoegd: en andere gegevensdragers.
25. In artikel 88 eerste lid wordt de zinsnede ‘door de kantonrechter’ vervangen door: door een notaris.
26. Artikel 94 tweede lid komt te luiden:

Protesten, exploitatie, verklaringen en termijnstellingen betreffende de boedel geschieden door en aan de curator.
25. In artikel 99 wordt de zinsnede ‘dadingen te treffen en akkoorden of schikkingen aan te gaan’ vervangen door: vaststellingsovereenkomsten of schikkingen aan te gaan.
26. In artikel 105 eerste lid wordt de zinsnede ‘recht van terughouding’ vervangen door: retentierecht.
27. In artikel 106 wordt het woord ‘aantekeningen’ tweemaal vervangen door: administratie.

28. In artikel 108 eerste en tweede lid wordt de zinsnede 'recht van terughouding' telkens vervangen door: retentierecht.
29. In artikel 114 eerste lid tweede volzin, wordt de zinsnede 'recht van terughouding' vervangen door: retentierecht.
30. In artikel 115 eerste lid wordt het woord 'gemachtigde' vervangen door: gevolmachtigde.
31. Artikel 127 komt te luiden:
 1. Schuldeisers, wier vorderingen door pand, hypotheek of retentierecht gedekt of op een bepaald voorwerp bevoorrecht zijn, maar die kunnen aantonen dat een deel hunner vordering vermoedelijk niet batig gerangschikt zal kunnen worden op de opbrengst der verbonden goederen, kunnen verlangen dat aan hen voor dat deel de rechten van concurrente schuldeisers worden toegekend met behoud van hun recht van voorrang.
 2. Het bedrag waarvoor pand- en hypotheekhouders batig gerangschikt kunnen worden, wordt bepaald met inachtneming van artikel 483e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met dien verstande dat voor het tijdstip van het opmaken van de staat in de plaats treedt de aanvang van de dag waarop de faillietverklaring werd uitgesproken.
32. Artikel 130 vervalt.
33. Artikel 131 tweede en derde lid wordt vervangen door:

Een hoofdelijke schuldenaar kan, zo nodig voorwaardelijk, worden toegelaten voor de bedragen waarvoor hij op de gefailleerde, krachtens hun onderlinge rechtsverhouding als hoofdelijke medeschuldenaren, een vordering heeft verkregen of zal verkrijgen. De toelating geschiedt echter slechts:

 - a. voorzover de schuldeiser daarvoor zelf niet kan opkomen of, hoewel hij het kan, niet opkomt;
 - b. voor het geval de schuldeiser gedurende het faillissement voor het gehele bedrag waarvoor hij is opgekomen, wordt voldaan;
 - c. voorzover om een andere reden de toelating geen voor de concurrente schuldeisers nadelige invloed heeft op de aan hen uit te keren percenten.
34. Artikel 138 eerste lid komt te luiden:

Van de stemming over het akkoord zijn uitgesloten de schuldeisers aan wier vordering voorrang verbonden is, daaronder begrepen diegenen wier voorrang betwist wordt, tenzij zij, vóór de aanvang der stemming, van hun voorrang ten behoeve van den boedel afstand mochten doen.
35. Artikel 140 komt te luiden:

Tot het aannemen van het akkoord wordt vereist de toestemming van tweederde der erkende en der voorwaardelijk toegelaten concurrente schuldeisers, welke drievierde van het bedrag der door geen voorrang gedekte erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen vertegenwoordigen.
36. In artikel 148 tweede lid onder 1°, vervalt de zinsnede 'met inbegrip van de zaken, waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend,'.
37. In artikel 152 eerste lid wordt vóór het woord 'mede-schuldenaren' toegevoegd: andere.

38. Artikel 154 tweede lid wordt gewijzigd als volgt:
- (1). het woord ‘goederen’ vervangen door: zaken;
 - (2). de zinsnede ‘boeken en papieren’ wordt vervangen door: boeken, papieren en andere gegevensdragers.
39. In artikel 166 zesde lid wordt de zinsnede ‘door pand of hypotheek’ vervangen door: door pand, hypotheek of retentierecht.
40. Artikel 169 zesde lid vervalt.
41. Artikel 172 tweede lid komt te luiden:
Voor de concurrente schuldeisers worden de door de rechter-commissaris te bepalen percenten uitgetrokken. Voor de schuldeisers die voorrang hebben, ongeacht of deze betwist wordt, en die niet reeds overeenkomstig artikel 53 of 56 derde lid voldaan zijn wordt het bedrag uitgetrokken waarvoor zij batig gerangschikt kunnen worden op de opbrengst der goederen waarop hun voorrang betrekking heeft. Zo dit minder is dan het gehele bedrag van hun vorderingen, worden voor het ontbrekende - zo de goederen waarop hun vordering betrekking heeft nog niet verkocht zijn, voor hun hele vordering - gelijke percenten als voor de concurrente schuldeisers uitgetrokken.
42. Artikel 174 komt te luiden:
De algemene faillissementskosten worden omgeslagen over ieder deel van de boedel, met uitzondering van hetgeen na een executie overeenkomstig artikel 53 of 56 derde lid tweede volzin, toekomt aan de pand- of hypotheekhouders, aan de schuldeisers met retentierecht en aan de beperkt gerechtigden, huurders wier recht door de executie is vervallen of verloren gegaan, maar met inbegrip van hetgeen krachtens een zodanige executie aan de curator is uitgekeerd ten behoeve van een schuldeiser die boven een of meer van voormelde personen bevoorrecht was.
43. In artikel 179 wordt de zinsnede ‘het op het verzet gewezen vonnis’ vervangen door: de op het verzet gegeven beschikking.
44. Artikel 180 komt te luiden:
1. Door levering ingevolge verkoop door de curator en de voldoening van de koopprijs gaan alle op het verkochte goed rustende hypotheeken teniet en vervallen de beperkte rechten die niet tegen alle geverifieerde schuldeisers ingeroepen kunnen worden.
 2. De rechter-commissaris geeft desverlangd aan de koper een verklaring af van dit tenietgaan en vervallen. De verklaring kan bij of na de levering in de registers worden ingeschreven. Zij machtigt dan de bewaarder der registers tot doorhaling van de betrokken inschrijvingen.
 3. Op verkoop, door de curator, van tot de boedel behorende schepen, is artikel 575 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering toepasselijk.
45. Artikel 182 komt te luiden:
Indien enig goed met betrekking waartoe een schuldeiser voorrang heeft, wordt verkocht nadat hem ingevolge artikel 171 in verband met het slot van artikel 172, reeds een uitkering is gedaan, wordt hem bij een volgende uitdeling het bedrag waarvoor hij op de opbrengst van goed batig

gerangschikt is, niet anders uitgekeerd dan onder aftrek van de percenten die hij reeds tevoren over dit bedrag ontving.

46. In artikel 185 tweede lid wordt de zinsnede 'boeken en papieren' vervangen door: boeken, papieren en andere gegevensdragers.
47. De negende afdeling van Titel I (inhoudende de artikelen 190 tot en met 194) vervalt.
48. Artikel 197 eerste lid komt te luiden:
Gelijke verplichting tot vergoeding jegens de boedel rust op hem die zijn vordering of zijn schuld geheel of gedeeltelijk aan een derde overdraagt, die daardoor in staat wordt gesteld buiten Suriname een door deze wet niet toegelaten verrekening in te roepen.
49. In artikel 198 vervalt de zinsnede ' , ook in geval van artikel 190'.
50. Het tweede lid van artikel 219 komt te luiden:
Artikel 57 vindt overeenkomstige toepassing.
51. Artikel 220 komt te luiden:
 1. Gedurende de surséance kan de schuldenaar niet tot betaling zijner in artikel 223 bedoelde schulden worden genoodzaakt en blijven alle tot verhaal van die schulden aangevangen executies geschorst.
 2. De gelegde beslagen vervallen en de schuldenaar, die zich in gijzeling bevindt, wordt daaruit ontslagen, zodra de uitspraak, houdende definitieve verlening der surséance of homologatie van het akkoord, in kracht van gewijsde is gegaan, beide tenzij de kantonrechter op verzoek van de bewindvoerders reeds een vroeger tijdstip daarvoor heeft bepaald. De inschrijving van een desbetreffende, op verzoek van de bewindvoerders af te geven verklaring van de kantonrechter, machtigt de bewaarder van de openbare registers tot doorhaling.
 3. Het in het eerste en tweede lid bepaalde vindt geen toepassing ten aanzien van executies en beslagen ten behoeve van vorderingen waaraan voorrang is verbonden, voorzover het de goederen betreft, waarop de voorrang rust.
 4. Ter zake van schulden waarvoor het eerste lid geldt, is artikel 32 van overeenkomstige toepassing.
52. Artikel 222 komt te luiden:
De surséance werkt niet ten aanzien van:
 - 1°. vorderingen waaraan voorrang is verbonden, behoudens voorzover zij niet kunnen worden verhaald op de goederen waarop de voorrang rust;
 - 2°. vorderingen wegens kosten van levensonderhoud of van verzorging en opvoeding, verschuldigd krachtens de wet en vastgesteld bij overeenkomst of rechterlijke uitspraak, behoudens voorzover het gaat om vóór de aanvang der surséance vervallen termijnen, waarvan de kantonrechter het bedrag heeft vastgesteld, waarvoor de surséance werkt;
 - 3°. termijnen van huurkoop.

53. In artikel 223 vervalt de zinsnede ‘, behoudens overeenkomstige toepassing van het zesde lid van artikel 169’.

54. De artikelen 224 tot en met 226 worden vervangen door:

Artikel 224

1. Degene die zowel schuldenaar als schuldeiser van de boedel is, kan zijn schuld met zijn vordering op de boedel verrekenen, indien beide zijn ontstaan vóór de aanvang van de surséance of voortvloeien uit een handeling vóór de aanvang van de surséance met de schuldenaar verricht.
2. De vordering op de schuldenaar wordt zo nodig berekend naar de regels in de artikelen 125 en 126 gesteld.
3. Van de zijde van de boedel kan geen beroep worden gedaan op artikel 136 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 225

1. Niettemin is degene die een schuld aan de boedel of een vordering op de boedel vóór de aanvang van de surséance van een derde heeft overgenomen, niet bevoegd tot verrekening, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.
2. Na de aanvang van de surséance overgenomen vorderingen of schulden kunnen niet worden verrekend.
3. De artikelen 51 en 52 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 226

1. Indien een wederkerige overeenkomst bij de aanvang van de surséance zowel door de schuldenaar als door zijn wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen en de schuldenaar en de bewindvoerder zich niet binnen een hun daartoe schriftelijk door de wederpartij gestelde redelijke termijn bereid verklaren de overeenkomst gestand te doen, verliezen zij het recht hunnerzijds nakoming van de overeenkomst te vorderen.
2. Indien de schuldenaar en de bewindvoerder zich wel tot nakoming van de overeenkomst bereid verklaren, zijn zij verplicht desverlangd voor deze nakoming zekerheid te stellen.
3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op overeenkomsten, waarbij de schuldenaar slechts verbintenissen op zich heeft genomen tot door hem persoonlijk te verrichten handelingen.

Artikel 226a

Voor vorderingen die de wederpartij uit hoofde van ontbinding of vernietiging van een vóór de aanvang van de surséance met de schuldenaar gesloten overeenkomst op deze heeft verkregen, of die strekken tot schadevergoeding ter zake van tekortschieten in de nakoming van een vóór de aanvang van de surséance op deze verkregen vordering, kan zij opkomen op de voet, in artikel 223 bepaald.

55. In artikel 227 wordt de zinsnede ‘in het geval, bedoeld bij het vorig artikel’ vervangen door: in het geval van artikel 226.

56. Artikel 229 komt als volgt te luiden:

1. Zodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, met inachtneming van het

bij artikel 218 bepaalde, aan werknemers in zijn dienst, de arbeidsovereenkomst opzeggen, met inachtneming van de overeengekomen of wettelijke termijnen, met dien verstande echter, dat in elk geval de arbeidsovereenkomst kan worden geëindigd door opzegging met een termijn van zes weken of, indien de termijn, omschreven in artikel 672 tweede lid van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek langer is dan zes weken, met inachtneming van die termijn.

2. Zodra de surseance een aanvang heeft genomen, behoeft bij opzegging der arbeidsovereenkomst door werknemers in dienst van de schuldenaar het bepaalde in artikel 672 derde lid van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek niet in acht te worden genomen.
3. Van de aanvang der surseance af zijn het loon en de met de arbeidsovereenkomst samenhangende premieschulden boedelschuld.
4. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op agentuurovereenkomsten.

57. In artikel 231 wordt de zinsnede ‘medeschuldenaren en borgen’ vervangen door: borgen en andere medeschuldenaren.

58. Na artikel 231 wordt een nieuw artikel 231a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 231a

1. De kantonrechter kan op verzoek van de schuldenaar of de bewindvoerder bepalen dat elke bevoegdheid van derden tot verhaal op tot de boedel behorende goederen of tot opeising van goederen die zich in de macht van de schuldenaar bevinden, voor een periode van ten hoogste één maand niet kan worden uitgeoefend dan met zijn machtiging. De kantonrechter kan die periode éénmaal voor ten hoogste één maand verlengen.
2. De kantonrechter kan zijn beschikking beperken tot bepaalde derden en daaraan voorwaarden verbinden. De kantonrechter kan voorwaarden verbinden aan een door hem gegeven machtiging van een derde tot uitoefening van een aan deze toekomende bevoegdheid.
3. Gedurende de in het eerste lid bedoelde perioden lopen aan of door de derden ter zake van hun bevoegdheid gestelde termijnen voort, voorzover dit redelijkerwijze noodzakelijk is om de derde dan wel de schuldenaar en de bewindvoerder in staat te stellen na afloop van de periode hun standpunt te bepalen. De wederpartij kan hun daartoe opnieuw een redelijke termijn stellen.

59. Artikel 246, tweede lid, komt te luiden:

Vorderingen, ten aanzien waarvan de surséance niet werkt, komen voor indiening niet in aanmerking. Heeft nochtans indiening plaats gehad, dan werkt de surséance ook ten aanzien van die vorderingen en gaat een aan de vordering verbonden voorrecht, retentierecht, pandrecht of hypotheek verloren. Een en ander geldt niet voorzover de vordering vóór de aanvang der stemming wordt teruggenomen.

60. Artikel 247 wordt gewijzigd als volgt:

- (1). de zinsnede ‘de aantekeningen’ worden vervangen door: de administratie;
- (2). de zinsnede ‘inzage zijner aantekeningen en der’ wordt vervangen door: raadpleging van zijn administratie en van de.

61. Aan artikel 257 eerste lid wordt een volzin toegevoegd, luidende: Geen toestemming is vereist van een erkende of toegelaten schuldeiser, voor zover zijn schuldvordering is gegrond op een verbeurde dwangsom.

62. Artikel 261 tweede lid, onder 1°, komt te luiden:
indien de baten van de boedel de bij het akkoord bedongen som te boven gaan.
63. Aan het slot van de Faillissementswet worden twee nieuwe artikelen 275 en 276, het eerste met opschrift, toegevoegd, luidende als volgt:

Algemene slotbepaling

Artikel 275

De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de termijnen, gesteld in de artikelen 35, 36, 228 en 229.

Artikel 276

Deze wet wordt aangehaald als: Faillissementswet.

ARTIKEL IV
Wijziging van de Wet Notarisambt 2019

In de Wet Notarisambt 2019 (S.B. 2019, no. 119) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. In Hoofdstuk 1 wordt in artikel 6, tweede lid, het woord ‘artikel 738’ vervangen door: artikel 878.
- B. In Hoofdstuk 2 wordt in artikel 15 de zinsnede ‘vergoeding van kosten, schade en interesten’ vervangen door: schadevergoeding.
- C. Hoofdstuk 4 wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 25 komt te luiden:

Artikel 25

1. Notarissen mogen geen akten verlijden waarin zichzelf, hun echtgenoten of hun bloed- of aanverwanten in de rechte linie zonder onderscheid van graden en in de zijlinie tot de derde graad ingesloten, hetzij in persoon of door een vertegenwoordiger als partij optreden, hetzij zulk een partij vertegenwoordigen.
 2. Dit verbod is echter niet van toepassing in de gevallen dat de voormelde echtgenoten, en bloed- en aanverwanten als kopers, huurders, aannemers of borgen verschijnen in akten, waarbij in het openbaar gehouden verkopeningen, verhuringen, of aanbestedingen worden geconstateerd, of als leden van vergaderingen waarin van het verhandelde door een notaris proces-verbaal wordt opgemaakt.
 3. In geval van overtreding mist de akte authenticiteit en voldoet zij niet aan de voorschriften waarin de vorm van een notariële akte wordt geëist.
 4. De plaatsvervanger die op aanbevelen van de vervangen notaris is aangewezen mag, behoudens het bepaalde in lid 2, op straffe van hetgeen in lid 3 wordt voorgeschreven, geen akte verlijden waarin de vervangen notaris, diens echtgenoot of diens bloed- of aanverwanten in de rechte linie zonder onderscheid van graden of in de zijlinie tot de derde graad ingesloten, hetzij in persoon of door een vertegenwoordiger als partij optreden, hetzij zulk een partij vertegenwoordigen.
2. In artikel 26, eerste en derde lid, wordt de zinsnede ‘bloedverwanten of aangehuwden’ telkens

vervangen door: bloed- of aanverwanten.

3. Na artikel 26 wordt een nieuw artikel 26a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 26a

Notariële akten die uiterste wilsbeschikkingen inhouden, bevatten geen andere rechtshandelingen.

4. Artikel 28 wordt als volgt gewijzigd:

- (1). in het eerste lid wordt de zinsnede 'bloedverwanten of aangehuwden' vervangen door: bloed- of aanverwanten.
- (2). in het tweede lid wordt de zinsnede 'vergoeding van kosten, schade en interesten' vervangen door: schadevergoeding.
- (3). het derde lid komt te luiden:
3. In geval van overtreding van dit artikel of van artikel 27 mist de akte authenticiteit en voldoet zij niet aan de voorschriften, waarin de vorm van een notariële akte wordt geëist, een en ander behoudens het geval van verzuim van de in artikel 27 voorgeschreven vermelding.
- (4). in het vierde lid wordt de zinsnede 'Bloedverwanten of aangehuwden' vervangen door: Bloed- of aanverwanten.

5. Artikel 30 komt te luiden:

Artikel 30

1. Alle akten moeten de voornamen, de naam en de standplaats van de notaris die de akte verlijdt en, in geval van plaatsvervanging, van de notaris tot wiens protocol de akte behoort, vermelden.
 2. Zij moeten bovendien vermelden:
 - a. naam, voornamen, geboortedatum en -plaats, woonplaats met adres, beroep en burgerlijke staat van de natuurlijke personen die blijkens de akte daarbij als partij optreden;
 - b. aard, naam en woonplaats met adres van de rechtspersonen die blijkens de akte daarbij als partij optreden;
 - c. dezelfde gegevens ten aanzien van natuurlijke personen en rechtspersonen die blijkens de akte de voormelde partijen vertegenwoordigen, alsmede de grond van hun bevoegdheid, telkens met dien verstande dat, zo opgave van één of meer dezer gegevens niet mogelijk is, de redenen daarvan worden vermeld;
 - d. naam, voornamen, geboortedatum en -plaats en burgerlijke staat van iedere getuige, indien de akte in tegenwoordigheid van getuigen wordt verleden, alsmede van de getuigen, bedoeld in het vorige artikel;
 - e. de plaats, het jaar, de maand en de dag, waarop de akte is verleden.
 3. Indien het betreft een akte, bestemd om te worden ingeschreven in de openbare registers, bedoeld in artikel 16 lid 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, en de vermelding van uur en minuut, waarop die akte is verleden, in verband met die inschrijving van belang kan zijn, moeten ook deze worden vermeld.
 4. Indien de akte de plaats, het jaar, de maand of de dag niet vermeld, mist zij authenticiteit en voldoet zij niet aan de voorschriften waarin de vorm van een notariële akte wordt geëist.
6. In artikel 31, eerste lid, onder c, wordt na 'onbeschreven' toegevoegd: of niet op andere wijze

duurzaam op het materiaal gesteld.

7. Artikel 34 wordt gewijzigd als volgt:

- (1). aan het derde lid wordt een volzin toegevoegd, luidende als volgt: Onmiddellijk voordat de notaris de akte ondertekent, neemt hij het uur en de minuut van zijn ondertekening in de akte op.
- (2). het vierde lid komt te luiden:
 4. Bij overtreding van elke der genoemde bepalingen mist de akte authenticiteit en voldoet zij niet aan de voorschriften waarin de vorm van een notariële akte wordt geëist.

8. Na het tweede lid van artikel 36 wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende als volgt:

3. De notaris verklaart in de akte dat hem van het bestaan van de volmacht genoegzaam is gebleken. Indien hij het bestaan van een mondelinge volmacht niet genoegzaam gebleken acht, kan hij overlegging van een schriftelijke volmacht verlangen.

9. Artikel 41 komt te luiden:

Artikel 41

De notaris is verplicht bij de vermelding krachtens artikel 89 lid 2 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van de titel van overdracht in de akte van levering steeds ook de geldelijke tegenprestatie te vermelden, ook al is deze voor de overdracht zonder belang. Zo met het oog op de inschrijving een uittreksel wordt afgegeven, is de notaris verplicht deze vermelding ook daarin op te nemen.

10. Artikel 42 wordt gewijzigd als volgt:

- (1). in het eerste lid wordt de zinsnede ‘vergoeding van kosten, schade en interesten’ vervangen door: schadevergoeding;
- (2). het tweede lid komt te luiden:
 2. Van deze verplichting zijn uitgezonderd akten van huwelijksaangifte en huwelijkstoestemming, van bekendheid, van volmacht of machtiging, van verklaring van het in leven zijn van personen en van het aan hen toebehoren van goederen, van kwijting, van aanbod van betaling, van protest, van erfrecht, van verbetering of aanvulling als bedoeld in de artikelen 23, 42 en 43 van het Staatsbesluit, bedoeld in artikel 53 lid 1 van de Wet Grondregistratie en Land Informatie Systeem, van verklaring van waardeeloosheid van inschrijving in de openbare registers en van vermindering van bedragen waarvoor hypotheek is gevestigd, van verandering van een in een ingeschreven stuk gekozen woonplaats, van doorhaling of vermindering van verbanden en aantekeningen op de grootboeken der nationale schuld, benevens andere akten, waarvan de uitgifte in originali bij wettelijke regeling is toegelaten.

11. Na artikel 42 wordt een nieuw artikel 42a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 42a

Na de dood van de erflater moet de notaris een onderhandse uiterste wil die hem gesloten is ter hand gesteld, aanbieden aan de kantonrechter van het sterfhuis. De kantonrechter zal de uiterste wil openen en proces-verbaal opmaken van de aanbieding en de opening van de uiterste wil, alsmede van de staat waarin deze zich bevindt, en dit stuk daarna aan de notaris die de aanbieding heeft gedaan, teruggeven.

12. In artikel 43, aan het slot, vervalt de zinsnede ‘, en op huwelijkscontracten, voorzover dezelve schenkingen ter zake des doods behelzen’.

13. Na artikel 44 worden twee nieuwe artikelen 44a en 44b toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 44a

De erflater kan bij uiterste wilsbeschikking bepalen dat de in artikel 44 lid 1 bedoelde afschriften, uittreksels en grossen van zijn uiterste wil niet mogen worden uitgegeven noch inzage in zijn uiterste wil mag worden verleend, voor zijn lijk is begraven of gecremeerd, met dien verstande dat zodanig uitstel niet meer mag bedragen dan vijf dagen na het overlijden van de erflater.

Artikel 44b

1. De notaris geeft van tot zijn protocol behorende verklaringen van erfrecht desverlangd afschriften uit aan degenen die daarbij belang hebben in verband met een rechtsverhouding waarin zij tot de erflater stonden. Eveneens geeft de notaris van tot zijn protocol behorende notariële akten, houdende uiterste wilsbeschikkingen, desverlangd uittreksels uit aan personen als bedoeld in de eerste zin, doch alleen voor wat betreft dat gedeelte van de akte dat betrekking heeft op feiten als bedoeld in artikel 188 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.
2. Artikel 44a is van overeenkomstige toepassing.

14. In artikel 45 wordt het woord ‘olographische’ vervangen door: onderhandse.

15. Artikel 47 wordt aldus gewijzigd:

- (1). in het derde lid wordt de zinsnede ‘boedelscheidingen’ vervangen door: akten van verdeling van een gemeenschap;
- (2). na het derde lid wordt een vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:
 4. Geen grossen mogen worden uitgegeven van een verklaring van erfrecht als bedoeld in artikel 188 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek of een notariële verklaring als bedoeld in artikel 26, artikel 27 lid 3, artikel 30, artikel 31 onder b, in verbinding met artikel 26 lid 1 en de artikelen 34, 35 en 36 van het Staatsbesluit, bedoeld in artikel 53 lid 1 van de Wet Grondregistratie en Land Informatie Systeem.

16. Aan artikel 49, tweede lid, wordt een volzin toegevoegd, luidende als volgt:

Het zegel wordt tevens gebezigd voor de verzegeling, bedoeld in artikel 658 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

D. In Hoofdstuk 5 wordt in artikel 69, eerste lid, de zinsnede ‘bloedverwanten of aangehuwden’ vervangen door: bloed- of aanverwanten.

ARTIKEL V

Wijziging van de overige wetgeving

A. In de **Algemene Kinderbijslagregeling** (S.B. 1973 no. 107) wordt artikel 2, tweede lid, vervangen door:

2. Met inachtneming van het in het vorige lid bepaalde, komen voor kinderbijslag in aanmerking de

kinderen tot wie de belanghebbende in familierechtelijke betrekkingen staat.

B. De **Ambtenarenpensioenwet 1972** (G.B. 1972 no. 150, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1997 no. 13) wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 37 wordt aldus gewijzigd:

- (1). de zinsnede 'zijn minderjarige wettige, gewettigde of erkende kinderen' wordt vervangen door: zijn kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn;
- (2). de zinsnede 'tenzij zij zijn gewettigd of erkend' wordt gewijzigd in: tenzij, anders dan uit huwelijk, de familierechtelijke betrekking is ontstaan.

2. Artikel 38 komt te luiden:

Eveneens recht op wezenpensioen hebben na het overlijden van een mannelijke overheidsdienaar, gewezen overheidsdienaar of gepensioneerd overheidsdienaar zijn kinderen tot wie hij niet in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet zijn gehuwd of gehuwd geweest zijn, mits zij zijn geboren voor zijn ontslag is ingegaan en mits hem ten behoeve van deze kinderen ten tijde van zijn overlijden een onderhoudsplicht krachtens artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek was opgelegd, dan wel door hem bij authentieke akte een onderhoudsplicht was erkend.

C. De **Bepalingen op de rechtspleging inzake van belastingen in Suriname** (G.B. 1869 no. 23, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 no. 183) wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 6 tweede lid komt te luiden:

Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die van de artikelen 287 en 288 onder a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek voorzover de kosten zijn gemaakt na de dagtekening van het aanslagbiljet. Het voorrecht gaat tevens boven pand, voorzover het pandrecht rust op een zaak of vrucht als bedoeld in artikel 11, die zich bevindt in het bezit van de schuldenaar of in het huis, op de plantage of het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik en tegen inbeslagneming waarvan derden zich op die grond niet kunnen verzetten. Het behoudt deze rang in geval van faillissement van de belastingschuldige, ongeacht of tevoren inbeslagneming heeft plaatsgevonden.

2. Artikel 11 komt te luiden:

Behoudens in het geval dat een recht van terugvordering bestaat jegens degene die een zaak onrechtmatig of van een onbevoegde heeft verkregen, kunnen derden echter nimmer verzet in rechte doen tegen de inbeslagneming ter zake van belastingen, bijdragen, vergoedingen, verhogingen en boeten, van roerende zaken, tot stoffering van een huis of ten gebruike van een plantage diendende, alsmede van ingeogste vruchten, wanneer die zaken of vruchten zich tijdens de inbeslagneming bevinden in het bezit van de schuldenaar of in het huis, op de plantage of het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik.

3. Artikel 17 wordt gewijzigd als volgt:

- (1). in het derde lid wordt de zinsnede 'de artikelen 349 tot en met 353' vervangen door: Boek 2, titel 2, afdeling 2;

(2). in het vierde lid vervalt de zinsnede ‘naar artikel 39 van de Arbeidswet’.

4. Artikel 21 wordt gewijzigd als volgt:

(1). in het eerste lid vervalt de zinsnede ‘ingevolge de artikelen 321 en 322 van het Surinaamsche Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering’.

(2). het derde lid komt te luiden:

Behoudens in het geval dat een recht van terugvordering bestaat jegens degene die een zaak onrechtmatig of van een onbevoegde heeft verkregen, kunnen derden geen verzet in rechte tegen de inbeslagneming dezer goederen doen.

5. Artikel 25 komt te luiden:

Op de zaken begrepen in de beslagen ingevolge de artikelen 19 en volgende van dit besluit gedaan kan niet opnieuw beslag gelegd worden. Desverlangd toont de schuldenaar, indien hem zaken ter bewaring zijn overgelaten, het bij artikel 22 van dit besluit bedoelde geschrift, bevattende de omschrijving van die zaken aan de deurwaarder.

D. De **Wet Grondregistratie en Land Informatie Systeem** (S.B. 2009, no. 149) wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

a. in lid 1 komt onderdeel g te luiden als volgt:

g. registergoederen: de registergoederen zoals omschreven in artikel 10 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

b. lid 2 vervalt, met vernummering van lid 3 tot lid 2.

2. Artikel 5 lid 1 wordt gewijzigd als volgt:

a. in onderdeel a vervalt ‘overgeschreven,’.

b. in onderdeel b vervalt ‘zakelijke’.

3. In artikel 6 leden 2 en 3 wordt ‘artikel 16’ vervangen door: artikel 15 lid 1.

4. In artikel 18, onderdeel a, vervalt ‘overschrijvingen,’.

5. Artikel 50 wordt gewijzigd als volgt:

a. in lid 1 onderdeel a, vervalt ‘overschrijving,’ en wordt na ‘rechten’ ingevoegd: waaraan deze onderworpen zijn.

b. in lid 1 onderdeel b, vervalt ‘overschrijving,’.

c. in lid 1, onderdeel c, vervalt ‘overschrijving,’.

d. aan lid 1 wordt een onderdeel d toegevoegd, luidende:

d. het register van voorlopige aantekeningen onderscheidenlijk voor onroerende zaken, schepen en luchtvaartuigen en de rechten waaraan deze onderworpen zijn, waarin de aanbidding van stukken waarvan de inschrijving door de bewaarder ingevolge artikel 20 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is geweigerd, wordt aangetekend onder vermelding van de gerezen bedenkingen, en waarin de aanbidding van notariële verklaringen worden geboekt in de gevallen, bedoeld in artikel 37 lid 1, onder c, van het

- staatsbesluit, bedoeld in artikel 53 lid 1.
- e. in lid 2 wordt ‘onder a, b, onderscheidenlijk c’ vervangen door: onder a, b, c, onderscheidenlijk d.
 - f. een lid 3 wordt toegevoegd, luidende:
 - 3. Naast feiten die voor de rechtstoestand van registergoederen van belang zijn, kunnen in de openbare registers tevens algemene voorwaarden, modelreglementen en andere stukken, die niet op een bepaald registergoed betrekking hebben, worden ingeschreven, met het uitsluitend doel dat daarnaar in later ter inschrijving aangeboden stukken kan worden verwezen. De artikelen 18 en 19, artikel 20 lid 1, eerste volzin, en de artikelen 22 en 30 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek zijn van overeenkomstige toepassing.
- 6. In het opschrift van artikel 52 vervalt ‘overschrijving,’.
 - 7. In artikel 52 leden 1, 3 en 4 vervalt telkens ‘overschrijving,’.
 - 8. In het opschrift van artikel 53 vervalt ‘overschrijving,’.
 - 9. In artikel 53 lid 1 vervalt ‘overschrijving,’.
 - 10. Artikel 54 vervalt.
 - 11. Artikel 55 vervalt.
 - 12. In artikel 56 vervalt ‘overschrijving,’.
 - 13. In artikel 57 leden 1 en 2 vervalt telkens ‘overgeschreven of’.
 - 14. In artikel 58 vervalt ‘overgeschreven of’ alsmede ‘overschrijving of’.
 - 15. Artikel 59 wordt gewijzigd als volgt:
 - a. vóór de tekst van het eerste lid wordt de aanduiding ‘1.’ geplaatst. De leden 1, 2 en 3 worden vernummerd tot: leden 2, 3 en 4.
 - b. in het nieuwe lid 1 vervalt ‘zakelijk’.
 - c. in het nieuwe lid 2, onderdeel a, vervalt ‘zakelijk’.
 - d. in het nieuwe lid 2, onderdeel b, vervalt ‘zakelijk’ alsmede ‘overgeschreven of’. Voorts wordt aan het slot toegevoegd: en in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen geboekte stukken.
 - e. in het nieuwe lid 2, onderdeel c, vervalt driemaal ‘zakelijke’ en wordt ‘beperkt’ vervangen door: beperkte.
 - f. in het nieuwe lid 2, onderdeel e, vervalt ‘overgeschreven of’. Voorts wordt aan het slot toegevoegd: en in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen geboekte stukken.
 - g. in het nieuwe lid 2, onderdeel f, vervalt ‘overgeschreven of’.
 - 16. Artikel 65 wordt gewijzigd als volgt:
 - a. in lid 1, onderdeel a, vervalt ‘overgeschreven of’. Voorts wordt aan het slot toegevoegd: en

- in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen geboekte stukken.
- b. in lid 1, onderdelen c en d, vervalt telkens ‘zakelijk’.
 - c. in lid 1, onderdeel e, vervalt ‘zakelijk’ en wordt ‘de artikelen 646 tot en met 651 Burgerlijk Wetboek’ vervangen door: artikel 29 van Boek 5 van het Burgerlijk Wetboek.
 - d. in lid 1, onderdeel f, vervalt ‘zakelijk’.
17. Artikel 66 wordt gewijzigd als volgt:
- a. in onderdeel a vervalt ‘overschrijving,’.
 - b. in onderdeel b vervalt ‘zakelijk’.
18. In artikel 67 lid 1 vervalt ‘overgeschreven of’ alsmede ‘zakelijk’.
19. In artikel 69 lid 1 wordt ‘artikel 110’ vervangen door: artikel 429d.
20. In artikel 72 lid 1 vervalt tweemaal ‘zakelijk’.
21. In artikel 73 lid 1 vervalt ‘zakelijk’.
22. In artikel 74 lid 1 vervalt ‘zakelijk’.
23. In artikel 74 wordt vóór de tekst van het vierde lid de aanduiding ‘4.’ geplaatst.
24. In artikel 75 lid 1 vervalt ‘zakelijk’.
25. In artikel 76 lid 1 vervalt ‘zakelijk’.
26. In artikel 77 lid 1 wordt ‘de artikelen 646, 647, 648, 649, 651 en 652 Burgerlijk Wetboek’ vervangen door: artikel 29 van Boek 5 van het Burgerlijk Wetboek.
27. In artikel 79 lid 2 vervalt ‘zakelijk’.
28. Artikel 83 wordt gewijzigd als volgt:
- a. in lid 1 vervalt ‘zakelijk’.
 - b. in lid 2, onderdeel a, vervalt ‘zakelijk’.
 - c. in lid 2, onderdeel b, vervalt ‘zakelijk’ en wordt aan het slot toegevoegd: en in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen geboekte stukken.
 - d. in lid 2, onderdeel c, vervalt driemaal ‘zakelijke’.
 - e. in lid 2, onderdeel h, wordt na ‘ingeschreven stukken’ ingevoegd: en in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen geboekte stukken.
29. Artikel 84 wordt gewijzigd als volgt:
- a. in lid 1, onderdeel a, vervalt ‘overgeschreven of’. Voorts wordt aan het slot toegevoegd: en in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen geboekte stukken.
 - b. in lid 1, onderdelen b en c, vervalt telkens ‘zakelijk’.
 - c. in lid 3, onderdeel a, vervalt ‘overschrijving,’.
 - d. in lid 3, onderdeel b, vervalt ‘overgeschreven of’.

30. In artikel 85 lid 1 vervalt ‘overgeschreven of’ alsmede ‘zakelijk’.
31. Artikel 87 wordt gewijzigd als volgt:
- a. in de leden 1, 2 en 3 vervalt telkens ‘overgeschreven of’.
 - b. in lid 4 vervalt ‘, overschrijven’.
32. In artikel 88 leden 1 en 2 vervalt telkens ‘zakelijk’.
33. Artikel 89 wordt gewijzigd als volgt:
- a. in lid 1 vervalt ‘zakelijk’.
 - b. in lid 2, onderdeel a, vervalt ‘zakelijk’.
 - c. in lid 2, onderdeel b, vervalt ‘zakelijk’ alsmede ‘overgeschreven en’.
 - d. in lid 2, onderdeel c, vervalt driemaal ‘zakelijke’.
 - e. in lid 2, onderdeel i, vervalt ‘overgeschreven of’.
34. Artikel 90 wordt gewijzigd als volgt:
- a. in lid 1, onderdeel a, vervalt ‘overgeschreven of’. Voorts wordt aan het slot toegevoegd: en in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen geboekte stukken.
 - b. in lid 1, onderdeel b, vervalt ‘zakelijk’.
 - c. in lid 1, onderdeel c, vervalt ‘zakelijk’.
 - d. in lid 3, onderdeel a, vervalt ‘overschrijving,’.
 - e. in lid 3, onderdeel b, vervalt ‘overgeschreven of’.
35. In artikel 91 lid 1 vervalt ‘overgeschreven of’ alsmede ‘zakelijk’.
36. In artikel 93 lid 1 vervalt ‘overgeschreven of’.
37. In artikel 94 leden 1 en 2 vervalt telkens ‘zakelijk’.
38. Na artikel 94 wordt het volgende opschrift en twee artikelen 94a en 94b ingevoegd:
- Voorlopige aantekeningen

Artikel 94a

1. De boeking, bedoeld in artikel 20 lid 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, geschiedt in het register van voorlopige aantekeningen voor goederen als waarop het aangeboden stuk betrekking heeft, met vermelding van de gerezen bedenkingen, alsmede voorzover bekend, van de naam, identiteitsnummer en woonplaats met adres van de aanbieder.
2. Na de boeking wordt dat stuk voorzien van een door de bewaarder ondertekende verklaring, vermeldende ten minste het kantoor, de dag, het uur en de minuut van aanbidding, onder verwijzing naar de boeking in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen, alsmede de gerezen bedenkingen, en wordt het aan de aanbieder teruggegeven. Het voor inschrijving vereiste, aangeboden afschrift van het stuk wordt in bewaring genomen. Het bestuur stelt nadere regels vast omtrent de rangschikking en de wijze van opberging van de afschriften.
3. Ingeval het voor inschrijving vereiste afschrift niet is aangeboden, vervaardigt de dienst

een afschrift van het in lid 1 bedoelde stuk overeenkomstig door het bestuur daartoe vast te stellen regelen.

4. Het bepaalde in de leden 1 en 2 is mede van overeenkomstige toepassing op de boeking van de aanbidding van een stuk, dat krachtens artikel 37 lid 2 van het staatsbesluit, bedoeld in artikel 53 lid 1 van deze wet, slechts op bevel van de rechter kan worden ingeschreven.

Artikel 94b

1. Van aan de bewaarder uitgebrachte oproepingen, als bedoeld in artikel 20 lid 4 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, en van uitspraken van de kantonrechter in kort geding, aangespannen ter verkrijging van het in artikel 20 lid 2 van Boek 3 van dat wetboek bedoelde bevel, wordt aantekening gehouden in het desbetreffende register van voorlopige aantekeningen overeenkomstig door het bestuur daartoe vast te stellen regels.
2. Het bestuur stelt voorts regels vast omtrent de wijze waarop in het register van voorlopige aantekeningen de in artikel 50a lid 1 bedoelde boeking geschiedt, alsmede omtrent de wijze van doorhaling van voorlopige aantekeningen.
3. Het bepaalde in lid 1 is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van oproepingen uitgebracht aan de bewaarder ter verkrijging van een bevel van de rechter tot inschrijving van een notariële verklaring, bedoeld in artikel 37 lid 1 onder c van het staatsbesluit, bedoeld in artikel 53 lid 1 van deze wet. Het bepaalde in lid 2 is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de in artikel 37 lid 2 eerste volzin van het staatsbesluit, bedoeld in artikel 53 lid 1 van deze wet, bedoelde boeking en de doorhaling van een zodanige boeking in het register van voorlopige aantekeningen.

39. In artikel 95 lid 1 vervalt ‘overgeschreven,’ alsmede ‘overschrijvingen,’.

40. In artikel 101 lid 1 vervalt ‘overgeschreven of’.

41. In artikel 102 lid 1 vervalt ‘overgeschreven of’

42. In artikel 114 lid 1 vervalt ‘overschrijving,’.

43. In artikel 120 leden 1 en 4 wordt ‘zakelijke genots- en zekerheidsrechten’ telkens vervangen door: beperkte rechten.

44. In artikel 134 lid 2 vervalt ‘overschrijving,’.

45. In artikel 136 vervalt ‘zakelijke’ tweemaal.

E. In de **Comptabiliteitswet** (G.B. 1952 no. 111, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2003 no. 76) wordt in artikel 13 eerste lid wordt het woord ‘dading’ vervangen door: vaststellingsovereenkomst.

F. In het **Decreet Beginselen Grondbeleid** (S.B. 1982 no. 10, zoals gewijzigd bij S.B. 2003 no. 8) wordt in artikel 6 vierde lid de zinsnede ‘artikel 625’ vervangen door: artikel 1 van Boek 5.

G. In het **Decreet van 19 november 1980, houdende machtiging tot oprichting van de Stichting Staatsziekenfonds** (S.B. 1980 no. 120) wordt artikel 12 eerste lid gewijzigd als volgt:

- (1). onderdeel b komt te luiden: de kinderen met wie een familierechtelijke betrekking bestaat;
- (2). onderdeel d vervalt.

H. In het **Decreet Politieke Organisaties** (S.B. 1987 no. 61) wordt in artikel 2 eerste lid de zinsnede ‘artikel 1665 e.v.’ vervangen door: Boek 2.

I. Het **Decreet van 21 januari 1981 tot herziening van de geldelijke voorzieningen van ministers en onderministers** (S.B. 1988 no. 58) wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 1 zesde lid wordt als volgt gewijzigd:

- (1). de zinsnede ‘de minderjarige wettige of erkende natuurlijke kinderen’ wordt vervangen door: de kinderen tot wie de overledene in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn.
- (2). de zinsnede ‘meerderjarige kinderen’ wordt vervangen door: overige kinderen.

2. Artikel 5 derde lid komt te luiden:

Onder wezen wordt verstaan kinderen tot wie de overleden minister c.q. onderminister of gewezen minister c.q. gewezen onderminister in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn.

J. Het **Decreet Uitgifte Domeingrond** (S.B. 1982 no. 11, zoals gewijzigd bij S.B. 2003 no. 7) wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 4 eerste lid komt te luiden:

De Surinamer aan wie domeingrond is toegewezen en die buiten Suriname woonachtig is, moet in Suriname bij authentieke akte een gevolmachtigde benoemd hebben en bij die gevolmachtigde woonplaats gekozen hebben voor alle zaken die het onderwerp van de volmacht uitmaken, welke volmachtverlening en woonplaatskeuze ingeschreven moeten worden in de openbare registers, bedoeld in artikel 16 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

2. In artikel 28 derde lid wordt de zinsnede ‘artikel 1207 lid 2’ vervangen door: artikel 268 van Boek 3.

K. In de **Handelsnaamwet** (G.B. 1931 no. 65, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1937 no. 121) wordt in artikel 6 eerste lid de zinsnede ‘artikel 1386 en volgende’ vervangen door: titel 3 van Boek 6.

L. De **Huurwet Woonruimte 2020** (S.B. 2020 no. 53) wordt als volgt gewijzigd:

1. § 2 tot en met § 4 vervallen.

2. In artikel 21 lid 1 onder d wordt ‘artikel 6’ vervangen door: artikel 237 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

3. In artikel 22 lid 1 wordt ‘artikel 6’ vervangen door: artikel 237 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

4. In artikel 26 lid 2 wordt ‘artikelen 6 leden 3 en 6 en 13 lid 1’ vervangen door: artikelen 237 leden 3 en 6 en 244 lid 1.
 5. In artikel artikel 27 lid 2 wordt ‘artikel 13’ vervangen door: artikel 244 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.
- M. In de **Inkomstenbelasting 1922** (G.B. 1921 no. 112, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2008 no. 9) wordt in artikel 42 derde lid, onder 1°, aanhef, de zinsnede ‘Wetboek van Koophandel’ gewijzigd in: Burgerlijk Wetboek.
- N. In de **Ongevalwet** (G.B. 1947 no. 145, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no. 66) wordt in artikel 8 de zinsnede ‘tussen 3° en 4° van artikel 1179’ vervangen door: tussen b en c van artikel 288 van Boek 3.
- O. De **Onteigeningswet** (G.B. 1904 no. 37, geldende tekst G.B. 1952 no. 99) wordt gewijzigd als volgt:
1. In artikel 23 derde lid wordt de zinsnede ‘het tweede en derde lid van artikel 158’ vervangen door: het tweede lid van artikel 173.
 2. Artikel 44 komt te luiden:
Wanneer degene aan wie de schadeloosstelling is toegewezen, weigert haar te ontvangen, en bij deurwaardersexploot deswege in gebreke is gesteld, kan de onteigenaar zodra tien dagen zijn verstreken overgaan tot consignatie.
 3. In artikel 52 derde lid wordt de zinsnede ‘onteigening van fidei-commissaire goederen’ vervangen door: onteigening van goederen die zijn vermaakt onder een ontbindende voorwaarde en een daarbij aansluitende opschortende voorwaarde.
 4. In artikel 53 wordt aan het slot na de zinsnede ‘van het’ tussengevoegd: oude.
- P. De **Personeelwet** wordt (G.B. 1962 no. 195, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1987 no. 93) gewijzigd als volgt:
1. In artikel 15 derde lid wordt de zinsnede ‘titel VII A van het derde boek’ vervangen door: titel 10 van Boek 7.
 2. In artikel 52 wordt artikel 1613a gewijzigd in: artikel 610 van Boek 7.
 3. In het Derde Hoofdstuk wordt na titel III een nieuwe titel IV toegevoegd, luidende als volgt:
Titel IV Verjaring van rechtsvorderingen

Artikel 58a

Tenzij in bijzondere wetgeving anders is bepaald, verjaren rechtsvorderingen ter zake van geldelijke aanspraken, verschuldigd krachtens een rechtsverhouding waarop dit hoofdstuk van toepassing of van overeenkomstige toepassing is, door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgend

op die waarop de vordering opeisbaar is geworden. De artikelen 316 tot en met 323 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek zijn van toepassing.

- Q. In de **Postspaarbankwet** (G.B. 1975 no. 34) wordt artikel 8 gewijzigd als volgt:
- (1). in het tweede lid wordt de zinsnede ‘artikel 363’ vervangen door: artikel 253/ van Boek 1;
 - (2). in het derde lid wordt de zinsnede ‘de tweede afdeling van de Vijftiende titel van het Eerste Boek’ vervangen door: afdeling 6 van titel 14 van Boek 1.
- R. Het **Reglement op de inrichting en samenstelling van de Surinaamse rechterlijke macht** (G.B. 1935 no. 79, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1994 no. 17) wordt gewijzigd als volgt:
1. Artikel 29 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). het eerste lid komt te luiden:

In alle geschillen over zaken die ter vrije bepaling van partijen staan, kunnen partijen de beslissing opdragen aan de kantonrechter te harer keuze.
 - (2). in het derde lid wordt de zinsnede ‘Partijen, tot het aangaan van dading of van compromis bevoegd, mogen’ vervangen door: In alle geschillen over zaken die ter vrije bepaling van partijen staan, mogen partijen.
 2. Artikel 35 komt te luiden als volgt:

Alle geschillen over zaken die ter vrije bepaling van partijen staan, kunnen partijen, indien de geschillen daarvoor vatbaar zijn, bij prorogatie ter kennis van het Hof brengen.
- T. In de **Vermogensbelasting 1944** (G.B. 1944 no. 185, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 152) wordt in artikel 6, onderdeel a, de zinsnede ‘huisraad in de zin van artikel 571’ vervangen door: inboedel als bedoeld in artikel 5 van Boek 3.
- U. De **Wet auteursrecht 1913** (G.B. 1913 no. 15, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 no. 23) wordt gewijzigd als volgt:
1. Artikel 2 eerste lid wordt vervangen door de volgende twee leden, waarbij het huidige tweede lid derde lid wordt:
 1. Het auteursrecht gaat over bij erfopvolging en is vatbaar voor gehele of gedeeltelijke overdracht.
 2. De levering vereist voor gehele of gedeeltelijke overdracht, geschiedt door een daartoe bestemde akte. De overdracht omvat alleen die bevoegdheden waarvan dit in de akte is vermeld of uit de aard of strekking van de titel noodzakelijk voortvloeit.
 2. De artikelen 28 en 29 worden vervangen door:

Artikel 28

 1. Het auteursrecht geeft aan de gerechtigde de bevoegdheid om roerende zaken, die geen registergoederen zijn en die in strijd met dat recht zijn openbaar gemaakt of een niet geoorloofde verveelvoudiging vormen, als zijn eigendom op te eisen dan wel daarvan de vernietiging of onbruikbaarmaking te vorderen. Gelijke bevoegdheid bestaat ten aanzien van het bedrag van de toegangsgelden, betaald voor het bijwonen van een voordracht, een op- of

uitvoering of een tentoonstelling of voorstelling, waardoor inbreuk op het auteursrecht wordt gemaakt.

2. De bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering betreffende beslag en executie tot afgifte van roerende zaken die geen registergoederen zijn, zijn van toepassing. Bij samenloop met een ander beslag gaat degene die beslag heeft gelegd krachtens dit artikel voor.
3. De rechter kan gelasten dat de afgifte niet plaats vindt dan tegen een door hem vast te stellen, door de eiser te betalen vergoeding.
4. Ten aanzien van onroerende zaken, schepen of luchtvaartuigen, waardoor inbreuk op een auteursrecht wordt gemaakt, kan de rechter op vordering van de gerechtigde gelasten dat de gedaagde daarin zodanige wijziging zal aanbrengen dat de inbreuk wordt opgeheven.

Artikel 29

1. De in artikel 28 eerste lid bedoelde bevoegdheid kan niet worden uitgeoefend ten aanzien van zaken die onder personen berusten, die niet in soortgelijke zaken handeldrijven en deze uitsluitend voor eigen gebruik hebben verkregen, tenzij zij zelf inbreuk op het betreffende auteursrecht hebben gemaakt.
2. De vordering, bedoeld in artikel 28 vierde lid kan slechts worden ingesteld tegen de eigenaar of houder van de zaak, die schuld heeft aan de inbreuk op het betreffende auteursrecht.

V. In de **Wet Bosbeheer** (S.B. 1992 no. 80) wordt in artikel 50 vierde lid de zinsnede ‘artikel 492’ vervangen door: Boek 2, titel 5, afdeling 3.

W. De **Wet Coöperatieve Verenigingen 1944** (G.B. 1944 no. 93, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 26) wordt ingetrokken.

X. De **Wet financiële voorzieningen President en Vice-President** (S.B. 1988 no. 55, zoals gewijzigd bij S.B. 1994 no. 79) wordt gewijzigd als volgt:

1. In artikel 3 derde lid wordt de zinsnede ‘de minderjarige wettige, gewettigde of natuurlijk erkende kinderen van de overledene’ vervangen door: de kinderen tot wie de overledene in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn.
2. Artikel 7 wordt aldus gewijzigd:
 - (1). in het vijfde lid wordt de zinsnede ‘de minderjarige wettige, gewettigde of natuurlijk erkende kinderen van de overledene’ vervangen door: de kinderen tot wie de overledene in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn.
 - (2). in het zesde lid wordt de zinsnede ‘de meerderjarige kinderen’ vervangen door: de overige kinderen.
3. Artikel 8 tweede lid wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). onderdeel b komt te luiden:
de eigen kinderen en pleegkinderen die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn.
 - (2). onderdeel c komt te luiden:

de stiefkinderen die als eigen kinderen geheel worden onderhouden en opgevoed en die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn.

4. Artikel 13 tweede lid komt te luiden:

Onder wezen als bedoeld in het eerste lid, worden verstaan de kinderen tot wie de overleden President c.q. Vice-President in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn.

Y. De **Wet geldelijke voorzieningen leden en gewezen leden van De Nationale Assemblée** (S.B. 1988 no. 59, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2005 no. 57) wordt gewijzigd als volgt:

1. In artikel 10 vierde lid wordt de zinsnede ‘de minderjarige wettige of gewettigde kinderen of natuurlijk erkende kinderen van overleden leden of gewezen leden van De Nationale Assemblée van de Republiek Suriname’ vervangen door: de kinderen tot wie de overleden leden of gewezen leden van De Nationale Assemblée van de Republiek Suriname in familierechtelijke betrekking stonden die de leeftijd van 21 jaren nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn.

2. In artikel 11 tweede lid, onder B komt onderdeel 2 te luiden:
een bewijs van geboorte der kinderen, alsmede een bewijs van het bestaan van een familierechtelijke betrekking.

Z. De **Wet houdende Algemene Bepalingen der Wetgeving van Suriname** (geldende tekst G.B. 1918 no. 37, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1945 no. 112) wordt gewijzigd als volgt:

1. Artikel 2 vervalt.

2. In artikel 8 vervalt de tweede volzin.

3. Artikel 16 vervalt.

AA. De **Wet Huurkoop Onroerend Goed** (S.B. 1978 no. 32) wordt gewijzigd als volgt:

1. Aan artikel 1 wordt na lid 2 een nieuw lid 3 toegevoegd, luidende als volgt:

Deze wet is niet van toepassing, indien de koper een rechtspersoon is die handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf.

2. Artikel 8 komt te luiden:

1. Zowel de huurverkoper als de huurkoper zijn bevoegd de in de artikelen 2 en 3 bedoelde notariële akte te doen inschrijven in de openbare registers, bedoeld in artikel 16 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

2. Degene die overeenkomstig artikel 3 een rechtsoverdracht tot vastlegging van de overeenkomst heeft ingesteld kan het instellen daarvan doen inschrijven in bedoelde openbare registers. Wordt de overdracht toegewezen en de rechterlijke uitspraak, mits deze in kracht van gewijsde is gegaan, ingeschreven, dan heeft de inschrijving van de in artikel 3 bedoelde notariële akte hetzelfde gevolg, alsof deze inschrijving bij de eerstgenoemde inschrijving was gedaan, mits de inschrijving van de notariële akte is geschied binnen zes maanden nadat de rechterlijke

uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan.

3. In artikel 9 derde lid wordt de zinsnede ‘het Faillissementsbesluit’ gewijzigd in: de Faillissementswet.

4. Artikel 12 wordt gewijzigd als volgt:

(1). het derde lid komt te luiden:

Voorzover het door de huurkoper aan de huurverkoper verschuldigde per termijn minder bedraagt dan het bedrag dat periodiek aan rente en aflossingen aan de hypotheekhouder is verschuldigd, is de huurkoper in afwijking van artikel 29 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek tot de in het eerste lid bedoelde betaling bevoegd, onverminderd de verplichting van de hypothecaire schuldenaar tot betaling van het restant verschuldigde.

(2). Het zesde en zevende lid komen te luiden:

6. Bij executoriale verkoop door een hypotheekhouder of een beslaglegger heeft de huurkoper het recht, bedoeld in artikel 269 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Maakt de huurkoper van dit recht gebruik, dan is het vierde lid van toepassing.

7. Indien reeds vóór de inschrijving bedoeld in artikel 8 een hypotheekakte betreffende het in huurkoop verkochte goed was ingeschreven, kan de overdracht van het recht op verschenen of nog niet verschenen huurkooptermijnen aan een derde, niet zijnde de hypotheekhouder bedoeld in het eerste lid van dit artikel, niet worden ingeroepen tegen de huurkoper, tenzij deze uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven tot deze overdracht. De eerste volzin is niet van toepassing indien ten tijde van het in werking treden van deze wet de overdracht reeds heeft plaats gehad.

5. Artikel 13 vervalt.

6. In artikel 20 wordt de zinsnede ‘het Faillissementsbesluit’ gewijzigd in: de Faillissementswet.

BB. In de **Wet loonbelasting** (S.B. 1981 no. 181, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2008 no. 10) wordt in artikel 4 eerste lid, onderdeel f, de zinsnede ‘artikel 1613b’ vervangen door: artikel 750 van Boek 7.

CC. In de **Wet Goederenverkeer** (S.B. 2003 no. 58) wordt in artikel 1, onderdeel f, de zinsnede ‘roerende lichamelijke zaken in de zin van artikel 565’ vervangen door: roerende zaken in de zin van artikel 3 van Boek 3.

DD. De **Ontslagwet 2018** (S.B. 2018 no. 94) wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1 onder a en b wordt ‘artikel 382’ telkens vervangen door: artikel 233 van Boek 1.

2. In artikel 1 onder c en d wordt ‘artikel 1613a’ telkens vervangen door: artikel 610 lid 1 van Boek 7.

3. In artikel 2 lid 2 wordt ‘artikel 1615p’ vervangen door: artikel 678 van Boek 7.

4. In artikel 4 onder b wordt ‘artikel 1615e’ vervangen door: artikel 667 lid 1 van Boek 7.

5. In artikel 4 onder c wordt ‘artikel 1615l’ vervangen door: artikel 652 van Boek 7.

6. In artikel 4 onder d wordt ‘artikel 1615p’ vervangen door: artikel 678 lid 1 van Boek 7.

7. De artikelen 6 tot en met 9 vervallen.
8. In artikel 15 wordt ‘artikel 6’ vervangen door: artikel 670 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

EE. In de **Wet Collectieve Arbeidsovereenkomst** (S.B. 2016 no. 152) wordt in artikel 1 onder f en g ‘artikel 1613a’ telkens vervangen door: artikel 610 lid 1 van Boek 7.

FF. In de **Wet op het Testamentenregister** (G.B. 1920 no. 23) wordt artikel 1 vervangen door:
Er is een testamentenregister waarin worden opgenomen de in artikel 3 vermelde gegevens van:

- a. notariële akten bevattende uiterste willen of herroeping van uiterste willen;
- b. akten bevattende bewaargeving of teruggave van uiterste willen;
- c. uiterste willen als bedoeld in artikel 105 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek;
- d. akten van benoeming ingaande bij overlijden;
- e. notariële akten bevattende schenkingsovereenkomsten of andere giften met de strekking dat zij pas na het overlijden van de schenker of geveer zullen worden uitgevoerd, bedingen als bedoeld in artikel 126 tweede lid, onder a van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek en omzettingen als bedoeld in artikel 126 tweede lid, onder c van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

GG. De **Wet op stichtingen** (G.B. 1968 no. 74, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1983 no. 1) wordt ingetrokken.

HH. De **Wet teboekgestelde Luchtvaartuigen** (G.B. 1973 no. 72) wordt ingetrokken.

II. In de **Wet Telecommunicatievoorzieningen** (S.B. 2004 no. 151) wordt in artikel 8 tweede lid de zinsnede ‘deskundige als bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Koophandel’ vervangen door: deskundige als bedoeld in artikel 121, zesde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

JJ. In de **Wet werkvergunning vreemdelingen** (S.B. 1981 no. 162, zoals gewijzigd bij S.B. 2002 no. 23) wordt in artikel 1 eerste lid onderdeel c, de zinsnede ‘artikel 1613a’ gewijzigd in: artikel 610 van Boek 7.

KK. De **Zegelwet** (G.B. 1872 no. 13, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no. 37) wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 27 derde lid wordt de zinsnede ‘schuldvernieuwing daarvan op een der wijzen bedoeld in artikel 1434 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek’ vervangen door: afstand daarvan om baat.
2. In artikel 33 tweede lid wordt tussen de zinsnede ‘van het’ en het woord ‘Surinaams’ toegevoegd: oude.
3. Artikel 43 wordt gewijzigd als volgt:
 - (1). onder 7°, vervalt het woord ‘natuurlijke’;

- (2). onder 8° vervalt de zinsnede ‘toeziende voogden,’ alsmede de zinsnede ‘en toeziende curators’.
- (3). het onderdeel onder 29° vervalt.

LL. De **Wet Algemeen Pensioen 2014** (S.B. 2014 no. 113) wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

(1). van onderdeel e worden de subonderdelen 2 en 3 vervangen door een nieuw subonderdeel 2, luidende:

2. de uit het huwelijk of duurzame gemeenschappelijke huishouding van de overleden deelnemer geboren kinderen tot wie deze in familierechtelijke betrekking stond, de geadopteerde kinderen van de overleden deelnemer of de ter verzorging inwonende pleegkinderen van de overleden deelnemer, mits genoemde kinderen nog niet de leeftijd van 21 jaren bereikt hebben en niet gehuwd of gehuwd geweest zijn.

(2). in onderdeel o wordt ‘het minderjarige kind’ vervangen door ‘het kind dat de leeftijd van 21 jaren nog niet heeft bereikt en niet gehuwd is of gehuwd geweest is’.

2. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

(1). in het vijfde lid, onderdeel a, wordt ‘de minderjarige natuurlijke, erkende, wettige, gewettigde, of geadopteerde kinderen van de overleden deelnemer’ vervangen door ‘de kinderen tot wie de overleden deelnemer in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaren nog niet bereikt hebben en’.

(2). in het vijfde lid, onderdeel b, wordt ‘minderjarige’ vervangen door ‘de leeftijd van 21 jaren nog niet bereikt hebbende’.

MM. Het **Wetboek van Strafrecht** (G.B. 1911 no. 1, laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 no. 44) wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 403, onder 3°, en artikel 404, onder 4°, wordt ‘de artikelen 2 tot en met 4 van het Surinaams Wetboek van Koophandel’ telkens vervangen door ‘artikel 15i van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek’.
2. De artikelen 511 en 512, met het opschrift, worden vervangen door de volgende drie artikelen, met opschrift, luidende:

Niet voldoen aan verplichting Burgerlijk Wetboek

Artikel 511

Degene die niet voldoet aan enige hem bij Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek opgelegde verplichting betreffende het register van aandeelhouders, alsmede degene die niet voldoet aan de in de artikelen 137a van Boek 3 en 836b van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek opgelegde verplichting betreffende het zich op de hoogte houden van namen en adressen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden en geldboete van de derde categorie, hetzij met één van beide straffen.

Artikel 512

Degene die niet voldoet aan enige hem bij Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek opgelegde verplichting betreffende de openbaarmaking van enig besluit van aandeelhouders, het

opmaken van de balans en de winst- en verliesrekening met toelichting, de openbaarmaking of nederlegging ter inzage van enig stuk, of de aankondiging van dergelijke nederlegging, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden en geldboete van de derde categorie hetzij één van beide straffen.

Artikel 512a

Hij die enig verbod vervat in titel 7 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek ter zake van omzetting, fusie en splitsing overtreedt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden en geldboete van de derde categorie, hetzij met één van beide straffen.

3. Artikel 527, onderdeel a, komt te luiden:
degene die niet behoorlijk voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 195 in samenhang met de artikelen 192 en 178 lid 3 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek, of aan een der verplichtingen, opgelegd bij het krachtens artikel 231 van Boek 8 van dat wetboek uitgevaardigd staatsbesluit;.

NN. De **Wet Arbeidsbescherming Gezin** (S.B. 2019 no. 64) wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1 lid 1 onder i en j wordt 'artikel 1613a' telkens vervangen door: artikel 610 lid 1 van Boek 7.
2. De artikelen 2 tot en met 8 vervallen.
3. In artikel 16 lid 1 worden 'artikelen 2, 3, 4, 5, 7, 8,' vervangen door: artikelen 633b, 633c, 633d, 633e, 633g, 633h van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede de artikelen.

OO. De **Wet Omzetting Arbeidsovereenkomst voor Onbepaalde Tijd in Arbeidsovereenkomst voor Onbepaalde Tijd** (S.B. 2018 no. 93) wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1 onder c en f wordt 'artikel 1613a' telkens vervangen door: artikel 610 lid 1 van Boek 7.
2. De artikelen 2 tot en met 7 vervallen.
3. In artikel 8 wordt 'artikel 4 lid 2 en lid 3, artikel 5 lid 1, artikel 6 en artikel 7' vervangen door: artikel 617 lid 2 en lid 3, artikel 667e lid 1, artikel 667f en artikel 667g van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

PP. In de **Wet Minimumloon** (S.B. 2019 no. 101) wordt in artikel 1 onder c en d 'artikel 1613a' telkens vervangen door: artikel 610 lid 1 van Boek 7.

QQ. De **Wet Vrijheid Vakvereniging** (S.B. 2016 no. 151) wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1 onder i en k wordt 'artikel 1665' telkens vervangen door: artikel 70 van Boek 2.
2. In artikel 1 onder j en l wordt 'artikel 1613a' telkens vervangen door: artikel 610 lid 1 van Boek 7.

ARTIKEL VI
Algemene aanpassingsbepalingen

- A. Overall waar in de wetgeving de zinsnede ‘ouderlijke macht’ wordt gebruikt, wordt daarvoor gelezen: ouderlijk gezag.
- B. Overall in de wetgeving waar wordt gesproken van de zinsnede ‘voogdij van een ouder’, wordt daarvoor gelezen: ouderlijk gezag.
- C. Overall waar in de wetgeving het woord ‘zaak’ wordt gebruikt, terwijl de desbetreffende bepaling het oog heeft op zowel voor menselijke beheersing vatbare stoffelijke objecten als vermogensrechten, wordt daarvoor gelezen: goed.
- D. Overall waar in de wetgeving het woord ‘goed’ wordt gebruikt, terwijl de desbetreffende bepaling het oog heeft op voor menselijke beheersing vatbare stoffelijke objecten, wordt daarvoor gelezen: zaak.
- E. Overall waar in de wet het woord ‘onroerend goed’ onderscheidenlijk ‘onroerende goederen’ wordt gebruikt, wordt daarvoor gelezen: ‘onroerende zaak en de rechten waaraan deze is onderworpen’, onderscheidenlijk: ‘onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen’.
- F. Overall waar in de wetgeving wordt gesproken van de zinsnede ‘overschrijving in de openbare registers’ wordt daarvoor gelezen: inschrijving in de openbare registers.
- G. Overall waar in de wetgeving wordt gesproken van het woord ‘boedelscheiding’ wordt daarvoor gelezen: verdeling.
- H. Overall waar in de wetgeving wordt verwezen naar de zinsnede ‘het Surinaams Burgerlijk Wetboek’ wordt in de plaats daarvan gelezen: Burgerlijk Wetboek.
- I. Overall waar in de wetgeving wordt verwezen naar de zinsnede ‘het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering’ wordt in de plaats daarvan gelezen: Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
- J. Overall waar in de wetgeving wordt verwezen naar de zinsnede ‘de Surinaamse Faillissementswet’ wordt in de plaats daarvan gelezen: Faillissementswet.

ARTIKEL VII
Slotbepalingen

- 1. Deze wet wordt aangehaald als: Aanpassingswet nieuw Burgerlijk Wetboek.
- 2. Zij treedt in werking met ingang van de dag waarop het nieuwe Burgerlijk Wetboek in werking treedt.
- 3. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
- 4. De Minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHI

**WET van,
houdende aanpassing van
de bestaande wetgeving in
verband met de invoering
van het nieuwe Burgerlijk
Wetboek (Aanpassingswet
nieuw Burgerlijk Wetboek)**

MEMORIE VAN TOELICHTING

ARTIKEL I Wijziging van het bestaande Burgerlijk Wetboek

De wijzigingen dienen tot aanpassing aan de nieuwe Boeken 1 tot en met 8 en hebben overwegend een technisch, vaak slechts terminologisch karakter. Verreweg de meeste wijzigingen spreken voor zich. Men zie wat betreft de Nederlandse wetsgeschiedenis: C.J. van Zeben (red.), *Parlementaire Geschiedenis van het nieuwe Burgerlijk Wetboek*, Invoeringswet Boek 1, 1969, p. 1483-1497 en Invoering Boeken 3, 5 en 6, *Aanpassing Burgerlijk Wetboek*, 1991, p. 341-443. Voorzover bepalingen uit het oude BW gehandhaafd zijn, stammen zij uit het bestaande Derde Boek en worden zij thans ondergebracht in Boek 7A van het nieuwe BW.

ARTIKEL II Wijziging van het Wetboek van Koophandel

Ook hier zijn de wijzigingen overwegend technisch van karakter.

Eerste Boek, eerste titel (vervallen). Deze eerste titel kan geheel vervallen. De artikelen 2, 3 en 4 zijn overgebracht naar artikel 15i van Boek 3 BW. Artikel 5 betreft de vrije bewijskracht van boekhouding en kan, als niet afwijkend van het nieuwe artikel 131, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering vervallen. Artikel 6 is overgebracht naar artikel 141 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Artikel 7 is overbodig. Vervallen kan ook artikel 8. Aan deze rogatoire commissie-bepaling bestaat geen behoefte. De rechter kan een partij opdracht geven de boeken die zich buiten zijn rechtsgebied bevinden, op te halen. Artikel 9 is overgebracht naar artikel 15j van Boek 3 BW; zie ook het nieuwe artikel 141a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Eerste Boek, derde titel, eerste en tweede afdeling (vervallen). Deze afdelingen kunnen vervallen in verband met de nieuwe titel 7.13 (Vennootschap) en Boek 2 (Rechtspersonen).

Eerste Boek, vierde titel, eerste en tweede afdeling (vervallen). Deze afdelingen kunnen vervallen in verband met de titels 7 (Opdracht) en 10 (Arbeidsovereenkomst) van Boek 7 BW.

Artikelen 187, 193 en 214. Tegen de achtergrond van artikel 11 van Boek 3 BW is het niet meer nodig te onderscheiden tussen kwade trouw en grove schuld.

Eerste Boek, zevende titel (vervallen). Deze titel kan vervallen in verband met de nieuwe regeling van het recht van reclame in titel 1, afdeling 8, van Boek 7 BW.

Eerste Boek, achtste en negende titel (vervallen). Deze titels kunnen vervallen in verband met de nieuwe titel 17 (verzekering) van Boek 7.

Tweede Boek, eerste tot en met negende titel.

1. De vele wijzigingen hangen samen met het nieuwe Boek 8 en hebben een overwegend technisch karakter. De bepalingen omtrent de zee-arbeidsovereenkomst blijft, althans vooralsnog, gehandhaafd in het Wetboek van Koophandel. Dit geldt ook voor de artikelen die de arbeidsovereenkomst van de kapitein regelen. Bovendien is er een aantal , dat de dubbele aard van het gezagvoerderschap betreft. Enerzijds heeft de kapitein de positie van zelfstandig bestuurder van de hem toevertrouwde gemeenschap van schip, lading en opvarenden; anderzijds heeft hij een administratieve taak, waarin hij in de landsdienst wordt ingeschakeld.
2. Boek 8 BW bezigt de term ‘reder’ in de zin van scheepseigenaar, dus in andere zin dan het huidige artikel 408 van het Wetboek van Koophandel. Ook in het zeearbeidsrecht kent het Wetboek van Koophandel in veel artikelen de ‘reder’. Deze term is daar vervangen door ‘zeewerkgever’, waaronder wordt verstaan de eigenaar en in geval van rompbevrachter, de rompbevrachter; zie het nieuwe artikel 375, tweede lid.

Tweede Boek, tweede, vijfde, zesde (grotendeels), zevende (gedeeltelijk) en achtste en negende titel (vervallen). Het vervallen geschiedt in verband met het nieuwe Boek 8 BW.

Tweede Boek, tiende titel (vervallen). Deze titel kan vervallen in verband met titel 17 (Verzekering) van Boek 7 BW.

Tweede Boek, twaalfde en dertiende titel (vervallen). Deze titels kunnen vervallen in verband met het nieuwe Boek 8 BW.

Algemene slotbepaling. Dat het wissel- en chequerecht van de toepasselijkheid van de Algemene termijnenwet is uitgezonderd houdt ermee verband dat het hier om verdragsrecht gaat.

ARTIKEL III Wijziging van de Faillissementswet

Algemeen

1. De toelichtingen zijn, aangezien de wetgever in Nederland bij de invoering van het nieuwe Nederlandse BW eenzelfde ‘operatie’ heeft uitgevoerd, in grote lijnen ontleend kunnen worden aan C.J. van Zeben, Parlementaire Geschiedenis van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, Invoering Boeken 3, 5 en 6, Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de Wet op de rechterlijke organisatie en de Faillissementswet, 1992, p. 375—436. Veel louter technische aanpassingen spreken vanzelf.
2. In verband met de nieuwe titel 7.13 BW inzake de personenvennootschap zijn de artikelen 2, 4 en 18 gewijzigd en is een nieuw artikel 59b ingevoegd. Onder het nieuwe recht zal niet langer sprake zijn

van een vennootschap onder firma, openbare maatschap en stille maatschap, maar van een openbare vennootschap die al dan niet rechtspersoon kan zijn (vgl. artikel 7:801 en 802 BW) en van een stille vennootschap. Een commanditaire vennootschap is een gekwalificeerde vorm van openbare vennootschap (artikel 7:836 BW). Bij iedere vennootschap-niet-rechtspersoon (ook de stille) is er sprake van een gebonden gemeenschap (artikel 7:806, eerste lid, BW), terwijl de zaakcrediteuren zich (exclusief) op de goederen van de gemeenschap kunnen verhalen (artikel 7:806, tweede lid, BW). Er is derhalve sprake van een zgn. afgescheiden vermogen. Dit geldt ook na ontbinding totdat de vereffening is geëindigd (artikel 7:827 BW; zie in dit verband ook het vereffening- en verdelingsregime neergelegd in artikel 7:830 BW). Bij de vennootschap die rechtspersoon is, is er beschikkingsgebondenheid van de vennoot ten aanzien van zijn aandeel in die rechtspersoon (artikel 7:807 BW). Dat de zaakcrediteuren van de vennootschap-rechtspersoon zich op haar goederen kan verhalen spreekt voor zich.

3. De regel dat het faillissement van één der vennoten de ontbinding van de vennootschap in haar geheel met zich brengt, komt te vervallen. Ingevolge artikel 7:818, eerste lid, onder b, BW is het faillissement van een vennoot slechts grond tot zijn uittreding, waarbij de vennootschap wordt voortgezet door de overblijvende (ten minste twee) vennoten. Partijen kunnen echter in de vennootschapsovereenkomst bepalen dat dan de vennootschap wèl in haar geheel wordt ontbonden. Niet als uittredingsgrond is opgenomen de aan een vennoot verleende surséance van betaling. Wel kan in de vennootschapsovereenkomst worden voorzien dat (ook in dit geval) opzegging van de vennootschap aan de desbetreffende vennoot kan plaatsvinden door de andere vennoten (vgl. artikel 7:818, eerste lid, onder d, BW) en kan de rechter de vennootschap ten aanzien van hem (altijd) ontbinden wegens gewichtige redenen (artikel 7:820, eerste lid, BW). Ten slotte wordt in artikel 817, eerste lid, onder d, BW bepaald dat door faillietverklaring van de vennootschap deze in haar geheel wordt ontbonden, en in artikel 817, tweede lid, BW dat in zulk een geval de vennootschap niettemin kan worden voortgezet indien het faillissement eindigt door het in kracht van gewijsde gaan van de homologatie van een akkoord.

Onderdeel 1

1. Met betrekking tot de relatieve bevoegdheid voor verzoeken tot faillietverklaring bevat artikel 2, derde lid, aanvullende bepalingen ten opzichte van met name het eerste lid. Daarbij is, in lijn met bovenstaande beschouwingen die ertoe strekken dat faillietverklaring van de vennootschap en faillietverklaring der vennoten niet steeds samen hoeven te gaan, gekozen voor afzonderlijke regels voor de vennootschap onderscheidenlijk de vennoten. Concentratie bij één rechter bleek daarbij niet goed mogelijk, bijvoorbeeld omdat het voor een privéschuldeiser van een vennoot niet steeds duidelijk zal zijn dat hij zich niet dient te wenden tot de kantonrechter van de woonplaats van zijn schuldenaar.
2. De eerste volzin bevat in die zin een afwijking van het voorgestelde artikel 1:10, derde lid, BW dat het kantoor van de vennootschap geen subsidiaire doch een alternatieve bevoegdheidsgrond vormt. Omdat de woonplaats van de stille vennootschap zich reeds volgens artikel 1:10 BW ter plaatse van haar kantoor bevindt, behoeft zij in de eerste volzin niet te worden genoemd.
3. De tweede volzin van de voorgestelde bepaling noemt de stille vennootschap niet met zoveel woorden. Met de woorden ‘voor de schulden der vennootschap verbonden vennoten’ wordt bedoeld op de gewone vennoten van een openbare of stille vennootschap, ongeacht of zij besturende vennoten zijn en ongeacht of hun aansprakelijkheid een hoofdelijk of naar delen is, doch met uitsluiting van (eventuele) commanditaire vennoten (tenzij artikel 7:837, tweede lid, BW van toepassing is).

4. De voorgestelde bepaling zal ook gelden bij een verzoek om surséance van betaling. Uit de voorgestelde bepaling blijkt dat niet alleen de openbare vennootschap maar ook de stille vennootschap (als zodanig) failliet kan worden verklaard, hetgeen van belang is in het geval dat er (incidenteel) zaakcrediteuren zijn die zich exclusief kunnen verhalen op de vennootschappelijke gemeenschap (vgl. artikel 7:806 BW).

Onderdeel 1a

1. Het huidige tweede lid van artikel 4 Fw, inhoudende dat de aansprakelijke vennoten van de vennootschap onder firma moeten worden vermeld, kan vervallen, nu het faillissement van de vennootschap voortaan niet noodzakelijkerwijs het faillissement van de vennoten meebrengt. Heeft een aangifte of een verzoek mede betrekking op de vennoten, dan dienen hun personalia uiteraard wel te worden vermeld.
2. Het nieuwe tweede lid eist in beginsel ‘medewerking’ van de andere echtgenoot voor de aangifte van de gehuwde schuldenaar. In deze eis ligt opgesloten dat in geval van een eigen aangifte beide echtgenoten het daarvan door de griffier opgemaakte stuk dienen te tekenen. Dit betekent niet — zo zij uitdrukkelijk opgemerkt — dat ook de echtgenoot van de schuldenaar in staat van faillissement komt te verkeren; zie HR 27—2—1959, NJ 1959, 556.

Onderdeel 2

Artikel 6 is, evenals artikel 88, aangepast aan de nieuwe artikelen 658 e.v. van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Onderdeel 4

In het stelsel van het nieuwe BW is geen wettelijke bepaling inzake voorrang voor executiekosten nodig, omdat slechts de ‘netto—opbrengst’ onder de schuldeisers wordt verdeeld. Reeds uit dien hoofde worden de executiekosten voor alle schulden voldaan; wat de algemene faillissementskosten betreft, vloeit dit voort uit artikel 174, tweede lid. Verder zie men de artikelen 253, 270 en 277 van het nieuwe Boek 3 BW en de artikelen 474, 477, tweede lid, eerste volzin, 480, 524, tweede volzin, en het nieuwe 551 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

In artikel 14, vierde lid, komt een bepaling voor inzake de kosten die in geval van opheffing bij gebrek aan baten ten laste van de schuldenaar worden gebracht. In het huidige recht neemt men aan dat ook deze kosten — als kosten van uitwinning — voorrang hebben boven alle andere schulden. Dit kan evenwel niet worden afgeleid uit het voormelde stelsel van het nieuw BW, nu het in geval van opheffing bij gebrek aan baten niet komt tot een ‘opbrengst’ van een executie, waaruit die kosten eerst moeten worden voldaan. In verband daarmee is het nodig geoordeeld artikel 14, vierde lid, aan te vullen met een volzin die een voorrangsregel bevat, als hier bedoeld.

Onderdeel 5

In artikel 18a wordt bescherming geboden aan pensioenrechten van de gefailleerde. Zie ook artikel (artikel 986, vierde lid, van Boek 7 BW, artikel 215, vijfde lid van Boek 4 BW en artikel 479p Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Onderdeel 11

1. In verband met de nieuwe regels van Boek 3 nieuw BW, betreffende overdracht van goederen, is artikel 31 Fw voor alle duidelijkheid uitgebreid tot alle groepen van goederen. Het eerste lid spreekt van ‘levering’. Daaronder valt ook de levering, vereist voor vestiging of afstand van een beperkt

recht (artikel 98 van Boek 3 BW), en voor de uitvoering van de verdeling een gemeenschap (artikel 186 van Boek 3 BW), terwijl ook vestiging van een pand— of hypotheekrecht overeenkomstig de artikelen 236, 237, 239 en 240 van Boek 3 BW hieronder valt. Krachtens artikel 98 van Boek 3 BW gaat het ook hier immers telkens om een levering in de zin van artikel 3 BW. Voor de omschrijving ‘handelingen die voor een levering nodig zijn’ zij verwezen naar artikel 120, vierde lid, van Boek 3 BW. Men denke daarbij zowel aan inschrijving in de openbare registers van de akte, vereist voor de levering van registergoederen, als aan de mededeling in artikel 94, eerste lid, van Boek 3 BW voorgeschreven voor de levering van rechten die tegen een of meer bepaalde personen worden uitgeoefend.

2. Het tweede lid van artikel 31 bevat een uitwerking van het eerste lid voor het geval van een levering van toekomstige goederen bij voorraad. Het gaat uit van de gedachte dat de boedel niet moet kunnen worden benadeeld door een levering van goederen die de schuldenaar op de dag van de faillietverklaring zelf nog niet verkregen heeft. De regel moet vooral in verband worden gezien met de ruime schaal waarop in titel 9, afdeling 2, van Boek 3 BW het bij voorbaat bezitloos verpanden van toekomstige goederen wordt toegelaten. Dit zou bezwaren gaan opleveren, als het pandrecht zelfs ten aanzien van na de faillietverklaring door de schuldenaar verkregen goederen nog werking zou hebben.
3. Het derde lid van artikel 31 heeft betrekking op de vraag, of, — nadat een levering als gevolg van het faillissement jegens de boedel onbevoegd is geschied — derden zich ten aanzien van deze onbevoegdheden op hun goede trouw kunnen beroepen. Wat betreft registergoederen, vindt deze vraag beantwoording in artikel 24, tweede lid, onderdeel c, van Boek 3 BW, dat in de praktijk met zich zal brengen dat een verkrijger die zich op onbekendheid met het faillissement beroept, niet wordt beschermd. Het onderhavige lid geeft evenwel een andere regel ter zake van de bescherming op grond van goede trouw, zoals die is neergelegd in de artikelen 86 en 238 van Boek 3 BW; die bescherming kan slechts worden doorbroken door de ‘bekendmaking’, bedoeld in artikel 11, vierde lid, Fw. De verkrijger van goederen als bedoeld in de artikelen 86 en 238 van Boek 3 BW, die zich in de macht van de gefailleerde bevinden, dient niet reeds op grond van de enkele openbaarmaking van de faillietverklaring in het register van artikel 16 Fw zijn beroep op goede trouw te verliezen, nu in verband met de aard van deze goederen publicatie in een register geheel buiten zijn gezichtskring zal liggen. Men vergelijkte voor het huidige recht HR 18—4—1947, NJ 1948, 447. Er zij voor alle duidelijkheid nog op gewezen dat het derde lid van artikel 31 alleen ziet op een verkrijging van de schuldenaar. Wordt het goed door de verkrijger aan een derde geleverd of verpand, dan zijn de artikelen 86 en 238 van Boek 3 BW zonder beperking van toepassing. Ook in dit opzicht bestaat verschil met wat geldt bij registergoederen, waarvan ook latere verkrijgers zich niet op onbekendheid met het faillissement kunnen beroepen.
4. Het nieuwe artikel 31a vormt een aanvulling op artikel 252 van Boek 6 BW. Het gaat ervan uit dat een beding als daar bedoeld, in geval van faillissement van de schuldenaar in beginsel ook aan de curator kan worden tegengeworpen. Is het echter op de dag van de faillietverklaring nog niet ingeschreven, dan kan het door de curator worden doorbroken, in die voege dat hij het registergoed waaraan het beding is verbonden, vrij van het beding kan verkopen; hij is evenwel niet verplicht dat te doen. Men denke aan het geval dat het goed met instandhouding van het beding meer opbrengt in verband met een tegenprestatie als bedoeld in artikel 252, vierde lid, van Boek 6 BW.
5. Wat artikel 31b betreft, zij vermeld dat het niet van toepassing is, ingeval het gaat om een overeenkomst ter versterking van een natuurlijke verbintenis, ook als deze overeenkomst er een om niet is. Men zie artikel 5, tweede en derde lid, van Boek 6 BW.
6. Aan de regel die artikel 32 thans bevat, is geen behoefte naast artikel 316 van Boek 3 BW. Wel

bestaat behoefte aan een algemene regel, die buiten twijfel stelt dat het faillissement leidt tot verlenging van verjaringstermijnen en door de rechter ambtshalve toe te passen vervaltermijnen; men zie voor het huidige recht HR 23—10—1953, NJ 1954, 2. Het voorgestelde nieuwe artikel 32 sluit derhalve aan bij de regeling die artikel 320 van Boek 3 BW voor andere gevallen van verlening geeft. Wat de vervaltermijn betreft, de woorden ‘van rechtswege aanvangende’ beoogd tot uiting te brengen dat het artikel niet geldt voor termijnen die door de wederpartij aan de schuldenaar gesteld zijn (zoals die in artikel 32a) noch voor termijnen die door de rechter zijn gesteld, bij voorbeeld uit hoofde van het nieuwe artikel 616 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

7. In het nieuwe BW zijn vele bepalingen opgenomen, die de mogelijkheid openen aan een ander een redelijke termijn te stellen, waarbinnen deze een bevoegdheid dient uit te oefenen of tussen verschillende hem ten dienste staande bevoegdheden moet kiezen op straffe van verlies van een of meer van deze bevoegdheden. Men zie bij voorbeeld de artikelen 55, tweede lid, 69, vierde lid, van Boek 3 en 82, eerste lid, en 88 van Boek 6 BW. Na de faillietverklaring zullen dergelijke termijnen niet aan de schuldenaar, maar aan de curator moeten worden gesteld; men zie in dit verband het ingevoegde artikel 94, tweede lid. Denkbaar is echter ook dat de termijn aan de schuldenaar voor diens faillietverklaring is gesteld, maar daarna zou aflopen. In het algemeen doet zich hier geen bijzondere moeilijkheid voor. Zo zal degene die aan de schuldenaar een redelijke termijn heeft gesteld om alsnog na te komen, met gelijktijdige ingebrekestelling voor het geval hij daaraan niet voldoet en aankondiging dat hij voor dat geval vervangende schadevergoeding vordert of de overeenkomst ontbindt, bij gebreke van een tijdige reactie ook de curator hieraan kunnen houden. In beginsel behoort het feit dat de schuldenaar zijn bevoegdheden niet tijdig uitoefent of de curator daartoe niet in staat stelt, immers voor rekening van de boedel te komen. Voor twee van de voormelde termijnen is evenwel een bijzondere regel in andere zin nodig geacht. In de eerste plaats geldt dit voor de termijn die in artikel 55, tweede lid, van Boek 3 BW, gesteld wordt aan de schuldenaar ter zake van diens bevoegdheid een overeenkomst te vernietigen, bij voorbeeld op grond van een wilsgebrek als bedrog, bedreiging, misbruik van omstandigheid of dwaling. Deze bevoegdheid behoort niet verloren te kunnen gaan, doordat de curator niet tijdig kennis heeft kunnen krijgen van de gestelde termijn. Men bedenke immers dat degene die de termijn stelt, vaak ter zake van de oorzaak van de vernietigbaarheid een verwijt te treffen zal zijn, waardoor het niet redelijk is hem dan te laten profiteren van het feit dat de door hem gestelde termijn als gevolg van de faillissementssituatie ongebruikt verstrijkt. Om die reden is getracht — door middel van de opneming van een nieuw artikel 32a — de voormelde ongewenste situatie te voorkomen.
8. Soortgelijke overwegingen gelden voor de termijn van artikel 88 van Boek 6 BW, die door een schuldenaar die in de nakoming van zijn verbintenis is tekortgeschoten, aan zijn schuldeiser kan stellen, opdat deze hem niet eindeloos in het onzekere late omtrent de verdere afwikkeling van de gevolgen van zijn wanprestatie. Voor beide gevallen is bepaald dat de gestelde termijn voortloopt, voor zover dit redelijkerwijze noodzakelijk is om de curator in staat te stellen zijn standpunt te bepalen. Aangezien voor de wederpartij vaak niet duidelijk zal zijn, of de curator van de gestelde termijn op de hoogte is en voorts denkbaar is, dat de curator op zijn beurt voor zijn besluit meer tijd neemt dan nodig is, is in artikel 32a tevens buiten twijfel gesteld dat de wederpartij aan de curator opnieuw een redelijke termijn kan stellen om zich uit te laten.
9. Artikel 33 diende opnieuw te worden gezien tegen de achtergrond van de artikelen 256 tot en met 278 van Boek 6 BW, die de ontbinding van overeenkomsten in het algemeen betreffen, en van de andere bepalingen met betrekking tot de gevolgen van niet—nakoming van verbintenissen; een en ander is grotendeels te vinden in titel 1, afdeling 9, van Boek 6 BW. Vooropgesteld moet worden

dat de artikelen 256 tot en met 278 van Boek 6 BW op de faillissementssituatie zijn afgestemd. De ontbinding zal nu geschieden door een enkele schriftelijke verklaring (zie artikel 267 van Boek 6), maar zij kan ook geschieden, als de curator niet kan nakomen door overmacht (zie artikel 265 van Boek 6). Zij kan bestaan in een evenredige vermindering van de wederzijdse prestaties (zie artikel 270 van Boek 6), maar zij heeft geen terugwerkende kracht (zie evenwel artikel 269 van Boek 6) en ook geen zakelijke werking (zie artikel 271 in relatie met artikel 269 van Boek 6). Zolang geen ontbinding plaatsvindt, kan de schuldeiser de nakoming opschorten op grond van artikel 263 van Boek 6. De ontbinding kan plaatsvinden op grond van een tevoren reeds vaststaande toekomstige niet-nakoming (zie artikel 80 van Boek 6); zie ook artikel 40, onderdeel a, van Boek 6.

10. Verder is van belang dat in het stelsel van het nieuwe BW het aan de schuldeiser is om uit te maken, welke van de bevoegdheden die hij aan de niet-nakoming ontleent, hij in een gegeven geval wil gebruiken, waartegenover de schuldenaar hem kan dwingen om binnen een redelijke termijn te kiezen; zie de artikelen 87 en 265 in verbinding met artikel 88 van Boek 6 en ook de artikelen 20 en 21 van Boek 7 BW. Ook tegen deze nieuwe achtergrond is aan een bepaling als artikel 33 Fw behoefte. Ook hier moet er immers voor de wederpartij van de gefailleerde een middel zijn om enerzijds de curator te dwingen zich uit te laten over de vraag, of hij een aan beide zijden nog geheel of ten dele niet nagekomen overeenkomst gestand wil doen, en anderzijds, zo de curator verklaart tot gestanddoening bereid te zijn, zekerheid te hebben dat de overeenkomst door deze inderdaad zal worden nagekomen. Wel is van de gelegenheid gebruik gemaakt het artikel thans redactioneel enigszins anders op te zetten.
11. Het nieuwe artikel 33a bepaalt dat men voor de daarin omschreven vorderingen als concurrent schuldeiser in het faillissement kan opkomen, zoals in het huidige recht reeds wordt aangenomen. Het gaat hier uitsluitend om de niet-goederenrechtelijke aanspraken van degene in wiens belang vernietiging heeft plaatsgevonden.

Onderdeel 14

De artikelen 38 tot en met 43 zijn in hun geheel opnieuw bezien in verband met doel en strekking van de artikelen 45 tot en met 47 van Boek 3 nieuw BW, die in veel opzichten verder gaan, dan hetgeen thans in geval van faillissement geldt. Het ligt echter voor de hand dat bij de toekomstige faillissementen de mogelijkheid om rechtshandelingen wegens benadeling van schuldeisers aan te tasten op zijn minst even ruim of wellicht zelfs ruimer is. Daarbij komt overigens nog dat de genoemde bestaande artikelen in de praktijk hebben gebleken vaak onvoldoende armslag te geven aan de curator.

Onderdeel 15

1. De bestaande artikelen 47 tot en met 51 behoren te worden aangepast aan de terminologie van de nieuwe regeling, betreffende verrekening in titel 1, afdeling 12, van Boek 6 nieuw BW, die in de plaats van de huidige compensatie komt. Daarbij is het stelsel van de huidige artikelen 49 tot en met 51 Fw in beginsel gehandhaafd. Dit brengt met zich dat in geval van faillissement voor verrekening minder zware eisen worden gesteld, dan in geval van beslag voortvloeit uit artikel 130 van Boek 6 nieuw BW. Met name is in het geval faillissement voldoende dat de schuld en de vordering beide reeds voor de faillietverklaring bestonden of voortvloeien uit handelingen, vóór de faillietverklaring met de gefailleerde verricht. Enige eis van opeisbaarheid en vereffenbaarheid wordt daarbij niet gesteld; zie ook de hiermee samenhangende wijziging in het tweede lid naar de artikelen 125 en 126 Fw.
2. Wat de vereffenbaarheid betreft, is tevens het nieuwe derde lid van artikel 49 van belang. Het vereiste van vereffenbaarheid wordt in het nieuwe BW niet meer als zodanig gesteld, maar dezelfde

gedachte als daaraan in het huidige recht ten grondslag ligt komt tot uiting in artikel 136 van Boek 6 BW. Zonder uitdrukkelijke bepaling zou verdedigd kunnen worden dat dit artikel ook van toepassing is in geval van een verrekening op grond van artikel 49 Fw, dat immers de regels van het BW onverlet laat, voor zover het daarvan niet uitdrukkelijk afwijkt. Te denken valt uiteraard aan het geval dat de curator die jegens de wederpartij van de gefailleerde een vordering heeft ingesteld, diens bevoegdheid tot verrekening zou willen ecarteren. Het nieuwe artikel 49 Fw brengt in de bevoegdheden van de curator zelf tot verrekening overigens geen enkele wijziging. Wil de wederpartij niet verrekenen, maar de curator wel, dan zal de wederpartij tegen dat verweer dus artikel 136 van Boek 6 BW kunnen inroepen; het geval lijkt academisch, maar is bij een bevoorrechte vordering niettemin denkbaar.

3. In artikel 51, slot, is een iets andere redactie gekozen, waarbij de term 'eigendom' is vermeden; bedoeld is daardoor tot uitdrukking te brengen dat voldoende is dat de houder van het order- of toonderpapier zich als gerechtigd tot de betaling kan legitimeren.
4. De artikelen 53 tot en met 55 dienden te worden aangepast aan de nieuwe regeling van pand en hypotheek in titel 9, de afdelingen 2 en 4, van Boek 3 nieuw BW, alsook aan het nieuwe artikel 282 van Boek 3 van dat wetboek. Het eerste lid van artikel 53 is tot alle hypotheekhouders uitgebreid en sluit aldus aan bij artikel 268 nieuw BW, waarin aan alle hypotheekhouders het recht van parate executie is toegekend. De verwijzing naar artikel 1203 van het huidige BW, dat slechts aan de eerste hypotheekhouder die het daar bedoelde beding heeft gemaakt, het recht van parate executie verleent, is geschrapt. Dit brengt met zich dat — anders dan in het huidige recht voortvloeit uit HR 20—10—1933, NJ 1933, 1505 — de lager gerangschikte hypotheekhouders voor de voldoening van hun vordering uit de door de verkoop door de eerste hypotheekhouder verkregen opbrengst niet langer afhankelijk zijn van de bereidheid van de koper om zuivering te vragen. Daarbij bedenke men dat de koopprijs volgens artikel 270, eerste lid, van Boek 3 nieuw BW ten behoeve van de gezamenlijke belanghebbenden aan de notaris moet worden voldaan, terwijl de zuivering plaatsvindt langs de weg van de artikelen 273 en 274 van Boek 3 BW, die in beginsel leidt tot verval van alle hypotheeken op het verkochte goed, zonder dat enige medewerking van de koper wordt geëist. Gaat de eerste hypotheekhouder niet tot executie over, dan kunnen de lager gerangschikte hypotheekhouders nu van hun recht van parate executie gebruik maken; men zie ook het nieuwe artikel 544, derde lid, Rv. Aldus is een sluitend stelsel verkregen, dat bovendien tegemoet komt aan de behoefte tot bescherming van het hypothecair krediet in het belang van hen die krediet behoeven.
5. In een nieuw tweede lid van artikel 53, is tot uiting gebracht dat — kort gezegd — ook beperkt gerechtigden, wier recht door de executie door een pand- of hypotheekhouder is vervallen, buiten het faillissement om — en derhalve in zoverre als separatist — in de opbrengst van de executie mogen meedelen; deze bepaling vormt een uitwerking van artikel 282 van Boek 3 nieuw BW. Men denke b.v. aan een vruchtgebruik dat ná de hypotheek uit hoofde waarvan wordt geëxecuteerd, maar vóór de faillietverklaring op de geëxecuteerde zaak is gevestigd; in de boedel valt slechts de blote eigendom van de zaak. De boedel behoort derhalve niet ten koste van de vruchtgebruiker te kunnen profiteren van dát deel van de opbrengst, dat is verkregen, doordat de hypotheekhouder — anders dan de curator had kunnen doen — onbezwaard met het vruchtgebruik heeft mogen verkopen. Men lette erop dat het tweede lid niet impliceert dat de voormelde beperkt gerechtigden zelf een recht van parate executie hebben. Zij zijn slechts in zoverre gerechtigd hun rechten buiten faillissement uit te oefenen, dat zij buiten het faillissement geldend kunnen maken een recht op voldoening uit de opbrengst die door parate executie door een pand- of hypotheekhouder is verkregen. Voor de omslag in de algemene faillissementskosten is artikel 174, eerste lid, Fw

aangevuld, zodat ook de daarin bedoelde beperkt gerechtigden buiten de omslag vallen.

6. In het nieuwe derde lid van artikel 53 is buiten twijfel gesteld dat de curator ook ten behoeve van de schuldeisers de bevoegdheden kan uitoefenen, die in titel 9, de afdelingen 2 en 4, van Boek 3 nieuw BW en in de nieuwe artikelen 482 e.v. Rv, aan beslagleggers zijn toegekend. Het sluitstuk van een en ander dient uiteraard te zijn dat de curator — met het oog op zowel de belangen van de schuldeisers als die van de gefailleerde — van de executerende pand— of hypotheekhouder rekening en verantwoording kan verlangen. Voor hypotheek vloeit dit voort uit artikel 272 van Boek 3 nieuw BW, voor andere gevallen uit artikel 490c Rv.
7. Dat de curator ter uitoefening van de rechten zowel van de schuldeisers als van de gefailleerde aanspraak heeft op een eventueel overschot, sluit ook aan bij het stelsel van de artikelen 253 en 270 van Boek 3 BW. De pandhouder of de notaris, die het overschot moet afdragen, is dit niet verschuldigd aan de schuldenaar, maar aan de gezamenlijke belanghebbenden, waartoe in geval van faillissement behoren de schuldeisers wier belangen door de curator behartigd worden. In geval van hypotheek is het bovendien niet zo, dat de notaris die het overschot afdraagt, daarmee een schuld van de executant voldoet. Noch bij pand, noch bij hypotheek kan de executant derhalve verrekenen met een nog niet voldane vordering voor zichzelf op de schuldenaar. De compensatie die mogelijk is geacht ten gevolge van HR 30—5—1930, NJ 1930, 945, zal derhalve onder vigeur van het nieuwe BW niet meer toegelaten zijn. In artikel 253, tweede lid, van Boek 3 is overigens met betrekking daartoe nog een verduidelijking opgenomen, die niet alleen voor het geval van faillissement geldt.
8. Aan het derde lid van artikel 53 is een tweede volzin toegevoegd, die rekening houdt met de belangen van de schuldeisers die in rang boven de voormelde pand— en hypotheekhouders en beperkt gerechtigden gaan; men denke met name aan de artikelen 284, tweede lid, en 285, tweede lid, van Boek 3 van het nieuw BW. Komt de curator niet voor hun belangen op, dan kan het gebeuren dat zij, ondanks hun hogere rang, niet van de opbrengst van de executie door de pand— of hypotheekhouder mededelen, omdat de wet hun geen middel geeft hun recht in geval van faillissement te effectueren; men zie HR 10—4—1941, NJ 1942, 22. Bepaald is daarom dat de curator gehouden is ook hun belangen te behartigen; de sanctie van deze gehoudenheid is te vinden in artikel 65 en eventueel in schadeplichtigheid van de curator, zo daartoe gronden zijn.
9. Artikel 56 diende te worden aangepast aan titel 1, afdeling 7, van Boek 6 en titel 10, afdeling 4, van Boek 3 BW. Wat de terminologie van het nieuwe artikel betreft, zij opgemerkt dat in het nieuw BW is gekozen voor de term 'retentierecht'. Het ligt voor de hand die term ook in de Faillissementswet te bezigen; om die reden zijn de artikelen 105, 108, 114, 148, tweede lid, ten 1°, en 246, tweede lid, gewijzigd. Het eerste lid komt overeen met het huidige artikel 56. Het is strikt genomen overbodig geworden naast artikel 53 van Boek 6 BW, maar handhaving van die bepaling is duidelijker geoordeeld zowel ter inleiding van de volgende leden, als omdat anders artikel 17 tot misverstand zou kunnen leiden: de zaak behoort immers tot het vermogen van de schuldenaar.
10. Ter motivering van het nieuwe tweede tot en met vierde lid van artikel 56 moge het volgende dienen. In Boek 3 wordt de retentor — anders dan aan de pand— en de hypotheekhouder — geen recht van parate executie toegekend. Wel heeft hij krachtens artikel 292 van Boek 3 voorrang boven allen tegen wie hij zijn recht kan inroepen. Behalve de gewone schuldeisers vallen daar ook onder de pand— en hypotheekhouders tegen wie hij zijn recht krachtens artikel 292 van Boek 3 BW kan inroepen. De bedoeling van dit laatste is de impasse te doorbreken, die in het huidige recht kan ontstaan, doordat de retentor bij gebreke van een voorrang niet wil executeren en de andere schuldeisers dat evenmin willen, omdat zij de zaak niet in handen kunnen krijgen zonder eerst de — wellicht aanzienlijke — vordering van de retentor te voldoen. Deze situatie kan zich ook in geval van faillissement voordoen, ingeval de curator meent dat het niet in het belang van de boedel is het

huidige artikel 169, zesde lid, Fw toe te passen. De regering van het nieuw BW heft voor deze situatie de voormelde impasse echter nog niet op. Artikel 22 Fw brengt immers met zich dat de retentor tijdens het faillissement bij gebreke van een recht van parate executie zelf niet tot executie kan overgaan, hoezeer hij ook boven de andere schuldeisers gaat. Met het oog daarop is in de eerste plaats in het nieuwe tweede lid van artikel 56 mogelijk gemaakt dat de curator executeert met inachtneming van het recht van de retentor, in dier voege dat de aan deze toegekende voorrang in stand blijft en bij de verdeling van de opbrengst tot gelding komt, waaraan duidelijkheidshalve als alternatief de bevoegdheid van het huidige artikel 169, zesde lid, Fw is toegevoegd.

11. Ook met deze regeling is men er echter nog niet. Het kan immers zijn dat de curator, gezien de omvang van de vordering van de retentor, noch iets voelt voor toepassing van de bevoegdheid van het huidige artikel 169, zesde lid, Fw, noch iets voelt voor de opeising van de zaak, gevolgd door verkoop daarvan met wellicht aanzienlijke kosten, terwijl de opbrengst dan verder geheel naar de retentor gaat. In verband daarmee is het niet te vermijden om, zo de schuldenaar failliet is verklaard, aan de retentor toch een recht van parate executie toe te kennen, zij het alleen voor het geval dat de curator — ook binnen een hem daartoe door de retentor gestelde redelijke termijn — niet van zijn voormelde bevoegdheden gebruikt maakt. Voor de hier bedoelde situatie wordt in het derde lid van het nieuwe artikel 56 voor de roerende zaken die geen registergoederen zijn, verwezen naar de bepalingen inzake pand. Maar gaat het om een registergoed (onroerende zaken, schepen en luchtvaartuigen), dan kan daarmee niet worden volstaan, omdat dan toch op zijn minst van het recht van parate executie, zodra het is ontstaan, uit de registers moet blijken. In het vierde lid van artikel 56 wordt daarom een nader voorschrift voor dit geval gegeven. Blijft de daarbedoelde inschrijving achterwege, dan vloeit uit artikel 24 van Boek 3 BW voort dat het recht van parate executie niet tegengeworpen kan worden aan een derde die nadien met de curator gehandeld heeft. Komt het tot parate executie overeenkomstig het derde lid, tweede volzin, dan dient de retentor ook voor de omslag van de boedelkosten als een pand— of hypotheekhouder te worden behandeld; zie bij artikel 174 Fw. Voorts is een gevolg van het nieuwe stelsel dat de retentor niet mag meestemmen over een akkoord; zie het nieuwe eerste lid van artikel 138 en artikel 140. Dat de retentor wegens zijn voorrang niet aan het akkoord is gebonden, volgt al uit artikel 149 Fw.

Onderdeel 17

1. *Artikel 57.* Ook hier is er onvoldoende reden voor de verscherpte bewijsregeling. Zie de Nota van Wijziging bij de Wet houdende vaststelling van een nieuw Burgerlijk Wetboek, Onderdeel A, letter a, ten aanzien van het vervallen van artikel 1:130 BW.

Het huidige ontwerp-artikel 57, tweede lid, Fw verwijst naar artikel 1:130 BW. Met het vervallen van de leden 2 tot en met 6 van ontwerp-artikel 61 Fw wordt de bewijstlast voor de niet-gefaillieerde echtgenoot verlicht opdat deze makkelijker privévermogen uit de faillissementsboedel terug kan nemen.

Men bedenke in dit geval dat de zogeheten wettelijke gemeenschap van goederen een beperkte is geworden. Uitgangspunt is dat enkel hetgeen de echtgenoten gedurende het huwelijk aan vermogen (goederen en schulden) verkrijgen in de huwelijksgemeenschap valt.

Met deze nieuwe regeling blijven de voorhuwelijkse goederen en schulden (grotendeels) buiten de gemeenschap. Dit geldt ook voor alle giften aan de echtgenoten en al hetgeen zij krachtens het erfrecht verkrijgen.

Als de echtgenoten voor hun huwelijk al gemeenschappelijk goederen bezitten of als er dan al

gezamenlijke schulden zijn, dan vallen deze bij het sluiten van het huwelijk wel in de huwelijksgemeenschap.

De nieuwe regeling heeft tot gevolg, dat er naast het vermogen van de huwelijksgemeenschap, voortaan veel meer privégoederen en privéschulden zullen zijn van een of beide echtgenoten. De omvang van de huwelijksgemeenschap is hierdoor beperkt en dat kan ook gevolgen hebben voor de omvang van de faillissementsboedel, indien een van de echtgenoten failliet gaat. Ten aanzien van de privégoederen heeft de niet-gefaillieerde echtgenoot het recht tot terugname van deze goederen indien hij of zij kan aantonen – op welke manier dan ook – dat deze goederen tot diens privévermogen behoren.

2. *Artikel 59a.* Reeds in het huidige recht kunnen er vele derden zijn, die als separatist op de tot de boedel behorende goederen verhaal hebben of goederen kunnen opeisen, die zich in de macht van de gefaillieerde of de curator bevinden. Men denke niet alleen aan pand- en hypotheekhouders, maar ook aan hen die een eigendomsvoorbehoud hebben bedongen, een reclamerecht kunnen uitoefenen of een overeenkomst van ‘leasing’ met de gefaillieerde hebben lopen, of aan hem op andere wijze goederen ten gebruike hebben gegeven. Ook moet worden gedacht aan het bodemrecht van de fiscus, dat deze in staat stelt goederen die zich onder gefaillieerde bevinden op te eisen in verband met door derden daarop gepretendeerde rechten. Onder het nieuwe BW nemen de hier bedoelde groepen van derden eerder toe dan af. Voorbeelden daarvan zijn de uitbreiding van het recht van parate executie tot alle hypotheekhouders, de uitbreiding van het reclamerecht als gevolg van de verlenging van de termijn waarbinnen het moet worden uitgeoefend, en ook aan de bevoegdheid tot parate executie die soms aan een retentor toekomt.
3. Vooral gedurende de eerste tijd na de faillietverklaring heeft de curator tijd nodig om zich een oordeel te vormen over de vraag, welke goederen in de boedel vallen, of welke goederen hij in elk geval voor de boedel wil behouden, b.v. in verband met een mogelijke voortzetting of verkoop van het bedrijf. Het beleid van de curator kan in ernstige mate worden doorkruist, indien hij in deze periode door de desbetreffende derden voor een ‘fait accompli’ geplaatst wordt. Er bestaat daarom behoefte aan de mogelijkheid om aan hen een afkoelingsperiode op te leggen, waarin zij hun rechten niet kunnen uitoefenen dan met machtiging van de rechter-commissaris. Aldus wordt tevens voorkomen dat – zoals thans wel geschiedt – onmiddellijk na het uitspreken van het faillissement derden allerlei goederen uit de boedel komen weghalen uit angst dat anders wellicht nog weer anderen (met name de fiscus) daarop hun rechten zullen uitoefenen.
4. Anderzijds dient de voormelde periode niet al te lang te zijn en de bevoegdheid om haar op te leggen soepel te kunnen worden gehanteerd. In verband daarmee is nu in het nieuwe artikel 59a bepaald dat de rechter-commissaris een desbetreffende beschikking slechts voor de tijd van ten hoogste een maand kan geven en haar ten hoogste een keer voor een maand kan verlengen. Het tweede lid voegt daaraan toe dat de rechter-commissaris zijn beschikking kan beperken tot bepaalde derden en bovendien daaraan of aan zijn eventuele machtiging aan een derde voorwaarden kan verbinden. De beschikking van de rechter-commissaris is vatbaar voor hoger beroep krachtens artikel 63, zodat er voldoende rechtswaarborgen voor een richtige toepassing van deze bevoegdheid bestaan.
5. Het derde lid van het nieuwe artikel 59a houdt rekening met de mogelijkheid dat gedurende de periode die krachtens het eerste lid opgelegd, een aan of door de derde gestelde termijn loopt. Men denke o.a. aan een termijn waarbinnen de derde tot executie moet overgaan krachtens artikel 54 of aan een termijn, door de retentor aan de curator gesteld krachtens artikel 56, derde lid, om zijn rechten uit te oefenen ter zake van de zaak waarop retentierecht bestaat. Dergelijke termijnen behoren als gevolg van de afkoelingsperiode naar behoefte te worden verlengd. Toegevoegd is een

bevoegdheid van degene die de termijn heeft gesteld, om zulks opnieuw nu te doen, zodat hij een einde kan maken aan een eventuele onzekerheid, ontstaan doordat het tijdstip waarop de oorspronkelijke termijn afliep, niet langer vaststaat.

6. *Artikel 59b*. De voorgestelde bepaling maakt een duidelijk einde aan de rechtspraak van de Hoge Raad dat het faillissement van een vennootschap onder firma noodwendig het faillissement van de vennoten ten gevolge heeft (HR 14-4-1927, NJ 1927, 725). Het faillissement van een vennootschap-niet-rechtspersoon is iets anders, te weten het faillissement van de gezamenlijke vennoten in hun vennootschappelijk verband, dan het faillissement van haar vennoten in persoon. Onder het nieuwe recht zal het mogelijk zijn om los van een eventueel faillissement van de vennoten de vennootschap in staat van faillissement te verklaren waarbij de vennootschappelijke goederengemeenschap eerst zoveel mogelijk ten behoeve van de zaakcrediteuren moet worden afgewikkeld. Een vennoot kan in persoon op verzoek failliet worden verklaard, indien ook voor hem de toestand van opgehouden hebben te betalen zich voordoet. De voorgestelde bepaling, waarvan de plaatsing is ingegeven door de verwantschap met de gevolgen van het faillissement van een echtgenoot voor de huwelijksgemeenschap, vindt behalve bij de openbare vennootschap mede toepassing bij de stille vennootschap.

Onderdelen 32 en 33

1. De tekst van de artikelen 130 en 131 dient te worden aangepast aan de nieuwe regeling van titel 1, afdeling 2, Boek 6 en titel 14 van Boek 7 BW. Een eerste belangrijk verschil van deze regeling met het huidige recht is, dat de borgtocht is geregeld als een vorm van hoofdelijkheid. Dit betekent dat de borg een hoofdelijke schuldenaar is, die zich aan de schuldeiser voordoet als iemand die de schuld intern niet aangaat; zie artikel 850 van Boek 7 BW. Het ligt daarom voor de hand dat ook in het Faillissementsbesluit 1931 beide gevallen gelijk behandeld worden. Een tweede belangrijk verschil met het huidige recht is dat het toepassingsgebied van de figuur van de hoofdelijkheid sterk is uitgebreid. Zo is de huidige ondeelbaarheid in titel 1, afdeling 2, van Boek 6 BW onder hoofdelijkheid begrepen, evenals ingevolge artikel 102 van Boek 6 BW het belangrijke geval waarbij meer personen voor eenzelfde schade aansprakelijk zijn. In artikel 6, tweede lid, van Boek 6 BW is voorts bepaald dat in alle gevallen dat meer schuldenaren ten aanzien van eenzelfde schuld voor het geheel aansprakelijk zijn, sprake is van hoofdelijkheid. Bovendien zijn er vele incidentele bepalingen, die hoofdelijkheid in het leven roepen; de huidige figuur van de 'toevallig samenlopende verbintenissen' zal daardoor vrijwel geheel verdwijnen.
2. Het gevolg van een en ander is dat ook de regeling van artikel 131 Fw onder het nieuw BW een veel groter toepassingsgebied krijgt en mede zal gaan gelden voor de gevallen die nu worden aangeduid als toevallig samenlopende verbintenissen. Voorgesteld wordt om het stelsel van artikel 131 voor het gehele aldus uitgebreide toepassingsgebied van dit artikel te behouden. Dit stelsel komt erop neer dat de schuldeiser, zolang hij niet volledig is voldaan, ongeacht wat hij gedurende het faillissement van een of meer van de mede—schuldenaren van de gefailleerde ontvangt, voor het volle hem ten tijde van de faillietverklaring verschuldigde bedrag kan blijven opkomen, en dat deze medeschuldenaren in zoverre niet hun regresvorderingen kunnen opkomen. Dit stelsel past goed bij de strekking die de figuur van hoofdelijkheid ook in het nieuw BW heeft, nl. om de schuldeiser tegen insolventie van een of meer der schuldenaren te beschermen. Ook in het nieuw BW past voorts de gedachte die aan artikel 131 ten grondslag ligt, nl. dat het niet mogelijk moet zijn dat twee of meer personen tegelijk voor dezelfde schuld in het faillissement opkomen en aldus de andere schuldeisers ter zake van de hun ingevolge artikel 127 uit te keren percenten benadelen.

Onderdeel 41

Evenals in het huidige recht wordt er in het nieuwe eerste lid van artikel 174 vanuit gegaan dat de separatisten buiten de omslag in de algemene faillissementskosten blijven. Dit wordt gerechtvaardigd door het belang van een ruime mogelijkheid tegen zekerheid krediet te kunnen verkrijgen. Hetzelfde is bepaald voor de beperkt gerechtigden wier recht krachtens artikel 282 van Boek 3 BW door executie door een pand— of hypotheekhouder vervalt; hun recht behoorde immers niet tot de boedel. Er is daarom geen reden om hen in de algemene faillissementskosten te doen delen. Men zie ook deze memorie van toelichting ten aanzien van artikel 53, tweede lid (onderdeel 14). Anders gaat het bij de bevoorrechte schuldeisers, bedoeld in artikel 53, derde lid, tweede volzin. Hetgeen hun uit hoofde van de verdeling toekomt en door de curator krachtens artikel 53, derde lid, is geïnd, deelt wel in de omslag. De tweede volzin van artikel 174, eerste lid, stelt dit in de nieuwe tekst buiten twijfel en geeft tevens aan, hoe de omslag plaatsvindt, te weten over het gehele aan de curator ten behoeve van deze schuldeisers uitgekeerde bedrag.

Onderdeel 57

Hetgeen in het nieuwe artikel 59a wordt mogelijk gemaakt voor het geval van faillissement, dient ook toegelaten te zijn in het geval van surseance, waar de behoefte aan een periode waarin de uitoefening van de hier bedoelde rechten van derden wordt opgeschort, nog duidelijker in het oog springt. In verband daarmee wordt in artikel 231a aan de rechter in eerste aanleg een soortgelijke bevoegdheid gegeven als in artikel 59a aan de rechter—commissaris. Het initiatief is in het onderhavige geval overigens gelaten aan de bewindvoerder of de schuldenaar.

ARTIKEL IV Wijziging van de Wet Notarisambt 2019

Algemeen

1. Vele artikelen van deze wet moesten worden aangepast, zowel aan de Boeken 3, 5 en 6 nieuw BW als aan de regelgeving betreffende de openbare registers, bedoeld in artikel 16 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, te weten de Wet Grondregistratie en Land Informatie Systeem en, ingevolge artikel 53 lid 1 van die wet, het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS). Daarbij moest tevens rekening worden gehouden met de bepalingen betreffende schriftelijk bewijs, voorgesteld in het nieuwe bewijsrecht. Hier verdienen enige algemene punten aandacht, die bij verschillende artikelen terugkeren en daarom beter hier tezamen kunnen worden toegelicht. Men zie C.J. van Zeben, *Parlementaire Geschiedenis van het nieuwe Burgerlijk Wetboek*, Invoering Boeken 3, 5 en 6, Aanpassing van de overige wetten, 1992, p. 29 e.v.
2. Een vraag die, vooral in verband met de regelgeving betreffende de openbare registers beantwoording behoefde, is wie als ‘partij’ bij een notariële akte dan wel notariële verklaring moet worden beschouwd. Aandacht verdient in dit verband dat artikel 18 van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS een opsomming bevat van de gegevens die in een aan de bewaarder ter inschrijving aangeboden stuk moet worden opgenomen ten aanzien van de personen die ‘partij bij dat stuk’ zijn, waarmee zijn bedoeld degenen die blijkens het aangeboden stuk bij het opmaken daarvan of van de akte waarvan dit stuk een afschrift of uittreksel vormt, als partij hebben meegewerkt, hetzij rechtstreeks hetzij door een vertegenwoordiger. Deze terminologie is gekozen om te doen uitkomen dat de vereisten van dit artikel 18 niet noodzakelijk ook gelden voor hen die, wanneer men kijkt naar het feit waarop de akte of verklaring betrekking heeft, als partijen beschouwd kunnen worden en die als zodanig worden vermeld in artikel 38 van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS (partijen die bij het ingeschreven feit

betrokken zijn). Zo is de wederpartij van degene op wiens verlangen een verklaring omtrent verkrijging door verjaring als bedoeld in artikel 34 van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS wordt afgegeven, geen partij bij het desbetreffende stuk, waarin van haar geen verklaring behoeft voor te komen en tijdens het opmaken waarvan zij zelfs niet bekend hoeft te zijn. Iets dergelijks doet zich voor ten aanzien van de wederpartij van degene op wiens verlangen de notaris een verklaring afgeeft dat een rechtshandeling als bedoeld in artikel 25, eerste lid, van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS is verricht, of dat een voorwaarde als bedoeld in artikel 30 van dat staatsbesluit is vervuld. Het ligt voor de hand om in de Wet Notarisambt 2019 bij deze terminologie aan te sluiten.

3. De Wet Notarisambt 2019 kent een aantal vormvereisten waarvan de niet-inachtneming tot gevolg heeft dat de akte 'alleen kracht van onderhands geschrift' heeft, mits zij is ondertekend. In de literatuur wordt wel betoogd (Melis, De Notariswet, c.s., vierde druk, p. 130) dat de akte dan geen authentieke akte is, maar wel een 'notariële akte', waarbij men met name denkt aan de bepalingen betreffende minuterings-, bewarings- e.d. Deze terminologie is echter bepaald verwarrend ten opzichte van de artikelen uit Boek 3 BW en de regelgeving betreffende de openbare registers die van 'notariële akte' spreken, waarmee bedoeld is een akte die authentiek is, omdat zij notarieel is, zulks ter onderscheiding van authentieke akten van andere ambtenaren (exploiten, expedities, processen-verbaal van schikkingscomparities, etc.). Het is wenselijk om misverstanden in deze uit te sluiten. Daartoe is in het onderhavige ontwerp voor de voormelde bepalingen een redactie gekozen die zegt dat bij niet-voldoening aan de voorschriften waarop de voormelde bepalingen zien, de akte 'authenticiteit mist', en dat zij dan bovendien niet voldoet aan de voorschriften waarin de vorm van een notariële akte wordt geëist. Het is niet nodig geacht om daar aan toe te voegen dat, zo de akte wel door de betreffende partij of partijen is getekend, in zoverre een onderhandse akte tot stand komt en dan ook de bepalingen betreffende de bewijskracht van onderhandse akten gelden. Dit volgt immers reeds voldoende duidelijk uit het nieuwe bewijsrecht, men zie de artikelen 135, eerste en derde lid, en 138, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 25

Na hetgeen onder Algemeen, punt 2, reeds is aangetekend, behoeft dit artikel weinig toelichting meer. Het slot van het eerste lid is nog iets duidelijker in overeenstemming gebracht met het nieuwe partijbegrip van artikel 30 WN, terwijl in plaats van 'gemachtigden' thans de algemenere en dus beter passende term 'vertegenwoordiger' is gekozen. Men lette erop dat in geval van een notariële verklaring als bedoeld in de artikelen 26, 30, 34 en 36 van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS niet allen die bij het ingeschreven feit partij zijn, dit ook bij de verklaring als akte zijn. Ook hier behoort de notaris, indien hij zelf, zijn echtgenoot of een bloed- of aanverwant partij in deze laatste zin is, zich van medewerking aan de verklaring te onthouden, maar het zou te ver gaan hieraan de sanctie van het onderhavige artikel te binden, waarvan derden gemakkelijk de dupe zouden kunnen worden, nu in deze gevallen voor hen vaak iedere mogelijkheid om na te gaan of de notaris zijn medewerking had moeten weigeren, zal ontbreken.

Artikel 26a

Men vergelijkte artikel 4:93 BW volgens welk artikel een uiterste wil bij dezelfde akte door twee of meer personen gemaakt nietig is. Het gevaar dat de erflater meent een uiterste wil niet eenzijdig te kunnen herroepen, is het meest klemmend in het geval van een gezamenlijke uiterste wil. Bij een combinatie met andere rechtshandelingen lijkt dit gevaar minder groot, zeker als het gaat om andere eenzijdige rechtshandelingen van de erflater. De sanctie van nietigheid is dan minder op zijn plaats. Waar artikel 4:93 BW het oog heeft op een specifiek, nauwkeurig omschreven, geval, kan het voorgestelde artikel 26a WN daarentegen betrekking hebben op een veel ruimere categorie gevallen, waarbij ook niet op

voorhand kan worden uitgesloten dat zich grensgevallen kunnen voordoen. Ook dat pleit ertegen ook deze gevallen met nietigheid te bedreigen. Er is de voorkeur aan gegeven de bepaling ruim te formuleren, zodat het verbod betrekking heeft op alle andere rechtshandelingen dan uiterste wilsbeschikkingen, dus zowel overeenkomsten als eenzijdige rechtshandelingen (zoals een aanbod tot schenking na dode, de aanvaarding daarvan, enz.). Tevens dient het irrelevant te zijn of het gaat om een partijverklaring (van de erflater of van een ander) of om een door de notaris geconstateerde handeling. Dit alles strookt met de ratio van de bepaling, zijnde de wenselijkheid om uiterste wilsbeschikkingen zo duidelijk mogelijk van andere rechtshandelingen te onderscheiden, zulks met het oog op de in artikel 4:42 BW geregelde rechtsgevolgen. De sanctie op overtreding van de bepaling is te vinden in de bepalingen ter zake van toezicht) van de onderhavige Wet Notarisambt 2019. Overigens is in het nieuwe Boek 1 BW (artikel 1:203) de erkenning van een kind bij notariële akte afgeschaft.

Artikel 30

1. Zoals onder Algemeen, punt 2 reeds toegelicht, heeft artikel 30, tweede lid, zoveel mogelijk dezelfde inhoud gekregen als uit artikel 18 van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS voor de daar bedoelde stukken voortvloeit. Het is wenselijk dat beide bepalingen met elkaar in de pas lopen. Dat artikel 18, eerste lid, van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS spreekt van het 'aangeboden stuk', waaronder ook een afschrift of uittreksel van een notariële akte kan vallen, houdt verband met het feit dat artikel ziet op de vereisten waaraan het ter inschrijving aangeboden stuk moet voldoen, wil de bewaarder de inschrijving ervan niet kunnen weigeren. Krachtens het onderhavige artikel moeten de persoonsgegevens van de betreffende partij door de notaris in de akte worden vermeld, terwijl uit artikel 44, vierde lid, WN voortvloeit dat de notaris ze mede in het afschrift of uittreksel opneemt, dat eventueel voor de inschrijving gebezigd wordt. De taak van de bewaarder in deze, gaat niet verder dan het onderzoek op dit punt van het aangeboden stuk.
2. Hetgeen in het tweede lid, onderdeel e, omtrent het tijdstip van verlijden van de akte is bepaald, wordt aangevuld door een nieuw derde lid dat voor de daar bedoelde gevallen tevens vermelding van uur en minuut eist. Deze eis hangt samen met de omstandigheid dat dit tijdstip voor de rangorde van inschrijving betreffende registergoederen van belang kan zijn; men zie de artikelen 21, tweede lid, van Boek 3 BW en 505 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
3. Wordt echter verzuimd om uur en minuut te vermelden, dan wordt daardoor de authenticiteit van de akte voor wat betreft hetgeen zij overigens inhoudt, niet aangetast. Dit volgt uit het nieuwe vierde lid, dat niet mede op het ontbreken van uur en minuut is betrokken. Wel zal de niet-vermelding tot gevolg kunnen hebben dat de notaris schadeplichtig wordt. Zonder deze vermelding blijkt immers uit de akte niet dat zij voor 24.00 uur van de vermelde dag is verleden, hetgeen gevolgen kan hebben voor de rangorde ten opzichte van tegelijk met die akte verrichte andere inschrijvingen. Niet nodig is de vermelding van uur en minuut dan in de gevallen dat deze vermelding in verband met de inschrijving van belang kan zijn. Zo behoeft bijvoorbeeld een voor inschrijving bestemde verklaring van erfrecht deze gegevens niet te bevatten. Voor de daarin vermelde feiten zullen immers uur en minuut van het opmaken van de verklaring van erfrecht niet van betekenis zijn. Het nieuwe vierde lid is reeds toegelicht onder Algemeen, punt 3.

Artikel 31

Voorgesteld wordt te spreken van 'onbeschreven of niet op andere wijze duurzaam op het materiaal gesteld', hetgeen drukken, fotograferen en ook eventuele thans nog in de toekomst verborgen technieken niet uitsluit.

Artikel 36

1. Aan dit artikel, dat onder meer voor de publiciteit betreffende registergoederen door middel van de openbare registers van groot belang is, is een nieuw derde lid toegevoegd. Uitgaande van de huidige redactie hebben daaraan de volgende overwegingen ten grondslag gelegen. Het huidige eerste lid heeft als waarborg dat de volmacht inderdaad is verleend nauwelijks praktische betekenis. Die waarborg wordt nog geringer als gevolg van het tweede lid dat ervan uitgaat dat een volmacht tot meewerken aan een notariële akte in beginsel mondeling kan worden verleend. Voor wat betreft Boek 3 BW wordt daarvan in zoverre inderdaad uitgegaan dat bij de handelingen betreffende registergoederen in dit opzicht geen nadere eisen worden gesteld, behoudens dat:
 - a. volgens artikel 89, derde lid, van Boek 3 BW in de akte van levering de volmacht 'nauwkeurig' moet worden vermeld;
 - b. volgens artikel 260, derde lid, van Boek 3 BW een gevolmachtigde slechts krachtens een authentieke akte bij de vestiging van een hypotheek voor de hypotheekgever kan optreden;
 - c. een volmacht tot doorhaling als bedoeld in artikel 275 van Boek 3 BW schriftelijk moet zijn verleend.

Dit impliceert dat in beginsel ook hier een mondelinge volmacht mogelijk is gebleven en in elk geval een onderhandse schriftelijke akte is toegelaten, telkens behoudens voormelde uitzonderingen.

2. Dat in beginsel vormvrijheid bestaat, is om praktische redenen moeilijk te vermijden. Het rechtsverkeer betreffende registergoederen zou te veel belemmerd worden als men bijvoorbeeld van alle rechthebbenden, ook die in ziekenhuis of buitenland, een authentieke volmacht zou eisen. Ook bestaat weinig bezwaar tegen een mondelinge volmacht ingeval de notaris, bijvoorbeeld telefonisch, geverifieerd heeft, dat de volmacht van de hem wellicht bekende volmachtgever inderdaad is verleend. Tegenover de voormelde behoefte aan vormvrijheid staat evenwel dat het ontbreken van iedere reële waarborg dat de volmacht inderdaad is verleend, niet goed te verenigen is met het stelsel betreffende registergoederen, te vinden in titel 1, afdeling 2, en titel 2, afdeling 4, van Boek 3 BW en de regelgeving betreffende de openbare registers, in onderling verband bezien. Het is ook begrijpelijk dat vanuit het notariaat op een betere regeling is aangedrongen. Men zie Melis c.s., De Notariswet, vierde druk, p. 175 e.v., waar de gedachte wordt geuit de notaris voor de echtheid van de volmacht verantwoordelijk te maken. Deze gedachte sluit goed aan bij die waarop de artikelen 34 en 37 van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS berusten: de notaris heeft een zekere onderzoeksplicht. Leidt het onderzoek ertoe dat de zaak niet in orde is, dan werkt hij niet mee aan een akte, waaruit dit niet blijkt. In aansluiting daarop wordt hier met name in het nieuwe derde lid een bepaling voorgesteld, volgens welke de notaris in de akte moet verklaren dat hem van het bestaan van de volmacht genoegzaam is gebleken. Dat zal in beginsel het geval zijn als hijzelf de volmacht aan de volmachtgever heeft toegezonden en hij deze ondertekend terug ontvangt, mits aan de identiteit van de ondertekenaar niet hoeft te worden getwijfeld. Ook zal dit het geval zijn, als hij de instemming van de volmachtgever telefonisch heeft geverifieerd, of de aanstelling van de gevolmachtigde bij de volmachtgever hem bekend is. Er is hier verband met artikel 61, tweede lid, van Boek 3 BW; in dit soort situaties zal immers een eventuele onbevoegdheid in de regel ook niet aan de wederpartij tegengeworpen kunnen worden. Het is daarop dat de notaris zijn onderzoek zal moeten afstemmen.
3. Het is wenselijk om daarnaast aan de notaris een bevoegdheid toe te kennen, in de trant van die welke artikel 71 van Boek 3 BW aan de wederpartij geeft. Daarbij verdient opmerking dat artikel 71 van Boek 3 BW niet op de situatie van een volmacht tot medewerking aan een notariële akte is afgestemd; maar in het artikel ligt opgesloten dat de wederpartij, voordat zijzelf aan de akte meewerkt, bewijs van de volmacht kan eisen van degene die zich als gevolmachtigde aandient. Het ligt in het verlengde van deze regel om voor de situatie waarom het hier gaat aan de notaris de bevoegdheid te geven overlegging van

een schriftelijke volmacht te verlangen. Deze bepaling, opgenomen in de tweede zin van het nieuwe derde lid van artikel 36 WN, sluit een mondelinge volmacht niet uit in de gevallen dat een notaris deze voldoende betrouwbaar acht om te verklaren dat hem van het bestaan daarvan genoegzaam is gebleken. Verwacht mag worden dat deze regeling ertoe zal leiden dat de notaris in de regel een geschrift eist, maar dat hij bijvoorbeeld in spoedgevallen uit de voeten kan door een mondelinge volmacht, zonodig na telefonisch controle, te accepteren.

Artikel 41

De materie van het huidige artikel 41 WN wordt voortaan geregeld in artikel 20 van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS. Het artikel kan dus vervallen. De door deze schrapping opgevangen plaats is opgevuld met een nieuw artikel 41 WN van geheel andere strekking. Het bevat in aanvulling op artikel 89, tweede lid, van Boek 3 BW, het voorschrift om in de daar bedoelde leveringsakte mede de geldelijke tegenprestatie te vermelden, in de regel de koopsom, die voor het geleverde is bedongen. Dit voorschrift is hier en niet in artikel 89 van Boek 3 BW zelf opgenomen, omdat het wenselijk is hiervan uitsluitend een verplichting van de notaris te maken, waarvan de niet-nakoming noch de geldigheid van de overdracht kan aantasten, noch ook de bewaarder de bevoegdheid geeft om de inschrijving van de akte te weigeren. De strekking van de bepaling is immers slechts om te bereiken dat de voor de betreffende registergoederen bedongen prijzen via de registers kenbaar zijn met het oog op de doorzichtigheid van de markt betreffende zodanige goederen en ook om dergelijke gegevens niet voor statistiek of onderzoek verloren te laten gaan. Daarbij passen geen sancties van burgerrechtelijke aard.

Artikel 42

Het tweede lid is in verschillende opzichten verduidelijkt en aangevuld met akten en verklaringen die in het nieuwe BW of de regelgeving betreffende de openbare registers voorkomen en in de huidige wetgeving niet zijn vermeld of anders worden aangeduid. De meeste aanvullingen en wijzigingen spreken voor zichzelf. Uitdrukkelijke vermelding verdienen slechts de volgende. De ‘verklaring van eigendom’ keert terug als verklaring van het toebehoren van goederen aan een persoon. Anders dan in de literatuur wel wordt geleerd, moet hier worden gedacht aan een notariële verklaring dat aan iemand bepaalde goederen, bijvoorbeeld roerende zaken, toebehoren, soms nodig met het oog op binnen- of buitenlandse formaliteiten bij de in- of uitvoer van die goederen. Het aanbod van betaling is gehandhaafd, hoewel het als zodanig in het nieuwe BW niet meer voorkomt. Verwacht mag worden dat de huidige praktijk waarin desbetreffende notariële verklaringen nog wel eens worden afgegeven, ook na de inwerkingtreding van het nieuwe wetboek, zal worden voortgezet, bijvoorbeeld met het oog op het bewijs dat de schuldeiser in verzuim is in de zin van titel 1, afdeling 8, van Boek 6 BW. Bij de verklaringen van waardeloosheid, zie men de artikelen 28 en 274 van Boek 3 BW. Bij de verandering van een in een ingeschreven stuk gekozen woonplaats, zie men artikel 47 van het Besluit vereisten in te schrijven stukken GLIS.

Artikel 42a

De verplichting van de notaris in het huidige BW om gesloten onderhandse uiterste willen en geheime testamenten aan de rechter ter opening aan te bieden (in het nieuwe Boek 4 BW alleen van belang voor onderhandse uiterste willen) keert in het nieuwe Boek 4 BW niet terug, daar deze in de Wet Notarisambt thuishoort. Het wordt thans in het nieuwe artikel 42a WN opgenomen.

Artikel 44a

In deze bepaling wordt aan de erflater de bevoegdheid verleend te beschikken dat zijn uiterste wil eerst na zijn begrafenis zal worden geopend of door de notaris geopenbaard, met als motief dat ieder de ruzies

kent die vóór de begrafenis of tijdens de begrafenis ontstaan doordat de testamentaire beschikkingen vóór de begrafenis bekend zijn. Heeft de erflater een beschikking ingevolge artikel 44a WN gemaakt, dan vloeit daaruit voor de notaris een afwijking voort van hetgeen anders op grond van artikel 44 WN zou gelden. Het onderhavige artikel 44a WN is een voorbeeld van een uiterste wilsbeschikking die, zoals op grond van artikel 4:42, eerste lid, BW mogelijk is, niet in Boek 4 BW maar elders in de wet als zodanig wordt aangemerkt. Bij deze bepaling zij nog opgemerkt dat de beschikking zowel bij uiterste wil als bij de aanbieding van een onderhandse uiterste wil als bedoeld in artikel 4:95, derde lid, BW kan worden gemaakt. Een verklaring bij die gelegenheid afgelegd is ook een uiterste wilsbeschikking.

Artikel 44b

Het kan voor derden, in het bijzonder schuldeisers van de nalatenschap die een rechtsvordering tegen de erfgenamen willen instellen, bijzonder lastig zijn na het overlijden van de erflater te weten te komen wie diens erfgenamen zijn. Een geordend rechtsverkeer brengt mee dat derden die daarbij voldoende belang hebben in verband met een rechtsverhouding waarin zij tot de erflater stonden, er recht op hebben te weten wie de persoon van de erflater in het rechtsverkeer voortzet. Behalve de gegevens betreffende de erfgenamen, en hun erfdelen, kan voor de rechtsverhouding met een derde bijvoorbeeld ook van belang zijn of de nalatenschap volgens de wettelijke verdeling is verdeeld, en wie de eventuele executeurs, bewindvoerders of vereffenaars zijn. Het komt daarom redelijk voor dat belanghebbende derden ook toegang kunnen krijgen tot deze en andere gegevens welke ingevolge artikel 4:188 BW in een verklaring van erfrecht worden opgenomen.

Het meest praktisch is het als de gegevens worden verstrekt door de notaris die een verklaring van erfrecht heeft afgegeven, door uitgifte van een afschrift van die verklaring aan de derde. Deze notaris zal, wanneer hij betrokken is bij de afwikkeling van de nalatenschap, in elk geval door raadpleging van het boedelregister kunnen worden achterhaald (artikel 4:186, tweede lid, BW). Ook kan om gegevens worden verzocht bij de notaris die de uiterste wil heeft opgesteld, hetgeen aan de hand van het testamentenregister kan worden nagegaan. Als er meer dan één uiterste wil is gemaakt, kunnen de benodigde gegevens in beginsel slechts op grond van de laatste uiterste wil worden verstrekt. Mocht in de laatste uiterste wil geen herroeping van eerdere uiterste wilsbeschikkingen zijn opgenomen, dan zal de notaris er uiteraard op attenderen dat mogelijk ook eerdere uiterste willen van belang zijn.

De mogelijkheid om uittreksel te kunnen verkrijgen uit de uiterste wil van de erflater is met name van belang wanneer geen verklaring van erfrecht is opgemaakt. De voor belanghebbenden relevante informatie kan dan verkregen worden van de notaris tot wiens protocol de uiterste wil van de erflater behoort.

De voorgestelde regeling biedt een schuldeiser van de nalatenschap een passende voorziening in de, niet dagelijks voorkomende, situatie dat de voor hem relevante gegevens niet bekend zijn noch verkregen kunnen worden door bijvoorbeeld het inwinnen van inlichtingen bij de omgeving of de nabestaanden van de erflater. Het is daarom niet nodig om voor te schrijven dat verklaringen van erfrecht in het boedelregister worden ingeschreven. Zo worden ook de bezwaren vermeden die aan een dergelijk voorschrift zouden kleven, zoals de administratieve last van vele duizenden inschrijvingen per jaar en het bezwaar dat allerlei gegevens dan ook op te vragen zijn door willekeurige derden.

ARTIKEL V Wijziging van de overige wetgeving

Algemeen

1. In dit hoofdstuk vinden de aanpassingen van de overige wetgeving hun plaats. Zo wordt onder meer rekening gehouden met de nieuwe terminologie in Boek 1 BW betreffende in huwelijk en buiten huwelijk geboren kinderen en met de verlaging van de meerderjarigheidsgrens enz. Wat Boek 3 betreft moet onder andere aanpassing plaats vinden wat betreft het begrip zaken (stoffelijke objecten) en goederen (zaken en vermogensrechten). Ook een enkele aanpassing aan het nieuwe in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering geregelde executie- en beslagrecht bleek nodig.
2. In het algemeen moet nog het volgende worden opgemerkt. In wetten die toch al moesten worden aangepast, is - in verband met artikel 15i van Boek 3 BW - de term 'boeken en bescheiden' aangevuld met: andere gegevensdragers. Hieruit mag niet a contrario worden afgeleid dat waar dit niet is geschied, de termen 'boeken', 'bescheiden', 'stukken', 'boekhouding' e.d. niet mede betrekking hebben op moderne (elektronische) gegevensdragers. Ook is niet uitgesloten dat op elektronische wijze aan een wettelijke schriftelijke vorm kan worden voldaan. Zie overigens ook het ontwerp-Wet overeenkomsten langs elektronische weg.

Onderdelen A, B, I, X, Y (Pensioenregelingen)

1. Aangezien de pensioenregelingen aanknopen aan de minderjarigheid, zouden door de verlaging van de meerderjarigheidsgrens van 21 naar 18 jaar, de 18-, 19- en 20-jarige wezen geen recht meer hebben op wezenpensioen. Voorgesteld wordt daarom om in beginsel - behoudens huwelijk van het kind - aan te knopen aan de leeftijd.
2. Voorts zijn de genoemde pensioenregelingen aangepast aan het nieuwe afstammingsrecht waarin de terminologie 'wettig kind', 'onwettig kind', 'natuurlijk kind' e.d. is komen te vervallen. Beslissend is of een kind in familierechtelijke betrekking staat tot de betrokkene. Deze familierechtelijke betrekking ontstaat, wat de moeder betreft, door geboorte of adoptie (artikel 198 van Boek 1 BW) en, wat de vader betreft, door huwelijk met de moeder, erkenning, gerechtelijke vaststelling van vaderschap of adoptie (artikel 199 van Boek 1 BW). Kinderen die in familierechtelijke betrekking staan tot de betrokkene behoren, ongeacht de wijze van ontstaan van die familierechtelijke betrekking, naar geldende rechtspraak gelijk te worden behandeld.

Onderdeel C (Bepalingen op de rechtspleging in zake van belastingen in Suriname)

Onderdeel 1.

1. In artikel 6, tweede lid is het voorrecht van de fiscus geregeld. De tekst correspondeert met artikel 21, tweede lid, van de Nederlandse Invorderingswet 1990. Vergelijk Parl. Gesch. Aanp., p. 293 en 297-300. Het nieuw BW kent geen voorrecht betreffende kosten van uitwinning meer, maar hetzelfde resultaat wordt bereikt door bij de verdeling uit te gaan van de netto-opbrengst. Vergelijkbaar met het huidige voorrecht is alleen artikel 288, onderdeel a, van Boek 3 BW betreffende de kosten van de aanvraag tot faillietverklaring. De plaatsing van het onderwerpelijke voorrecht voor dat van de fiscus is dus slechts een technische wijziging.
2. Het voorrecht van de kosten van behoud van een goed (artikel 284 van Boek 3 BW) gaat in het systeem van het nieuwe BW boven rechten van derden zoals pand, hypotheek en alle andere voorrechten, tenzij de vordering waaraan het voorrecht is verbonden is ontstaan na de kosten van behoud. Om geen inbreuk te maken op het systeem van het nieuwe BW wordt voorgesteld dit

voorrecht, dat thans na dat van de fiscus komt, voor het voorrecht van de fiscus te laten gaan. Bovendien is dit ten opzichte van de fiscus - die mede van het behoud profiteert - redelijk.

3. Het voorrecht van artikel 387 van Boek 3 BW is nieuw in het BW. Dit voorrecht ter zake van een vordering tot vergoeding van schade, rustende op de vordering die de aansprakelijke persoon tegen zijn verzekeraar heeft, gaat in het systeem van het nieuwe BW eveneens boven rechten van derden en heeft ten doel te bereiken dat de uitkering van de verzekeraar inderdaad ten goede komt aan het slachtoffer. Ook dit voorrecht behoort boven dat van de fiscus te gaan om geen inbreuk te maken op het systeem van het nieuwe BW.
4. De voorgestelde wijzigingen ten opzichte van het pand houden verband met het volgende. Volgens het huidige artikel 6 gaat het voorrecht van de fiscus boven pand. Met het begrip pand wordt in dat artikel bedoeld vuistpand. Dit pandrecht wordt gevestigd door de verpande zaak in de macht van de pandhouder te brengen. Beslag van de zijde van de ontvanger op een verpande zaak komt in de praktijk niet vaak voor. Veelal wordt op grond van beleidsoverwegingen teruggetreden. In het geval van faillissement staat de fiscus thans bij de pandhouder achter (HR 10-4-1941, NJ 1942, 22). Anders ligt het bij eigendomsoverdracht tot zekerheid van zgn. bodemrechtzaken. Deze blijven in de macht van de schuldenaar en op grond van het bodemrecht kan de fiscus - al is de schuldeiser eigenaar - zich op die zaken verhalen, ook nadat de schuldenaar failliet verklaard is (omdat de zaken immers niet in zijn failliete boedel komen).
5. In het nieuwe BW wordt naast het vuistpand het bezitloos pand geïntroduceerd (artikel 237 van Boek 3). In verband hiermee wordt thans voorgesteld om zoveel mogelijk aan te sluiten bij de huidige praktijk en om het voorrecht van de fiscus alleen te laten voorgaan voor (stil) pandrecht op bodemrecht-zaken, ook in geval van faillissement. Het stil pandrecht wordt dus op dezelfde wijze behandeld als de eigendomsoverdracht tot zekerheid, ten aanzien waarvan er niets veranderd.

Onderdeel 2.

Vergelijk Parl. Gesch. Aanp., p. 301-302. In artikel 11 is het zgn. fiscale bodemrecht geregeld. De nieuwe omschrijving spreekt van 'terugvordering jegens degene die de zaak onrechtmatig of van een onbevoegde heeft verkregen'. Daaronder valt zowel degene die zich, zoals een dief of een verduisteraar, de zaak wederrechtelijk heeft toegeëigend, als degene die haar van een onbevoegde vervreemder heeft verkregen, maar zich niet op artikel 86 van Boek 3 BW kan beroepen, omdat hij niet te goeder trouw was, omdat hij om niet heeft verkregen of omdat het derde lid van artikel 86 van toepassing is. In onderdeel 4, ten 2°, is dezelfde formulering aangebracht.

Onderdeel C (Wet GLIS)

De Wet Grondregistratie en Land Informatie Systeem (Wet GLIS) van 25 september 2009 (S.B. 2009 no. 149) moet worden aangepast aan het nieuw BW. Zo is in het nieuw BW het historische onderscheid tussen 'overschrijvingen' en 'inschrijvingen' vervallen. Overschrijvingen bestaan in de huidige tijd niet meer. Voorts is de term 'zaken' en daarmee ook de term 'zakelijke rechten' in het nieuw BW gereserveerd voor de voor menselijke beheersing vatbare stoffelijke objecten (artikel 3:2 BW en Boek 5 BW). Naast de openbare registers van inschrijving van feiten die betrekking hebben op onroerende zaken, schepen en luchtvaartuigen en de rechten waaraan deze onderworpen zijn, moet er een register van voorlopige aantekeningen komen onderscheidenlijk voor onroerende zaken, schepen en luchtvaartuigen en de rechten waaraan deze onderworpen zijn, bedoeld in artikel 3:20 BW. Men zie, wat betreft dit register van voorlopige aantekeningen, in het bijzonder het nieuwe onderdeel d van artikel 50 lid 1 Wet GLIS alsmede de nieuwe artikelen 94a

en 94b Wet GLIS.

Het systeem van onderhandse zakelijke uittreksels (borderellen) ter inschrijving van rechten van hypotheek op onroerende zaken en rechten waaraan die zaken zijn onderworpen, is komen te vervallen. Aan dat systeem kleefde het bezwaar, dat er geen enkele controle is op het overeenstemmen van de zakelijke inhoud van de notariële akte met het borderel en, bovendien, dat een ieder een niet-authentiek (en niet woordelijk gelijkkluidend) uittreksel kan opmaken en namens de schuldeiser indienen. In het systeem van het nieuw Burgerlijk Wetboek moet ter inschrijving van een recht van hypotheek een notariële akte of een authentiek afschrift daarvan worden aangeboden.

Belangrijk is welke eisen gelden met betrekking tot in te schrijven stukken. Deze worden neergelegd in het staatsbesluit ter uitvoering van artikel 53 lid 1 Wet GLIS. De inhoud van dit staatsbesluit correspondeert (ook wat betreft de nummering) met de inhoud van de artikelen 24 tot en met 47 van de Nederlandse Kadasterwet en van de Landsverordening openbare registers die in Aruba, Curaçao, Sint Maarten en de BES-eilanden geldt. Als hoofdregel geldt dat alle ter inschrijving aangeboden stukken dienen te worden opgesteld door een deskundige (meestal een notaris). Dit wordt voorgeschreven om zoveel mogelijk te waarborgen dat de ter inschrijving aan te bieden stukken voldoen aan de gestelde vereisten. Dit zal bovendien ook overigens de duidelijkheid en overzichtelijkheid van de ter inschrijving aangeboden stukken ten goede komen.

Ter toelichting op het nieuwe derde lid van artikel 50 Wet GLIS wordt het volgende opgemerkt. Het gaat hier niet om inschrijving van feiten die voor de rechtstoestand van een bepaald registergoed van belang. Artikel 50 lid 3 heeft het oog op inschrijving van algemene voorwaarden, modelreglementen - zie bijvoorbeeld artikel 5:111, onder d, BW inzake appartementen - en dergelijke, die geregeld in in te schrijven stukken van toepassing worden verklaard. Door ook deze regelingen zelf voor inschrijving vatbaar te maken, kan telkens bij de inschrijvingen inzake individuele registergoederen met verwijzing worden volstaan

Artikel 55 van de onderhavige Wet GLIS (ter zake van de taal) is vervallen doordat de materie wordt geregeld in artikel 41 van het staatsbesluit ter uitvoering van artikel 53 lid 1 Wet GLIS.

Onderdeel P (Personeelswet)

Artikel 58a is zekerheidshalve opgenomen aangezien niet onomstreden is of titel 11 van Boek 3 van het BW van toepassing is op de rechten en verplichtingen tussen de ambtenaar en de overheid.

Onderdeel U (Wet Auteurswet 1913)

Vergelijk Parl. Gesch. Aanp., p. 24-28. Het begin van artikel 2, eerste lid, is vervallen omdat het begrip 'roerend' slechts betrekking kan hebben op stoffelijke objecten. Het nieuwe tweede lid sluit aan bij de redactie van de vergelijkbare bepalingen uit titel 4, afdeling 2, van Boek 3 BW. Artikel 28 is aangepast aan het nieuwe executie- en beslagrecht.

Onderdeel W (Wet Coöperatieve Verenigingen 1944)

Deze wet kan vervallen in verband met Boek 2 nieuw BW.

Onderdeel Z (Wet houdende Algemene Bepalingen der Wetgeving van Suriname)

1. Artikel 2 zou tot misverstand kunnen leiden ten aanzien van de bevoegdheid van de rechter om betekenis toe te kennen aan ongeschreven gewoonterecht, zowel in het burgerlijk recht als daarbuiten. Gewoonten behoren in beginsel bij opvulling van leemten een rol te kunnen spelen. Het artikel is daarom geschrapt.

2. Ook de tweede volzin van artikel 8, dat niet rekening houdt met de onafhankelijkheid van Suriname is geschrapt.
3. Artikel 16 kan worden gemist naast artikel 3:40 nieuw BW, dat dezelfde materie betreft. Bovendien zou het artikel tot misverstand kunnen leiden, nu het de termen 'publieke orde of goede zeden' niet in dezelfde betekenis schijnt te bezigen als die van de termen 'openbare orde en goede zeden' in artikel 3:40, eerste lid, BW, dat ervan uitgaat dat niet alle dwingend recht ook van openbare orde is. Dat dit van belang is, blijkt onder meer uit artikel 7:902 BW.

Onderdeel AA (Wet Huurkoop Onroerend Goed)

1. Wat betreft het nieuwe derde lid van artikel 1 zij het volgende opgemerkt. Gebleken is in de praktijk dat ten aanzien van de 'lease' van bedrijfsruimte de Wet Huurkoop Onroerend Goed (welke bescherming zover gaat dat deze vorm van huurkooppraktisch niet meer voorkomt) belemmerend werkt. De wet beoogt consumentenbescherming te bieden en behoort beperkt te blijven tot huurkoop door 'consumenten'. Een huurkoop aangegaan door een rechtspersoon die niet handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf kan daarom buiten het bereik van deze wet worden gebracht.
2. De toevoeging in artikel 8, tweede lid, strekt er, in het belang van de rechtszekerheid en de betrouwbaarheid van de openbare registers, toe dat een in kracht van gewijsde gegane uitspraak binnen redelijke tijd wordt ingeschreven; vergelijk voor de termijn van zes maanden artikel 735, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Blijft de inschrijving achterwege dan kan via de artikelen 28 en 29 van Boek 3 BW de doorhaling worden verkregen van de instelling van de rechtsvordering.

Onderdeel EE (Wet op het Testamentenregister)

Artikel 1 wordt aangepast aan het nieuwe Boek 4 BW en aan titel 7.3 BW. Voorts vindt ten aanzien van schenkingen bij dode, bedoeld in artikel 177 van Boek 7 BW, een aanvulling plaats. De registrering van deze in onderdeel e bedoelde notariële akten wordt gerechtvaardigd door de verwantschap van de hier bedoelde rechtshandelingen met legaten. Hetzelfde heeft te gelden voor de in artikel 126 van Boek 4 BW geregelde verblijvingsbedingen met werking bij dode en de omzettingen bij dode van natuurlijke verbintenissen in rechtens afdwingbare. Op praktische gronden is de verplichting tot registratie hierbij beperkt tot de gevallen dat het verblijvingsbeding of de omzetting is opgenomen in een notariële akte.

Onderdeel GG (Wet op stichtingen)

Deze wet kan vervallen in verband met Boek 2 nieuw BW.

Onderdeel HH (Wet teboekgestelde Luchtvaartuigen)

Deze intrekking hangt samen met de invoering van Boek 8 BW, in het bijzonder titel 15 van dat boek.

In **onderdeel L (Huurwet Woonruimte 2020)** is het burgerrechtelijk gedeelte vervallen. Dit is, in verband met het codificatie-artikel 132 van de Grondwet, (letterlijk) overgebracht naar titel 4 (Huur), afdeling 5 (Huur van woonruimte) van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

Voor de **onderdelen DD (Ontslagwet), NN (Wet Arbeidsbescherming Gezin) en OO (Wet Omzetting Arbeidsovereenkomst voor Onbepaalde Tijd in Arbeidsovereenkomst voor Onbepaalde Tijd)** geldt hetzelfde. De burgerrechtelijke gedeeltes zijn vervallen en in verband met het

codificatie-artikel 132 van de Grondwet, (letterlijk) overgebracht naar titel 10 (Arbeidsovereenkomst) van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

ARTIKEL VI Algemene aanpassingsbepalingen

Hier wordt een aantal vanzelfsprekende omzettingsbepalingen gegeven ten aanzien van de terminologie. Onder 'wetgeving' is tevens lagere wetgeving begrepen. Voorts vindt een aanpassing plaats van de benaming der nieuwe wetboeken aan de onafhankelijkheid van Suriname. Het Wetboek van Koophandel wordt niet vernieuwd; in tegendeel, het zal te zijner tijd volledig geïntegreerd zijn in het nieuwe Burgerlijk Wetboek.

Paramaribo, de.....

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHI